

મન એક સામાન્ય મધ્યમવર્ગીય માણસ હતો. શહેરની એક ખાનગી કંપનીમાં નોકરી કરતો. પગાર બહુ મોટો નહોતો, પરંતુ સંતોષપૂર્વક જીવન જીવતો. તેની પત્ની અને બે બાળકો સાથેનું નાનું પરંતુ સુખી કુટુંબ હતું. મનનના પિતા બાળપણથી તેને એક જ વાત શીખવતા આવ્યા હતા - ‘બેટા, પૈસા કરતાં ઈમાનદારી મોટી

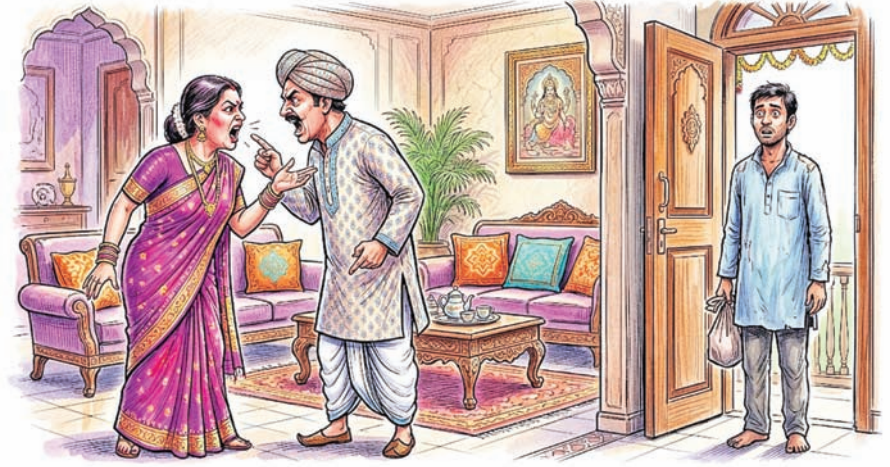
વહેતું જીવન
ડૉ. હર્ષદ કામદાર

છે. માણસની સાચી મૂૂૂૂૂૂી જ વ્યક્તિનું ચરિત્ર છે.’

મનને આ વાતને પોતાના જીવનનો સિદ્ધાંત બનાવી લીધી હતી. ઓફિસમાં પણ તેની ઈમાનદારીના બધા વખાણ કરતા. કોઈની એક રૂપિયાની વસ્તુ પણ ભૂલથી તેની પાસે આવી જાય તો તે તરત જ માલિકને પરત કરી દેતો.

એક દિવસ સાંજે ઓફિસેથી ઘરે જતાં તે શહેરના વ્યસ્ત રસ્તા પર

ઈમાનદારીની સજા

ચાલતો હતો. તેની આગળ એક ખૂબ જ પૈસાદાર વ્યક્તિ ચાલતા હતા. તેમની સાથે ડ્રાઈવર અને એક સહાયક પણ હતા. તેમના મોંઘા કપડાં અને હાથમાં રહેલી વિદેશી ઘડિયાળ જોઈને જ તેમની સંપત્તિનો અંદાજ આવી જતો હતો.

અચાનક તેમના કોટના ખિસ્સામાંથી એક નાનું, સુંદર

કોતરણીવાળું મખમલી ખોખું નીચે પડી ગયું. વ્યસ્ત રસ્તા પર કોઈનું ધ્યાન ગયું નહીં. મનને તરત જ ખોખું ઉઠાવી લીધું.

સૌ પ્રથમ તેના મનમાં વિચાર આવ્યો કે દોડી જઈને તેમને બોલાવે, પરંતુ ત્યાં સુધીમાં તેમની કાર આવી ગઈ અને તેઓ તેમાં બેસીને ચાલ્યા ગયા.

મનન થોડી ક્ષણ મૂંઝાયો. ‘હવે શું કરવું?’

તે ઘરે જવા નીકળ્યો. આખો રસ્તો તેના મનમાં એ જ પ્રશ્ન ફરતો રહ્યો.

ઘરે પહોંચીને પત્નીએ પૂછ્યું, ‘શું વાત છે? આજે બહુ વિચારી રહ્યા છો.’

મનને આખી ઘટના કહી અને ખોખું ખોલ્યું.

આપણી પરંપરાને વિકૃત ન બનાવો

તહેવારો દરમિયાન લોક-માનસનું વર્તન નિહાળવાથી, એ વર્તનનું મનોવૈજ્ઞાનિક પૃથકરણ કરવાથી જબરદસ્ત લાભ એ થાય છે કે આપણી વિરાટ ભ્રમણાઓ દૂર થાય છે. આપણું ભ્રમ-નિરસન થવા સાથે આપણે સાવચેત બની જઈએ છીએ.

ગણનાયક ગણેશની સ્થાપના કે વિસર્જન વખતે ખૂબ ઝનૂનપૂર્વક નાચતાં ટોળાંઓના ચહેરાના ભાવો નોંધ્યા છે ? તમે એ ઝનૂન, એ ‘હિસ્ટેરિયા’, એ આવેગ, એ

આવેશમાં શાનાં દર્શન કરો છો ? સાંસ્કૃતિક

ગૌરવની અસ્મિતાનાં ? ભક્તિનાં ?

હિન્દુ-વ-સંસ્કારની સભાનતિનાં ? કે

દબાવેલી નિરાશા, ગરીબી, ઝનૂની આકોશનાં ? હા, કદાચ કોઈ પાસે છીછરો, ચવાયેલો, ચીલાચાલુ ઢાંકપિછોડો જેવો જવાબ હશે : ગણેશ-ઉત્સવ કે નવરાત્રિને બહાને થોડો આનંદ-ઉત્સવ માણી લેવાય તો શું ખોટું ? સાહેબ મારા, આનંદ-મજા સામે વિરોધ નથી, પણ બહાનું ગણપતિજી અથવા જગદંબાનું શા માટે ? દોઢ ડાઘાઓ એક સૂફીયાણી કે છીછરી દલીલ

કરશે કે ગણેશોત્સવોને બદલે ગૃપ્તપટ્ટીઓમાં શોયાલયો કે શાળાના રૂમોમાં એ ખર્ચ વાપરો, પણ એ દલીલ સાવ છીછરી છે. કારણ કે ઉત્સવનો કોઈ જ પર્યાય નથી. તમે ઉત્સવ અને મોજમજની બાદબાકી કરીને શાળાના રૂમો કે શોયાલયો બંધાવો તો તો સમાજમાં મસાણ જેવી શુષ્કતા પડેા થશે. વાંધો ઉત્સવ-પ્રિયતા સામે હરગીઝ નથી. આનંદ, મોજમજ, ઉત્સવ વ્યક્તિગત અને સામાજિક જીવનમાં અનિવાર્યપણે

જરૂરી છે. વાંધો ગણેશ અને જગદંબાને સસ્તાં બનાવવા સામે છે. ગણેશ જગદંબા કે અન્ય દેવ-દેવીઓમાં શ્રદ્ધા ન હોય તો એ રસ્તે જાવ નહીં, પણ એ દેવદેવીઓનાં બહાનાં હેઠળ તમારી દબાયેલી સસ્તી વૃત્તિઓ પંપાળો કે સંતોષો ને વિકૃત નાચગાન તથા પરિજાન ધારણ કરો તો એ માત્ર કોઈ પતિત આત્મવંચક પ્રજા જ સહન કરી શકે.

લોકલ ટ્રેનો, જાહેર સ્થળો, કો-ઓપરેટિવ નિવાસ-સ્થાનોમાં ખાનગી મેદાનોમાં જ ેરીતે

છોડેરાઓ અને જુવાનિયાઓને ને કારણ વિનાના બરાડા,

ચીસાચીસ દ્વારા અન્યનું ધ્યાન ખેંચવાના

દયાજનક ઉધામા કરતા જોયા છે, ત્યારે તીવ્ર આકોશ અને વ્યથાની લાગણી થઈ છે. શું આપણા આઝાદ દેશની આ નવી પેઢી પણ બીજાં

પયાસ વર્ષ ખતમ કરી નાખશે ? જાણો છો આ બરાડા અને વલોપાત,

યુવાનોના જાહેર ચેતનાળાનું ખરું કારણ ? એ યૌવનની તન્દુરસ્ત અભિવ્યક્તિ

હરગીઝ નથી. કોઈ મનોવૈજ્ઞાનિકને પૃથકરણ સોંપો, એ કબૂલ કરશે કે આ ચીસાચીસો

શુન્યાવકાશ, ધ્યેયહીનતાનું પરિણામ છે.

અને ગણેશોત્સવ અને નવરાત્રિ નિમિત્તે તમારા પડોશમાં વાગતી કેસોટોનો જુલમ તમે સહન કર્યો છે ? ના જી, જો આ નિરાશા-જનિત ઝનૂનને તમે ઉત્સવની ઓળખાણ

કહેતા હો તો ભૂલ કરો છો. એક પ્રજા પાસે જ્યારે દુનિયા પાસે રજૂ કરવા કશું અન્ય ન રહ્યું, માત્ર સમૃદ્ધ, અર્થપૂર્ણ ધાર્મિક પરંપરા રહી, ત્યારે

એકમતસીલ પ્રજા, એ પરંપરાને પણ વિકૃત બનાવવા ‘હાલી’ નીકળી છે.

પ્રશ્ન : આધુનિક યુગમાં યુવાનોના સિંહફાળા છતાં વડીલો તેમના પ્રત્યે નારાજ કેમ રહે છે ?

આધુનિક યુગમાં જ નહીં પ્રત્યેક યુગના નિર્માણ અને વિકાસમાં યુવા શક્તિનું પ્રદર્શન નોંધપાત્ર રહ્યું છે.

યૌવન શક્તિનો ભંડાર છે. તેની પાસે ઉત્સાહ અને ધનગનાટ છે.

સાહસિકતા અને પરાક્રમશીલતા હોય છે. શૌર્ય અને સમર્પણ માટે

મનનો વૃત્તિથી મુક્ત નથી હોતા. પરિણામે નિષ્ણય કરવામાં તેઓ

ઉતાવળ કરતા નથી અને કોઈ ઉતાવળ કરે તો તેમને તે ગમતું નથી.

નકારાત્મક અનુભવોએ વડીલોને થોડાક શંકાશીલ અને જીદી

બનાવ્યા હોય છે. એટલે યૌવનના નિર્ણયો, કાર્યો, યોજનાઓ, જીવનશૈલી વગેરેને પોતાની દ્રષ્ટિએ

ચકાસે છે. વડીલોથી દોડાતું નથી અને યૌવનથી થોભાતું નથી. વડીલો પોતાના ઠરેલપણના ત્રાજવે પ્રત્યેક

નિર્ણયને તોળવા તથા તેના ગુણદોષો તપાસવાના હિમાયતી હોય છે.

યૌવન સ્વભાવે ચંચળ અને આવેગશીલ હોય છે. એટલે દોડવું એને ફાવે છે, રોકાવું એને ગમતું નથી. યૌવન ધસમસતો પ્રવાહ છે, જળપ્રપાત છે. એને નિરંતર વહેવું

ગમે છે. ગમે તેવા અવરોધોની પરવા કર્યા સિવાય યૌવન પોતાનો રસ્તો બનાવવા ઉત્સુક હોય છે.

પણ જિંદગી એકલા જોશથી નથી ચાલતી. જોશ અને હોશ બંનેનું સંતુલન કરવું પડે. એકલું જોશીલું

જળ થોડાપૂર સ્વરૂપે સર્વનાશ નોતરી શકે. પણ એ જ પાણીને નહેર રૂપે વહેવાની અનુકૂળતા કરી આપવામાં

આવે તો એ ખેતરોમાં મબલક પાકનું નિમિત્ત બની શકે. એટલે જોશની સાથે હોશ એટલે કે ઉચિત સંયમની જરૂર પડે છે. યૌવનની સાપ્તિકતા

તેને તારી શકે અને જો યૌવન રજોગુણ કે તમોગુણમાં અટવાય તો તારાજ થાય કે તારાજ સર્જી શકે.

વડીલો અને વૃદ્ધો અનુભવનો ભંડાર હોય છે. એવા અનુભવો સકારાત્મક પણ હોઈ શકે અને નકારાત્મક પણ. વડીલોએ

જિંદગીના અનેકવિધ વળાંકો જોયા હોય છે. આપિ- વ્યાપિ- ઉપાધિની અગ્નિ પરીક્ષાઓમાંથી તેઓ પસાર થયા હોય છે. અને બીજી તરફ

આજે મોટા ભાગના વડીલો યુવાનો પ્રત્યે કેમ નારાજ રહે છે?

શારીરિક શક્તિમાં ઓટ આવી હોય છે. મન અને હૃદય પણ થોડાંક કમજોર બન્યા હોય છે. પરિણામે સાહસ માટે તેમનું મન તૈયાર હોતું નથી. જાતજાતના ખત્તા ખાધા હોય છે, એટલે વડીલો ‘દૂધનો દાણ્યો છાશ પણ ફૂંકી ફૂંકીને પીએ’ની મનઃવૃત્તિથી મુક્ત નથી હોતા. પરિણામે નિષ્ણય કરવામાં તેઓ

ઉતાવળ કરતા નથી અને કોઈ ઉતાવળ કરે તો તેમને તે ગમતું નથી.

નકારાત્મક અનુભવોએ વડીલોને થોડાક શંકાશીલ અને જીદી

બનાવ્યા હોય છે. એટલે યૌવનના નિર્ણયો, કાર્યો, યોજનાઓ, જીવનશૈલી વગેરેને પોતાની દ્રષ્ટિએ

ચકાસે છે. વડીલોથી દોડાતું નથી અને યૌવનથી થોભાતું નથી. વડીલો પોતાના ઠરેલપણના ત્રાજવે પ્રત્યેક

નિર્ણયને તોળવા તથા તેના ગુણદોષો તપાસવાના હિમાયતી હોય છે.

યૌવન ‘પડશે તેવા દેવાશે’-વિચારીને કોઈપણ કામમાં કૂદી

અંદરનું દ્રશ્ય જોઈને બંને ચોકી ગયા.

અંદર અદભૂત કારીગરીવાળો સોનાનો હાર હતો. તેમાં હીરા અને કિંમતી પથ્થરો જેડવા હતા. તેની કિંમત લાખોમાં હશે તે સ્પષ્ટ હતું.

પેન્ડન્ટ પર ‘એ’ કોતરેલો હતો. હારની નીચે એક

વિઝિટિંગ કાર્ડ પણ હતું.

કાર્ડ પર લખેલું હતું : ‘અશોકમહેતા’

શ્રીજી ઈમ્પોર્ટ્સ પ્રા. લિ.સાથે સરનામું અને મોબાઈલ નંબર પણ હતો.

પત્નીએ કહ્યું, ‘આટલો મોંઘો હાર છે. ફોન કરી દો.ધ’

મનન બોલ્યો, ‘ના... આવી કિંમતી વસ્તુ ફોનથી નહીં. હું જાતે જ સવારે તેમના ઘરે જઈને આપી

આવીશ. જેથી વસ્તુ સાચા માલિકને જ મળે.’

બીજા દિવસે વહેલી સવારે મનન તૈયાર થઈને તે સરનામે પહોંચ્યો.

આલીશાન બંગલો જોઈને તે

આશ્ચર્યચકિત થઈ ગયો. સુરક્ષારક્ષક પૂછપરછ કર્યા પછી અંદર જવા દીધો.

ગ્રેરબેલ વાગતાં એક ભવ્ય વસ્ત્રોમાં સજ્જ મહિલા બહાર આવી.

‘હા, શું કામ છે?’ મનને નમ્રતાથી કહ્યું, ‘મેડમ, કાલે રસ્તામાં

આ ખોખું મળ્યું હતું. કદાચ તમારા ઘરના કોઈનું હશે.’

મહિલાએ ખોખું ખોલ્યું.હાર

જોઈને તેમના ચહેરાનો રંગ બદલાઈ

ગયો. તેમની આંખોમાં ગુસ્સો

છલકાઈ ઊઠ્યો. ‘આ હાર ક્યાંથી આવ્યો?’

મનન શાંત સ્વરે બોલ્યો, ‘રસ્તામાં તમારા પતિના ખિસ્સામાંથી પડી ગયો હતો.’ તેઓ કંપતા અવાજે

બોલ્યાં, ‘આ... આ તો એ જ હાર છે!’ મનન આશ્ચર્યથી તેમને જોતો રહ્યો.એટલામાં અશોક મહેતા હોલમાં

આવ્યા.
॥ અનુસંધાન પાના નં.૦૮ પર 》

ભલાઈ કરો અને ભૂલી જાઓ

માણસ જેવું કર્મ કરે છે તેવો પડયો કે પ્રત્યુત્તર તેને મળે છે. મેંદી વેચનારના હાથ આપમેળે

લાલ થાય છે અને કોલસો માણસના હાથને કાળો કરવાની તક છોડતો નથી. તો પછી આપણે વર્તનમાં શું

કામ કોલસાની કાળાશને મહત્ત્વ આપવું જોઈએ ?

‘આપ ભલા તો જગ ભલા’ - એનો અર્થ એ કે ભલાઈ એળે જતી નથી. તમે સારપ દેખાડો તો સામેથી

સારપ દેખાડવાની શક્યતા ઊભી થાય છે. પણ ભલાઈ એ સારપ

જીતવાનો રામભણ ઈલાજ છે, એવો અર્થ ઘટાવવાની પણ જરૂર નથી.

ભલાઈ શરત પણ નથી અને સોદો પણ નથી. જેને માણસ અને

મનુષ્યત્વનું ગૌરવ હોય તેણે શ્રેષ્ઠ જીવન અને શ્રેષ્ઠ

મળેલા જીવતરની ઊજળી તકનો

રચનાત્મક ઉપયોગ કરવો જોઈએ.

માણસને સુખની અનુભૂતિ થાય એ માટે તેના વર્તનમાં ત્રણ-ચાર

વસ્તુઓ કેન્દ્રસ્થાને હોવી જોઈએ.

૧. તમારી જાત પ્રત્યે અને તમારી આજુબાજુના પ્રત્યે તમે પ્રમાણિક રહ્યા છો તેવી ભાવના.

૨. તમારા અંગત જીવનમાં અને તમારા મન માટે બધું કરી છૂટ્યા છો તેવો આત્મ સંતોષ.

૩. બીજાને ચાહવાની શક્તિ તત્પરતા.

(જીવન જીવતાં શીખો, એમ.પી. ફાઉન્ડેશન)

ઉપરોક્ત ચારેય વસ્તુઓ ભલાઈભર્યા આચરણ માટેના પ્રેરણા સ્ત્રોત છે.

દરેક માણસે જીવવું છે. એટલે જીવતરના પ્રયોગોમાં એ સૌથી મહત્ત્વ

કઈ બાબતને આપશે, તે તેની દ્રષ્ટિ, સંસ્કાર, ઘડતર અને

જીવનના ઉદ્દેશ્ય પર આધાર રાખે છે.

જેને મન ભલાઈનું લેશમાન મહત્ત્વ નથી, પણ

પદ, પૈસો કે સત્તા મહત્ત્વની છે અને એ માટે

ભલાનો કે ભલાઈનો ભોગ લેવામાં અને કશી પીડા થતી નથી, એ માણસ

કદાચ તમારી ભલાઈને નિરર્થક ગણી તેનો પ્રત્યુત્તર ન પણ પાઢે, બિલકો એવો માણસ તમારી ભલાઈની ઉપેક્ષા કરે, દેખે ચઢાવે, તમને હડપ્પત કરે કે

ભલાઈનો ઉત્તર બુરાઈથી આપે તો દુઃખી થવાની જરૂર નથી. કારણ કે જમણે દોષ જ જોવો છે એ તો દોષ જ જોવાના. આપણી ભલાઈ એમના પ્રમાણપત્રની પ્રતીક્ષા કરે એવી

પાંગળી હોય તો એવી ભલાઈનો અર્થ શો ? ‘જગ ભલા’ એ અપેક્ષા છે, આપણી જગત પાસેની અપેક્ષા. એ સંતોષાય તો ઠીક, પણ ન સંતોષાય તો

ભલાઈના ક્યોટામાં કાપ મૂકવો કે જગત પ્રત્યેનો ભલાઈ-પૂરવકો બંધ કરવાનો વિચાર કરવો એ ઉચિત નથી.

સવાલ રહ્યો ભલા માણસના દુઃખનો. ઘણીવાર ભલાઈને માણસ ભોટાપણની સીમા સુધી ખેંચી જાય તો

દુઃખ એનો દરવાજો ખખડાવ્યા

સિવાય રહે નહીં તે સ્વાભાવિક છે. ભલાઈનો અર્થ દુષ્ટતા ન આચરવી, પણ એનો અર્થ એ નથી કે દુષ્ટો, જુલમગારો અને ત્રાસદાયકોના શિકાર બનવું.

ભલા માણસે પણ આત્મરક્ષા પૂરતું ચાતુર્ય તો કળવવું જ પડે. લોકો ચાવી જાય એટલી બધી ભલાઈ

એટલે જ કહેતા કે દુષ્ટો સાથે વધુ પડતી ભલાઈ દાખવવી એ સજ્જનો સાથે

બુરાઈ આચર્યા બરાબર છે.

તમે સાચા અર્થમાં ભલા બનો તો વહેલીમોડી તેની શૂળ અસર થયા વગર રહેતી નથી. ગમે તેવો નિર્દય

માણસ પણ બગેચાના ફલની સાવ ઉપેક્ષા કરી શકતો નથી. સદ્ભાવની

સુવાસ માણસના મનને સ્પર્શે છે. અને ભલાને

દુઃખી કરનારે હૃદયપૂર્વક ક્ષમા

માની હોય એવા

એને કદાચ દાખલા પણ નોંધાયા છે. જેનામાં ભલાઈ સુધેરે પચી ગઈ હોય અને કોઈ દુઃખી કરી શકતું જ નથી. કારણ કે એવો માણસ મસ્ત હોય છે, આનંદનો ઉપાસક પણ હોય છે.

કોઈકે કહ્યું છે શક્તિ વગરની ભલાઈ સાથે આપણે જેટલી બેઠંમાની કરીએ છીએ, તેટલી બેઠંમાની ભાગ્યે જ કોઈ બીજા સાથે કરીએ છીએ. ભલો એટલે નામદ, શક્તિહીન અને

કર્મશૂન્ય ‘દીન’ એવો અર્થ ઘટાવવાને કારણે ‘સંત’ શબ્દને પણ આપણે અન્યાય કર્યો છે. સંત એટલે સાપ્તિક એ વાત કબૂલ, પણ સાપ્તિકતા એટલે

શક્તિહીન એવું કોણે કહ્યું ? ભલાઈ એ બુજદિલીનો પર્યાય નથી. તેમ ભલાઈ દુષ્ટોને બહેકવા માટેનું મોકળું સંદાન પૂરી પાડતી

અકર્મણ્યતા પણ નથી. જગતમાં શિયાળાં છે, તેમ સિંહ પણ છે.

જીવનિયંત્રાને જો એકલાં શિયાળવાની સંખ્યા મંજૂર

હોત, તો એણે સિંહ સર્જન કરવાનો ખ્યાલ જ માંડી

વાળ્યો હતો ! સંયોગોનું સાક્ષી બનનારું

પૂર્ણ બનવા બદલ જ માંડી વાળ્યો હતો !

સંયોગોનું સાક્ષી બનનારું પૂર્ણ બનવા બદલ જ માંડી વાળ્યો હતો !

સંયોગોનું સાક્ષી બનનારું પૂર્ણ બનવા બદલ જ માંડી વાળ્યો હતો !

સંયોગોનું સાક્ષી બનનારું પૂર્ણ બનવા બદલ જ માંડી વાળ્યો હતો !

સંયોગોનું સાક્ષી બનનારું પૂર્ણ બનવા બદલ જ માંડી વાળ્યો હતો !

સંયોગોનું સાક્ષી બનનારું પૂર્ણ બનવા બદલ જ માંડી વાળ્યો હતો !

સંયોગોનું સાક્ષી બનનારું પૂર્ણ બનવા બદલ જ માંડી વાળ્યો હતો !

સંયોગોનું સાક્ષી બનનારું પૂર્ણ બનવા બદલ જ માંડી વાળ્યો હતો !

સંયોગોનું સાક્ષી બનનારું પૂર્ણ બનવા બદલ જ માંડી વાળ્યો હતો !

સંયોગોનું સાક્ષી બનનારું પૂર્ણ બનવા બદલ જ માંડી વાળ્યો હતો !

સંયોગોનું સાક્ષી બનનારું પૂર્ણ બનવા બદલ જ માંડી વાળ્યો હતો !

સંયોગોન

આપણી યાદો હંમેશા આપણી જ વકીલાત કરે છે!

થોડાં વર્ષો પહેલાંની વાત છે. બે ભાઈઓ મારી સામે બેઠા હતા, તેમની અનિચ્છાએ, કારણ કે બાએ જીદ પકડી હતી. વડોદરાનું વડીલાપાર્જિત મકાન વેચવાનું હતું, અને બે ભાઈઓ વચ્ચેના અણબનાવનો ઉકલ લાચ્યા વગર છૂટકો નહોતો.

મોટાભાઈ બોલ્યા, “કોઈકે તો પપ્પાની દુકાન સંભાળવાની હતી ને? મેં ભણવાનું છોડ્યું. એ પૂના ગયો, એન્જિનિયર બન્યો.”

નાનો ભાઈ આ વાત સાથે અસંમત હોય તેમ બોલ્યો “તને તો દુકાનમાં જ રસ હતો! વેકેશનમાંય તું ગલ્લે જઈને બેસતો. ઘરથી દૂર તો મને મોકલી દીધેલો.”

એક જ ઘરમાં, એક સાથે વીતેલા વર્ષો, પરંતુ બંનેના મનમાં તેની સ્મૃતિ અલગ અલગ! બેમાંથી કોઈ ખોટું નહોતું બોલતું અને તેમ છતાં બંનેની મુરઝેલી પણ એમાં જ હતી.

માતા-પિતાના અવસાન પછી બે ભાઈ-બહેન બેઠાં છે અને વાત નીકળે છે. બાળપણની જવાબદારીઓની. ભાઈ કહે છે, “મેં તો મારા ભણતરનું બિલિદાન આપીને પરિવારને ટેકો આપ્યો હતો.” બહેનને યાદ આવે છે કે ભાઈ પોતાના ભવિષ્યની ચિંતા કરતો હતો ત્યારે ઘરની મોટાભાગની જવાબદારીઓ તેણે સંભાળી હતી. થોડી જ વારમાં જૂની વાતો બહાર આવવા લાગે છે. કોણ કોના માટે શું કર્યું હતું, કોણે કોનો સાથ આપ્યો હતો અને મુરઝેલીના સમયે કોણ હાજર નહોતું રહ્યું, એ બધાનો હિસાબ શરૂ થઈ જાય છે. વાત વર્તમાનમાં હતી, પણ બંને ભૂતકાળની અદાલતમાં પહોંચી ગયા! બંનેમાંથી કોઈ ખોટું બોલતું નહતું. બંનેએ એક જ ઘરમાં બાળપણ વિતાવ્યું, એક જ માતા-પિતાને જોયાં, છતાં બંનેની અંદર જીવતું બાળપણ અલગ છે. ભાઈને પોતાની જવાબદારીઓનો ભાર યાદ છે, જ્યારે બહેનને પોતાની ઈચ્છાઓને દબાવવી પડી હતી એ યાદ છે. એક જ પરિવારની બે વ્યક્તિઓએ જાણે બે અલગ જ બાળપણ જીવ્યો હોય!

તમારી સાથે ક્યારેય આવું બન્યું છે કે એક જ ઘટનાની વાત કરતાં પરિવારના બધા સભ્યો પોતપોતાની અલગ જ વાત કરે? ક્યારેય વિચાર્યું છે કે આવું કેમ બને છે? વાસ્તવમાં આપણી સ્મૃતિ સીસીટીવી કેમેરાના રેકોર્ડિંગ જેવી નથી કે જે ઘટનાને જેવી બની હોય તેવી જ સાચવી રાખે અને બધાનું પ્લે-બેક એકસરખું જ થાય. વાસ્તવમાં દરેકનું રેકોર્ડિંગ અને પ્લે-બેક અલગ અલગ થતું હોય છે. દરેક વખતે યાદ કરીએ ત્યારે આપણે ભૂતકાળને નવેસરથી ચણીએ છીએ. આપણી પાસે થોડા દુકાડ જ હોય છે: એક ચહેરો, એક વાસ્ત્ર, પેટમાં પડેલી એક ફાળ. બાકીની પાલી જગ્યાઓ આજની માન્યતાઓથી ભરાઈ જાય છે. લગભગ સો વર્ષ પહેલાં મનોવૈજ્ઞાનિક ફ્રેડરિક બાર્ટેલે નોંધ્યું હતું કે આપણે ભૂતકાળને માત્ર યાદ કરતા નથી, આપણે તેને ફરીથી રચીએ છીએ.

તારી અને મારી વાત હંસલ ભયેચ

તમારી સ્મૃતિ તટસ્થ ઇતિહાસકાર નથી કે જે માત્ર બનેલી હકીકતોને તેના વાસ્તવિક સ્વરૂપમાં નોંધે, એ તો તમારો વફાદાર વકીલ છે

કોઈ ઘટના બની ત્યારે આપણે તેને જે રીતે અનુભવી હતી, તે અનુભવના ટુકડાઓ વર્ષો સુધી આપણી સાથે રહે છે. પરંતુ સમય જતાં આપણી માન્યતાઓ-અપેક્ષાઓ, સંબંધોમાં આવેલા ફેરફારો, વર્તમાન લાગણીઓ અને એ ઘટનાને આપણે આપેલો અર્થ પણ એ યાદમાં ભળતાં જાય છે. એટલે જ, એક જ ઘટનાને બે વ્યક્તિઓ અલગ રીતે યાદ કરી શકે છે. પ્રશ્ન ફક્ત એ નથી કે આપણને શું યાદ છે, પ્રશ્ન એ પણ છે કે યાદ કોણ કરે છે અને યાદ કરનાર હંમેશાં આજનો ‘હું’ હોય છે, આજના ધા અને પોતાને સાચા ટેરવવાની આજની જરૂરિયાત સાથે તેની સ્મૃતિ સપાટી પર આવતી હોય છે. મજાની વાત એ છે કે તમારી સ્મૃતિ તટસ્થ ઇતિહાસકાર નથી કે જે માત્ર બનેલી હકીકતોને તેના

વાસ્તવિક સ્વરૂપમાં નોંધે, એ તો તમારો વફાદાર વકીલ છે. સારો વકીલ હકીકતો ઘડી કાઢતો નથી, એ ફક્ત પસંદગી કરે છે. કેટલીક વાત પર ભાર મૂકે, કેટલીકને હળવેથી બાજુએ સરકાવી દે, અને આખો કેસ એવો ગોઠવે કે અસીલ સમજદાર અને નિર્દોષ દેખાય.

આપણી યાદો આપણા માટે બરાબર આ જ કામ કરે છે. જ્યારે કોઈ જૂની યાદ આપણા હાલના ચિત્રને નુકસાન પહોંચાડે, ત્યારે મન તરત જ બચાવમાં ઊતરી પડે છે. તે એવી દલીલો શોધી કાઢે છે કે આપણને આપણી ભૂલ પણ યોગ્ય લાગવા માંડે! આમ પણ આપણને માત્ર સામેવાળાનું વર્તન યાદ રહે છે, પોતાના વર્તનને તો આપણે વિસ્મૃતિના સગવડીયા ડસ્ટબીનમાં નાખીને બેઠા હોઈએ છીએ!

આપણે ગુસ્સે થઈએ ત્યારે આપણને યાદ આવે છે કે સામેવાળાએ આપણને કેટલા ઉકેર્યા દે, સામેવાળો ગુસ્સે થાય ત્યારે આપણને માત્ર તેનો ગુસ્સો યાદ રહે છે. આપણે કોઈને દુઃખ પહોંચાડીએ ત્યારે આપણો ઈરાદો યાદ આવે છે, પરંતુ કોઈ આપણને દુઃખ પહોંચાડે ત્યારે આપણને તેનાં શબ્દો અને વર્તન યાદ આવે છે. પોતાની જાતને આપણે ઈરાદાથી માપીએ છીએ, જ્યારે બીજાને તેનાં વર્તનથી! અને, કદાચ એટલે જ જૂના મનદુઃખો સંબંધોમાંથી જલદી વિદાય લેતાં નથી. આ અપ્રમાણિકતા નથી. મનનું પહેલું કામ આપણી પોતાની છબી બચાવવાનું છે. એ છબી એક ઘર જેવી છે જેમાં આપણે રોજ રહીએ છીએ. એની દીવાલોમાં બહુ તિરાડો પાલવે નહીં એટલે સ્મૃતિ ચૂપચાપ પ્લાસ્ટર કરતી રહે છે.

આવું કરવામાં આપણને એક માનસિક ફાયદો પણ છે. જો ભૂલ હંમેશાં સામેવાળાની જ હોય, તો પોતાની અંદર તપાસ કરવાની જરૂર જ રહેતી નથી. આપણે નિર્દોષ રહી શકીએ છીએ, આપણો ગુસ્સો યોગ્ય દરાવી શકીએ છીએ અને મનદુઃખને પણ વર્ષો સુધી જીવંત રાખી શકીએ છીએ. પરંતુ જે ક્ષણે આપણે પોતાની ભૂમિકા તપાસવાનું શરૂ કરીએ છીએ, એ ક્ષણે આપણે સ્વીકારવું પડે છે કે કદાચ આપણે પણ ક્યાંક ન

▮ અનુસંધાન પાના નં.૦૮ પર ▮

આજે લખી રહ્યો છું ત્યારે બીજી ઓક્ટોબર છે. આપણા ગાંધીજીનો જન્મ દિવસ. રખે, માનતા કે હું ગાંધીજી વિશે કશું નવું કહેવા, કશી પણ બાબતે તેમના વિચારોનું વિશ્લેષણ કરવા કે તેમના પર ભાષ્ય રચવા અહીં ઉપસ્થિત થયો છું. મારે તો આજે મારા જુવાન મિત્રો સાથે થોડી ગાંધીજીની વાતો કરવી છે. મારી ગાંધી સંવેદના તેઓની સામે તેમની ભાષામાં મૂકવી છે. આ બધાનું બીજું તો શું કારણ હોય? ગાંધીજીનું નામ-કામ ક્યારેય

ક્ષણ-ક્ષણાર્ધ પ્રવીણ દરજ્જ

કંઈ વિદુષ્ત થવાનું નથી. તેઓને કોઈ પણ પ્રકારે એક વર્ગની જે ભૂંસી નાખવાની ઉધ્ધત પ્રવૃત્તિ થઈ રહી છે એ પણ છેવટે ભોંકા પડનારા છે. તેઓની સામે કેટલાક કાદવઉછાળ પ્રવૃત્તિ કરી રહ્યાં છે અને જુવાનોના એક વર્ગમાં તેમના માટે અણગમો ઊભા કરવા જે મથી રહ્યા છે તેમાં પણ તેવાઓનું ક્યારેક સફળતા મળનાર નથી. મારા જુવાન મિત્રો, પછી તે જેન ઝી ના હોય કે જેન આઢ્યાના હોય ત્યારે તેઓનું કહેવું છે કે ગાંધી સાચે જ દેવ નહોતો. તેઓ તો માત્ર ને માત્ર ‘માણસ’ હતા. ‘માણસ’માંથી ‘માનવ’ થવાના તેમના નિરંતરના પ્રયત્નો હતા. તેમની પાસે માત્ર ભારત જ નહોતું, ભારતની જ પ્રજા કેનળ નહોતી. તે વિશ્વના સમગ્ર માનવનો વિચાર કરતા હતા, માનવજાતિ સાથે તેમનો પાકો-ઊંડોરો સંબંધ હતો. તેમની પાસે જુદી દ્રષ્ટિ હતી, જુદા વિચાર હતા, જુદા પ્રકારની મથામણ હતી. જીવન-જગતને

સવારની ચા, બપોરે ભોજનમાં દાળમાં ઘીનો વચાર હોય કે તહેવારની મીઠાઈ- ગુજરાતી રસોડામાં દૂધ અને દૂધની બનાવટોનું સ્થાન વિશેષ છે. મહેમાન આવે તો ચા પીરસવી, બાળક માટે દૂધનો ગ્લાસ ભરવો અને ભોજનમાં દહીં કે છાશ રાખવી એ આપણી જીવનશૈલીનો સહજ ભાગ છે. પરંતુ દુનિયામાં એવા લોકોની સંખ્યા પણ વધી રહી છે, જેઓ માત્ર માંસહાર જ નહીં, દૂધ, દહીં, ઘી, માખણ, પનીર

સેલિબ્રેશન ચિંતન બુચ

અને ઈંડાં સહિતનાં તમામ પ્રાણીજન્ય ખાદ્યપદાર્થોથી દૂર રહેવાનું પસંદ કરે છે. તેમની પસંદગી ભોજન પૂરતી મર્યાદિત નથી; શક્ય હોય ત્યાં સુધી પ્રાણીજન્ય ચામડાં, ઊન અને પ્રાણીઓના શોષણ સાથે જોડાયેલી બીજી વસ્તુઓથી પણ અંતર રાખવાનો પ્રયાસ કરે છે. આ જીવનશૈલીનું નામ છે, વેગનિઝમ. દર વર્ષે પહેલી નવેમ્બરે ઉજવાતો વિશ્વ વેગન દિવસ આ વિચારને સમજવાની તક આપે છે. વેગન બનવું માત્ર ખાવાની ટેવ બદલવી નથી, પરંતુ પ્રાણીઓ પ્રત્યેની કરુણા, પર્યાવરણની ચિંતા અને પોતાના જીવનમાં થતી પસંદગીઓ વિશે નવેસરથી વિચારવાની પ્રક્રિયા છે.

પ્રાણીપ્રેમ અને વનસ્પતિ આધારિત આહારનો વિચાર આજની પેઢીએ શોધ્યો નથી. પ્રાચીન ગ્રીક તત્ત્વચિંતક પાયથાગોરસ સાથે માંસથી દૂર રહેવાની પરંપરા જોડાયેલી છે. ભારત સહિત વિશ્વના અનેક સમાજોમાં પણ અહિંસા અને

યુવાનો અને ગાંધીજી

જોવાની ધરાતલીય સંવેદના હતી. તેઓ એક વૈશ્વિક ધબક હતા.

જુવાન મિત્રો, કૃષ્ણની જેમ ગાંધીજીને પણ પોતાના માટે, પોતાના સ્વાર્થ માટે કશો જોતરાયેલા જોવાતા નથી. તેઓ ખડુસ રાજકારણી નહોતા. રાજકારણ તેમના માટે આગળ વધવાની કોઈ નિસરણી નહોતી. તેઓ રાજપુરુષ હતા. જેમાં સત્તા, ખુદના પ્રભાવ વિસ્તારની કોઈ વાત નહોતી. તેઓ મિત્રો, બે વસ્તુ માટે જીવતા હતા. એક ભારત અને ભારત જેવા બીજા દેશો ગુલામીમાંથી મુક્ત થાય અને બીજું જે તે દેશની, પછી કોઈ પણ દેશ હોય તે માનવ પણ કોઈપણ પ્રકારની ગુલામી વૃત્તિથી મુક્ત બની રહે. આઝાદી તો ખરી, પણ વિશુદ્ધ માનવ સ્વાતંત્ર્યય એટલું જ અનિવાર્ય. મારા યુવાન મિત્રો, આ માટે તેમણે ભાષણબાજીની જરૂર નહોતી. વૈભવી આવાસોની જરૂર નહોતી. ટોળેટોળા સિક્કોરિટીની પણ અનિવાર્યતા નહોતી. વિમાનો અને મોટરોના કાકલાની પણ કશો ખેવના નહોતી. તેમની ચિંતા તો માણસ પોતાને સમજતો થાય, યુવાન સુશિક્ષિત થાય, તેનામાં સ્વાશ્રયની ભાવના જાય, રાષ્ટ્રની મહત્તા સમજે, બદીઓથી દૂર રહે. દુનિયાને બદલી શકે તેવું હથિયાર

શિક્ષણ છે, તેવી તેમની સાચી સૂઝ હતી.

કૃષ્ણની જેમ તેમણે પણ અનેક મોરચે યુધ્ધ લડવામાં આવ્યાં છે. પણ બધી વેળા એ યુધ્ધમાં ચિંતા તો તેમણે માણસની રાખી છે. આથી જ

રીતે મૂકતા. બીજાનો અન્ય મત હોય તો તેનો અસંમત રહીને પણ આદર કરતા હતા. મારા યુવાન મિત્રો, અત્યારે તમારી સામે જે ગાંધીજીનું અત્રતત્ર જે ચિત્ર ખડું કરવામાં આવે છે તેમાં ઘણુંખરું તો એકાંગી, બધ્ધમતવાળું, તેમના વિચારો આજે અપ્રસ્તુત છે, તેમણે દેશને ઘણું નુકસાન પહોંચાડ્યું છે, જાતિ-પાતિનું

રાજકારણ તેઓએ ખેલ્યું હતું અને આવું તો ઘણુંક અરે, તેમના બ્રહ્મચર્યના કે રેટિયા અથવા તો આર્થિક ગવેષણાઓ વિશે પણ ટૂંકા ગજ લઈને માપનારાઓનો તોટો નથી. આ બધા ઈચ્છે છે કે એ ગાંધીજીથી દૂર રહો, તે

વિવાદાસ્પદ વ્યક્તિ હતા અને તેનાથી ય ઘણું અભદ્ર કહેનારાઓ - લખનારાઓ પણ મળવાના. વધુ તો મારા યુવાન મિત્રો એ ચિંતાજનક બાબત બની રહી છે કે આઝાદી પ્રાપ્તિમાં તેમના નામનો જ છંદ ઉડાડી દેવાની બાલિષ્ઠ પ્રવૃત્તિ થઈ રહી છે, ગોડસેનું મહિમા-મંડન થઈ રહ્યું છે.

હું ગાંધીજીના મહિમામંડન માટે વાત નથી કરતો, પણ એટલું જરૂર કહીશ કે આવી વ્યક્તિ હજારો વર્ષ પછી કોઈક દેશને મળે છે. આઈન્સ્ટાઈન જેવા વૈજ્ઞાનિકે પણ એનો સ્વીકાર કર્યો છે. અમુક્તમુક

સત્તાનશીનો કે ખરડાયેલી, સંકુચિત વિચાર-ધારાવાળાઓને ઈસુ, સોક્રેટિસ જેવા નથી ગમ્યા, તેમ ગાંધીજી પણ નથી ગમ્યા. ગાંધીજી વૈશ્વિક ચેતના છે. તેમણે ઉત્તમ પત્રકાર કે શિક્ષકની જેમ પ્રજાને જીવનમાં તમામ પાસાંની મહત્તા સમજાવી છે. મારા યુવાન મિત્રો, વધુ નહીં તો વર્ષમાં એક અઠવાડિયું ગાંધીના એ વિચારોને વાંચજો. તેમણે કરેલી જીવન પ્રયોગોની કે સત્યના પ્રયોગોની મથામણને સમજવા પ્રયત્ન કરજો. તેમનો સર્વ

એ ચિંતાજનક બાબત બની રહી છે કે આઝાદી પ્રાપ્તિમાં તેમના નામનો જ છંદ ઉડાડી દેવાની બાલિષ્ઠ પ્રવૃત્તિ થઈ રહી છે, ગોડસેનું મહિમા-મંડન થઈ રહ્યું છે

વ્યક્તિના ઉદય માટેનો અભિલાષ સમજજો, તેમની બુનિયાદી કેળવણી કે શિક્ષણ વિશેના વિચારોને ધ્યાનથી અવકાશે ધામવા એકાગ્ર બનશો. શરીર સ્વાસ્થ્ય વિશે, ધર્મ વિશે, ઈશ્વર વિશે તેમણે તારવેલાં સત્યો સુધી પહોંચવા પ્રયત્ન કરજો. રાજસત્તા માનવકારણથી અલગ ન હોય તેવા તમના દ્રષ્ટિબિન્દુ સુધી પહોંચજો. સત્ય, સત્યાગ્રહ, સ્વદેશ, સ્વાભિમાન, રાષ્ટ્રપ્રેમ વગેરે વિશેના અભિપ્રાયોને પૂર્વગ્રહરહિત ગેરના જોવાનું વિચારજો. તેમણે ઉદ્યોગો, ખેતી, અર્થતંત્ર વિશે કે ખાદી,

▮ અનુસંધાન પાના નં.૦૮ પર ▮

વેગન જીવનશૈલી : દૂધ-દહીંથી પણ અંતર..!

અવદયા સાથે જોડાયેલી ખાદ્યપરંપરાઓસદીઓથી જોવા મળે છે. જોકે પ્રાચીન કાળમાં આવા વિચારો ધરાવનાર દરેક વ્યક્તિને આજના અર્થમાં વેગન કહી શકાય નહીં, કારણ કે વેગન જીવનશૈલીમાં દૂધ, ઈંડાં સહિત તમામ પ્રાણીજન્ય પદાર્થો અને શક્ય હોય ત્યાં સુધી પ્રાણીઓના અન્ય ઉપયોગોનો પણ સમાવેશ થાય છે. આધુનિક વેગન ચળવળનો સંગઠિત ઇતિહાસ બ્રિટનમાં શરૂ થયો.

એવી જીવનશૈલી દર્શાવવાનો પ્રયાસ થયો, જેમાં આહાર માટે પ્રાણીઓ પરની નિર્ભરતા શક્ય તેટલી ટાળવામાં આવે. ત્યારબાદ ૧૯૪૯માં વેગન જીવનશૈલીને માત્ર આહારની પસંદગી નહીં, પરંતુ પ્રાણીઓના શોષણથી

દૂર રહેવાના વ્યાપક સિદ્ધાંત તરીકે સમજાવવાની દિશામાં વધુ સ્પષ્ટતા થઈ.

પહેલી નવેમ્બર, ૧૯૮૪ના રોજ વેગન સોસાયટીની સ્થાપનાનાં ૫૦ વર્ષ પૂર્ણ થતાં પ્રથમ વિશ્વ વેગન દિવસની ઉજવણી કરવામાં આવી.

ભારતમાં શાકાહારનો વ્યાપક સ્વીકાર હોવાને કારણે વેગન અને શાકાહારી વચ્ચેનો તફાવત સમજવો જરૂરી છે. શાકાહારી વ્યક્તિ માંસ, માછલી અને ઈંડાં ટાળતી હોવા છતાં દૂધ, દહીં, ઘી, માખણ અને પનીરનો ઉપયોગ કરી શકે છે. વેગન વ્યક્તિ આ પ્રાણીજન્ય ખાદ્યપદાર્થો પણ ટાળે છે.

વેગન જીવનશૈલી પાછળનાં મુખ્ય કારણોમાં પ્રાણીઓ પ્રત્યેની

કરુણા, પર્યાવરણની ચિંતા અને આરોગ્યલક્ષી વિચારણાઓનો સમાવેશ થાય છે. વનસ્પતિ આધારિત આહારમાં દાળ, ચણા, રાજમા, મગ, સોયા, આખાં અનાજ, શાકભાજી, ફળો, સૂકાં મેવા અને બીજાનો પૂરતો સમાવેશ કરવામાં આવે તો શરીરને ફાઈબર, વિવિધ વિટામિન, ખનિજ અને પ્રોટીન મળી શકે છે. યોગ્ય આયોજન ધરાવતા વેગન આહારમાં સામાન્ય રીતે સંતૃપ્ત ચરબીનું પ્રમાણ ઓછું રાખી શકાય છે. કેટલાક સંશોધનોમાં આવા આહાર સાથે શરીરના વજન અને ખરાબ કોલેસ્ટેરોલમાં ઘટાડા જેવા સંભવિત ફાયદા જોવા મળ્યા છે.

વેગન આહારનો સૌથી મહત્વનો પડકાર એ છે કે પ્રાણીજન્ય ખાદ્યપદાર્થો દૂર કર્યા પછી શરીરને જરૂરી પોષકતત્વો ક્યાંથી મળશે તેનું આયોજન કરવું પડે છે. તેમાં વિટામિન બી-૧૨ સૌથી મહત્વનું છે. આ વિટામિન નર્વસ સિસ્ટમ અને લોહીના કોષોના સામાન્ય કાર્ય માટે જરૂરી છે. સંપૂર્ણ વેગન આહારમાં તેનો વિશ્વસનીય કુદરતી સ્ત્રોત મળવો મુશ્કેલ હોવાથી બી-૧૨થી સમૃદ્ધ બનાવેલા ખાદ્યપદાર્થો અથવા જરૂર મુજબ પૂરક લેવાની જરૂર પડી શકે છે. કેલિયમ માટે પણ ધ્યાન આપવું જરૂરી છે. દૂધ અને દહીંનો ઉપયોગ ન કરનાર વ્યક્તિએ કેલિયમથી સમૃદ્ધ વનસ્પતિ આધારિત પીણાં, યોગ્ય ટોફુ, તલ અને અન્ય અનુકૂળ ખાદ્યપદાર્થોનો

સમાવેશ કરવો જોઈએ. પ્રોટીન માટે દાળ, કકોળ, સોયા, ટોફુ, મગફળી અને સૂકાં મેવા ઉપયોગી છે. આયર્ન, આયોડિન, વિટામિન ડી અને ઓમેગા-૩ ફેટી એસિડ્સનું પણ યોગ્ય આયોજન કરવું જરૂરી છે. જો આહારનું આયોજન નખળું હોય તો પોષકતત્વોની ઊંણપ ઊભી થઈ શકે છે. કેટલાક સંશોધનોમાં વેગન લોકોમાં કેલિયમનું સરેરાશ સેવન ઓછું જોવા મળ્યું છે, જ્યારે અન્ય સમીક્ષાઓમાં હાડકાંના સ્વાસ્થ્ય અંગે સંભવિત ચિંતાઓ નોંધાઈ છે. તેથી માત્ર દૂધ અને ઘી છોડીને તેની જગ્યાએ શું લેવાય છે તે જાણવું વધુ મહત્વનું છે. દૂધના વિકલ્પ તરીકે સોયા, ઓટ્સ અથવા બદામમાંથી બનાવેલાં પીણાં ઉપલબ્ધ છે. પનીરની જગ્યાએ ટોફુ અને દહીંના વિકલ્પ તરીકે વનસ્પતિ આધારિત દહીંનો ઉપયોગ કરી શકાય છે. જોકે આ બધાં ઉત્પાદનોનું પોષકમૂલ્ય સરખું હોતું નથી.

વિશ્વ વેગન દિવસનો સાર એ છે કે આપણે શું ખાઈએ છીએ, ક્યાંથી મેળવીએ છીએ અને તેની પાછળ કઈ પ્રક્રિયા જોડાયેલી છે તે અંગે વિચારીએ. કરુણા અને પર્યાવરણ પ્રત્યેની જવાબદારી મહત્વપૂર્ણ છે, પરંતુ તેની સાથે શરીરની પોષણ જરૂરિયાતોને અવગણવી ન જોઈએ.

આપરે, ચાલીનાં શું છે તે જેટલું મહત્વનું છે, એટલું જ મહત્વનું એ પણ છે કે તે ખોરાક શરીરને શું આપે છે. વેગન જીવનશૈલી કોઈ જાદુઈ ઉપાય નથી કે દરેક વ્યક્તિ માટે એકસરખો નિયમ પણ નથી. યોગ્ય માહિતી, પોષણનું આયોજન અને વ્યક્તિગત જરૂરિયાતોની સમજ સાથે અપનાવવામાં આવે તો તે એક વિચારપૂર્વકની જીવનશૈલી બની શકે છે....

નહીં જવા દઈએ.’ સુબુદ્ધિ સમજી ગયો કે જૂઠાં અહંકારમાં આ જ્ઞાનીઓ સત્યને જોઈ શકતા નથી. તેથી તેણે કહ્યું: ‘ભલે, તમે તમારો પ્રયોગ કરો, પણ મને એક ક્ષણ આપો, જેથી હું આ ઝાડ પર ચઢી જાઉં.’ સુબુદ્ધિ ઝડપથી બાજુના એક ઊંચા ઝાડ પર ચઢી ગયો. પેલા ત્રીજા વિદ્વાને મંત્ર ભણીને સિંહમાં પ્રાણ પૂર્યા. સિંહ જેવો જીવંતો થયો, તે જ ક્ષણે તેણે વિચાર કરી અને જમીન પર ઊભેલા ત્રણેય જ્ઞાની પંડિતો પર તરાપ મારીને તેમને સ્થળ પર જ ફાડી ખાધા. સિંહ ત્યાંથી સુશ્રુતા અને સર્જનાત્મક સ્વતંત્રતા મેળવી શકે છે. અહીં સત્યની નિષ્પક્ષ શોધ થઈ શકે છે. અહીં ભીડની માનસિકતાથી રક્ષણ મળે છે.

ના, આઈવરી ટાવર આમ સાવ નકારાત્મક પણ નથી. આ એક એવી જગ્યા છે જ્યાં વ્યક્તિ રોજિંદા જીવનના દબાણો અને સમાધાનથી દૂર રહીને ઊંચો વિચાર, બૌદ્ધિક શુદ્ધતા અને સર્જનાત્મક સ્વતંત્રતા મેળવી શકે છે. અહીં સત્યની નિષ્પક્ષ શોધ થઈ શકે છે. અહીં ભીડની માનસિકતાથી રક્ષણ મળે છે.

▮ અનુસંધાન પાના નં.૦૮ પર ▮

કલ્પના સુંદર હતી, રૂડી હતી, વાસ્તવિકતા કેટલી બેઝોળ છે!

- ખલીલ ધનતેજવી

લોકશાહીમાં ન્યાયતંત્ર નિષ્પક્ષ છે. ન્યાયની દેવીને આંખે પટ્ટી બાંધી હોય છે. ન્યાય કરતી વખતે વ્યક્તિની સંપત્તિ, સત્તા, જાતિ, ધર્મ કે સામાજિક દરજ્જો ન જોવાય. કાયદાની નજરમાં બધા એક સમાન. આજકાલ વિરોધ પ્રદર્શનની સીઝન ચાલે છે. એમાં વિરોધ પક્ષનાં નેતા રાહુલ ગાંધીને શું તુક્કો સુઝ્યો તે જ્યાં ન્યાય તોળતો હોય એ સુપ્રીમ કોર્ટમાં સરઘસ લઈને વિરોધ પ્રદર્શન માટે પહોંચી ગયા. આઝાદ ભારતનાં ઇતિહાસમાં આવું પહેલી વાર બન્યું. સુપ્રીમ કોર્ટનાં ચીફ જસ્ટિસે સુનાવણી દરમ્યાન કહ્યું કે ન્યાયતંત્રને કોઈ બ્રાઉનટી(browbeat) ન કરી શકે. (બ્રાઉનટી : ધમકાવવું, ડોળા કાઢીને દબાડાવવું કે દમદમટી દેવી) અને ચોખવટ કરી કે અમે આઈવરી ટાવર(Ivory Tower)માં રહેતા નથી. એમ કે આંખે પટ્ટી ભલે હોય પણ અમે વાસ્તવિકતાને નજર અંદાજ કરતા નથી.

આઈવરી ટાવરનો શાબ્દિક અર્થ

છે : ગજદંત બુરજ ઉઠે હાથીદાંતનો મિનારો. પણ લાક્ષણિક અર્થ જુદો છે. કોઈ વ્યક્તિ, નેતા કે સંસ્થા સામાન્ય જનતાની સાચી મુરઝેલીઓથી અજાણ રહીને, માત્ર બંધ રૂમમાં બેસીને સૂફીયાણી વાતો કરે, એ આઈવરી ટાવરમાં રહે છે- એવું કહેવાય. મૂળ અર્થ જો કે પવિત્રતા અને સુંદરતાનું પ્રતીક- એવો હતો.

આ શબ્દનો ઉલ્લેખ પ્રથમ વાર હિંદુ બાઈબલના ભાગ ‘સૉંગ ઓફ સોલ્સ’માં મળે છે. રાજા સોલોમન પોતાની કન્યાની સુંદર અને પવિત્ર ગરરનની સરખામણી કરતા લખે છે : તારી ગરદન હાથીદાંતના મિનારા જેવી છે, અહીં અત્યંત કિંમતી, દુર્લભ અને પવિત્ર ગણાતા હાથીદાંત ઉપદ્રા સુંદરતાનું પ્રતીક છે. વર્જિન મેરીની પવિત્રતા દર્શાવવા કેથોલિક ચર્ચ મધ્યયુગમાં આ શબ્દ વાપરતું હતું. પણ પછી સાહિત્યિક અર્થ બદલાઈને

શબ્દસંહિતા પરેશ વ્યાસ

‘દુનિયાથી અલગ થઈ જવું’- એવો થયો. ક્રીસ્ટમાં રાજકીય ક્રાંતિનાં ટાણે, જ્યારે

જેસલમેર

મરુથલે મોતીમઢ્યું આ નગર,
અને ટોડલે મોરે અને ભીતે ફરે હાથી,
ઝરૂપે ઝરૂપે પથ્થરનું હીરભરત.
બારીએ બારીએ બુઢી તલવારોનાં તોરણ.

સાંજના અજવાળે ભીંતો નારંગી
ચૂંદડીની જેમ ફરફરે,
બારણે લોઢાના કડે

આઠ પેઢીના હાથનો ઘસરકો.
ફળિયે ફરે બે ચાર બકરાં શ્યામ
ડેલી બ્હાર ડહકાર દે કામઢું ઊંટ.
વચલી વંડીએ સુકાય રાતાં ચીર
અંદરને ઓરડે ફુગાઈ ગયેલા અંધારે ફરફરે ઢીલી વાટ.

લાલચટક ચૂલાની ઝાળ અને
ચૂંદડીના અજવાળે
રોટલા ટીપતી સોનેરી કન્યા.

ગુલામમોહમ્મદ શેખ
લામમોહમ્મદ શેખની
કવિતાઓ અછાંદસ હોય છે.
અછાંદસ એટલે છંદ વગરની નહીં.
અછાંદસને પણ પોતાનો એક લય હોય છે. ખરેખર તો છંદ ઉપર પ્રભુત્વ આવ્યા પછી કવિની સર્જકતા અછાંદસના સ્વરૂપને પસંદ કરે છે ત્યારે કવિતાના અલગ શિખર સર થતા હોય છે. અછાંદસ કવિઓએ

કવિતાને દુર્બોધ બનાવી તે સમયગાળામાં રચાયેલું આ ‘જેસલમેર’ કાવ્ય ગુજરાતી ભાષાના ઉત્તમ કાવ્યોમાંનું એક છે.

તમે જેસલમેર જોયું છે ? તમે જોયેલા કોઈ સુંદર સ્થળનું વર્ણન કરવું હોય તો કેવી રીતે કરો ? રણને પોતાની એક અલગ શોભા હોય છે. પોતાનું આગવું સૌન્દર્ય હોય છે. જેસલમેર એ રણની વચ્ચે માનવ સંસ્કૃતિએ રચેલું શુધ્ધ સૌન્દર્યનું કાવ્ય છે. આમ તો જોધપુરથી આગળ જાવ તો આ જેસલમેર આવે એમ કહી શકાય. પણ અહીં કવિ આપણને એક-એક પંક્તિએ, એક-એક લિંટીએ જાણે આંગળી પકડીને જેસલમેર બતાવે છે. જે જીવનમાં ક્યારેય જેસલમેર ગયો ના હોય, રાજસ્થાન જોયું ન હોય એને પણ આ કવિતાની પંક્તિઓ જાણે ઉંચકીને જેસલમેરમાં મૂકી આપે છે.

દૂરથી મોતીથી મઢેલું આ નગર દેખાય છે. આ આખા નગરના ઘર, એ ઘરના ટોડલે- ટોડલે મોર અનેતેની ભીંતો ઉપર હાથી ચિતરેલા છે. રણમાં મોર અને હાથી કોતરણી કામથી અને ચિત્રોથી જાણે જીવંત થઈ ઊઠે છે. જેની પાસે જે નથી એની

રણની લીલા, રણનું રૂપ...

ઝંખના ભારતીય સંસ્કૃતિમાં કલા દ્વારા કેવી રીતે પ્રગટી છે એનો અનુભવ થાય છે. શહેરોમાં ઝરૂખા એ કલ્પના હોઈ શકે પરંતુ ભારતના ગામડાઓમાં હજીય ઝરૂખાઓ ભવ્ય ભૂતકાળની સાક્ષીરૂપ અહીખમ ઊભેલા જણાય છે. અને આ આખાય

નગરના ઝરૂખે-ઝરૂખે જાણે પથ્થરનું હીરભરત કોઈએ ટેરવાથી ભર્યું હોય એમ લાગે. સાંજના સૂર્યનો કેસરી તડકો જાણે દિવાલોને નારંગી રંગની ચૂંદડી બનાવી દે છે.

ઘરની બ્હાર ડેલી હોય અને ડેલીના બારણા ઉપર જે લોઢાનું કુંડું હોય એ પણ પેઢી-દર પેઢી ખૂલતું હોય છે. બંધ થતું રહ્યું છે. કંઈ કેટલીએ પેઢીના સ્પર્શના કારણે જાણે પોલીશ થઈને ચમકતું થઈ ગયું છે. રણમાં

વસેલા ગામડાના ઘરોની અહીં ચિત્રાત્મક વાત થઈ છે. આંગણામાં બે-ચાર બકરીઓ છે.

ડેલીની બ્હાર રણની કામધેનું જેવું ઊંટ ઊભું છે. અને પછી તમે ઘરમાં પ્રવેશો ત્યારે તેની વંડી ઉપર લાલ રંગના વસ્ત્રો સૂકાઈ રહ્યા છે. રણના ઘરોની એ વિશેષતા હોય છે કે તેમાં સૂર્યપ્રકાશ સીધો-સોંસરો જાય નહીં તેની કાળજી રાખવામાં આવે છે નહીંતર અંદરના ઓરડા તપી જાય. અહીં કવિ એ ઓરડાઓ તરફ નજર કરે છે અંદર અંધારૂ છે ખાસ કંઈ દેખાતું નથી. એ અંધારૂ કેટલું જૂનું હોઈ શકે ? કવિ

એ કન્યા આખીય સોનેરી લાગે છે. દૂરથી દેખાતા કે બ્હારથી દેખાતા નગરની આખી રચના અને છેક છેલ્લે કવિ આપણને જાણે કોઈ એક ઘરના રસોડા સુધી

આજે બચાવો જળ, બનશે આવતી કાલ ઉજ્જવળ!

ધરાવતા વાયકોને યાદ હશે. સોરાષ્ટ્ર કાઠિયાવાડના સંખ્યાબંધ વિસ્તારોમાં લગભગ દરેક ઘરમાં ભોંયટાંકા હતા- કેટલાક મકાનોમાં આજે પણ છે. અમદાવાદની કેટલીક પોળનાં મકાનોમાં પણ ભોંયટાંકા છે. ધાબે કે છાપરા પર પડેલું વરસાદનું પાણી પાઈપ દ્વારા ભોંયતળિયે પહોંચે અને ટાંકામાં ભરાઈ જાય. એ ટાંકાનું પાણી બારેમાસ ઘરવપરાશના કામમાં આવે. વરસમાં એકાદ બે વાર એમાં પોટેશિયમ પરમેંગેનેટ કે ક્લોરિન પાઉડર જેવાં ઔષધો નાખીને એની શુદ્ધતા જાળવી રાખવામાં આવે.

આજે માઠા દિવસો આવ્યા છે. પોલિટિશ્યનો અને બિલ્ડરોની મીલીભગતના કારણે મુંબઈ, સુરત, અમદાવાદ, વડોદરા, રાજકોટમાં પચીસ પચાસ માળના ટાવર બંધાતા થયા છે. આવા ટાવરના ફ્લેટલી કંરોડો રૂપિયાની કિંમત મધ્યમ વર્ગના લોકોને પરવડે નહીં. વળી આવા ટાવરમાં ભોંયટાંકા બનાવી

શકાય નહીં એટલે પૂરતો વરસાદ વરસે નહીં તો પાણીની ખંચ અનુભવવી જ પડે. એક અંદાજ મુજબ મુંબઈ અમદાવાદનાં ટાવરોમાં લાખો ફ્લેટ ખાલી પડ્યા છે.

આવા સંજોગોમાં ક્ષણટકના મ્હેસુર જિલ્લામાં આવેલા ગેંડાથુર નામના ગામડાને યાદ કર્યા સિવાય ચાલશે નહીં. આ ગામના દરેક ઘરમાં રૂફટોપ રૈનવોટર હાર્વેસ્ટિંગ સિસ્ટમ ફિટ કરેલી છે એટલે અહીં કદી પાણીની ખંચ પડતી નથી. આ ગામે અદ્ભુતભ દાખલો બેસાડ્યો છે. અગાઉ જણાવ્યું એમ ધાબા પર,

નળિયાવાળા કે પતરા-સિમેન્ટવાળા છાપરા પર પડેલા વરસાદના પાણીને નકામું જવા દેતા નથી. છાપરા કે ધાબાના ચારે ખૂણે રાખેલા પાઈવ દ્વારા એ પાણી સુધી ભોંયટાંકામાં જમા થાય છે. એને દેશી પદ્ધતિથી ફિલ્ટર કરીને તેમજ જરૂરી જંતુનાશક નાખીને વાપરવા યોગ્ય બનાવાય છે. એ પાણી બારે માસ ઉપયોગી થઈ પડે છે.

રાજસ્થાન અને મેઘાલયમાં પણ આ પ્રકારે રૈનવોટર હાર્વેસ્ટિંગ સિસ્ટમનો ઉપયોગ થાય છે. રાજસ્થાનના રણ વિસ્તારમાં અને જયપુર, ઉદયપુર, બિકાનેર વગેરે શહેરોમાં પણ આ પદ્ધતિથી પાણીનો સંગ્રહ કરીને વાપરવામાં આવે છે. અહીં ઔર એક મુદ્દો વિચારવા જેવો છે. દેશની આર્થિક રાજધાની સમા મુંબઈમાં ચારેકોર દરિયો છે. ગુજરાતમાં તો પંદરસો કિલોમીટર

અરીબ રણ

ક્ષિતિજ પણ રેતની !
ઢગ પરે ઢગો વિસ્તર્યા,
કરાલતમ ભૂખરા ખડક તો કરે દાંતિયાં

દિશા સફળ ભેટતી ગરમ લૂપ ખાવા પસે,
કશેય નવ ઝાંખરું- તજાખર્લું ન લીલું લસે !

વિરાટ સુજી વિશ્વની નીલમ વાડી થાકી જરા,

પ્રજાપતિ મુખેથી એક ધગતો નિસાસો સર્ચો,

અને અહીં હજાર ગાઉ તક ઝાળતો એ ઝર્ખો,

કપ્હીં રચત રેતીના ઢગ,
કપ્હીં સૂકા ડુંગરા !
બધે નજર વિસ્તરે !

અતૂટ ચક્રવાતો ચહું,
નશી નજર ભાંગવા કશું વિવિધ કેડે નવું !
વિરાટ નભટોપને સફળ કોરમાં આવરી

સપાટ પૃથિવી પડી સુકલ છાતી ખૂલ્લી કરી !

ત્યહીં જનમ ‘એક માત્ર વિભુ !’ - કલ્પનાનો થતો !

- ‘કેરાલ નિજ લોખને સકલ લોકને નાખતો !’

- કૃષ્ણલાલ શ્રીધરાણી

જેણે તમને રડાવ્યા છે, તેના માટે ક્યાં સુધી રડશો?

જીવનમાં ક્યારેક એવી ક્ષણ આવે છે જ્યારે માણસને થાય છે કે હવે બધું પૂરું થઈ ગયું. જેના પર સૌથી વધારે વિશ્વાસ મૂક્યો હોય એ જ વિશ્વાસઘાત કરે, જેને સૌથી વધારે પ્રેમ કર્યો હોય એ જ અવગણના કરે અને જેના માટે પોતાનાં સુખનો પણ ત્યાગ કર્યો હોય એ જ વ્યક્તિ એક દિવસ આપણને એકલાં મૂકીને ચાલી જાય!

આવી પરિસ્થિતિમાં માણસ માત્ર દુ:ખી નથી થતો, અંદરથી ભાંગી પડે છે. રાતના અંધકારમાં ઊંધ આવતી નથી. આંખો બંધ કરીએ તો જૂની યાદો સતાવે છે અને આંખો ખોલીએ તો વર્તમાનની વાસ્તવિકતા અસહ્ય લાગે છે. મનમાં એક જ પ્રશ્ન વારંવાર ઊઠે છે, ‘મેં એવું તે શું ખોટું કર્યું કે મારી સાથે આવું થયું?’ પણ શું દરેક વખતે આપણી સાથે થયેલા અન્યાય માટે આપણે જ જવાબદાર હોઈએ છીએ? ના. નિયકુલ નહીં.

ઘણી વખત આપણે સાચા હોઈએ છીએ, આપણી લાગણીઓ સાચી હોય છે, આપણો પ્રેમ નિઃસ્વાર્થ હોય છે, છતાં સામેની વ્યક્તિ આપણને સમજ શકતી નથી. ક્યારેક તેની અપેક્ષાઓ જુદી હોય છે, ક્યારેક તેનો સ્વભાવ જુદો હોય છે અને ક્યારેક તેની પ્રાથમિકતાઓ બદલાઈ ગઈ હોય છે. પરંતુ કોઈ વ્યક્તિ તમારી કદર ન કરે એટલે તમારી કિંમત ઓછી થઈ જતી નથી. આ વાત સમજવી અત્યંત જરૂરી છે.

મનોવિજ્ઞાનની દ્રષ્ટિએ જોઈએ તો માણસને સૌથી વધારે દુ:ખ ઘટના કરતાં તે ઘટનાને આપેલા અર્થથી થાય છે. કોઈ

આપણને છોડીને જાય એ એક ઘટના છે, પરંતુ ‘હું પ્રેમને લાયક નથી’, ‘મારામાં જ કોઈ ખામી હશે’, ‘હવે મને કોઈ નહીં સ્વીકારે’ એવા વિચારો આપણાં દુ:ખને અનેકગણું વધારી દે છે. આને મનોવિજ્ઞાનમાં નકારાત્મક સ્વમૂલ્યાંકન કહી શકાય. અહીંથી જ માણસની ખરી લડાઈ શરૂ થાય છે. સામેની વ્યક્તિ સાથે નહીં, પરંતુ પોતાના જ વિચારો સાથે.

ઘણી વખત આપણે આપણાં સુખની ચાવી બીજાના હાથમાં સોંપી દઈએ છીએ. એ વ્યક્તિ આપણી સાથે ચાલી રીતે વાત કરે તો દિવસ સારો જાય. એનો સંદેશ આવે તો ચહેરા પર સ્મિત આવી જાય. એ અવગણના કરે તો આખો દિવસ બગડી જાય. એ પ્રેમથી બોલે તો આપણે ખુશ અને એ ગુસ્સે થાય તો આપણે દુ:ખી! જરા વિચારો, આપણાં જીવન પર આટલો બધો અધિકાર આપણે કોઈને શા માટે આપવો જોઈએ?

પ્રેમ કરવો ખોટો નથી. કોઈની સાથે લાગણીથી જોડાવું પણ ખોટું નથી. પરંતુ કોઈ વ્યક્તિના વર્તન પર આપણું સમગ્ર માનસિક સુખ નિર્ભર થઈ જાય ત્યારે એ સંબંધમાં ભાવનાત્મક પરાધીનતા ઊભી થાય છે. અને પરાધીનતા, ભલે તે પ્રેમના નામે હોય, અંતે દુ:ખદાયક બની શકે છે.

આપણે ત્યાં એક વાત વારંવાર કહેવામાં આવે છે, ‘સમય બધાં દુ:ખ દૂર કરી દે છે.’ પરંતુ હું માનું છું

કે માત્ર સમય પસાર થવાથી બધાં દુ:ખ દૂર થતાં નથી. સમય સાથે આપણે શું વિચારીએ છીએ, શું શીખીએ છીએ અને આપણા જીવનમાં કેવા ફેરફારો કરીએ છીએ તે વધારે મહત્વનું છે.

કોઈએ આપણો વિશ્વાસ તોડ્યો હોય તો વર્ષો સુધી એ ઘટનાને યાદ કરીને રડતા રહેવાથી શું મળશે? એ વ્યક્તિ કદાચ પોતાના જીવનમાં આગળ વધી ગઈ હશે. કદાચ તેને આપણા દુ:ખનો ખ્યાલ પણ નહીં હોય. કદાચ તે પોતે કરેલા વર્તનને યોગ્ય પણ માનતી હશે. અને આપણે? આપણે હજુ એ જ ઘટનામાં અટવાયેલા હોઈએ છીએ! આવું શા માટે? કારણ કે ઘણી વખત આપણે ઘટનાને છોડી દઈએ છીએ, પરંતુ તેની સાથે જોડાયેલી લાગણીઓને છોડવા તૈયાર નથી થતા.

અહીં એક વાત ખાસ સમજવા જેવી છે. ભૂલી જવું અને દુ:ખમાંથી બહાર આવવું એ બંને એકસરખી બાજતો નથી. કોઈએ કરેલો વિશ્વાસઘાત કદાચ આખી જિંદગી યાદ રહે. કોઈએ કહેલા કડવા શબ્દો કદાચ ક્યારેય ભુલાય નહીં. કોઈ પ્રિય વ્યક્તિનું દૂર થઈ જવું કદાચ હંમેશાં ખટકતું રહે.

પરંતુ એ યાદો આપણને રોજેરોજ રડાવે જ એવું જરૂરી નથી. યાદો રહે, પરંતુ તેની સાથે જોડાયેલી વેદના થીમ થીમે ઓછી થાય, એ જ સાચી માનસિક સ્વસ્થતા છે. મારા મને જીવનમાં દુ:ખ આપનાર વ્યક્તિ કરતાં દુ:ખને સતત પકડી રાખવાની આપણી વૃત્તિ વધારે નુકસાન કરી શકે છે.

અલબત્ત, આનો અર્થ એવો નથી કે માણસે પોતાની લાગણીઓને દબાવી દેવી જોઈએ. રડવું હોય તો રડી લો. કોઈ વિશ્વાસુ વ્યક્તિ સામે મન હળવું કરવું હોય તો કરી લો. ગુસ્સો આવતો હોય તો એ લાગણીને પણ સ્વીકારો. કારણ કે આંસુ એ નબળાઈનું પ્રતીક નથી. માણસ લાગણીશીલ છે, તેના હૃદયમાં સંવેદના છે, એનો પુરાવો છે. પરંતુ રડ્યા પછી ફરી ઊભા થવું પણ એટલું જ જરૂરી છે. ઘણી વખત લોકો સલાહ આપે છે, ‘ચૂપચાપ સહન કરી લો. સમય આવશે ત્યારે બધાને જવાબ મળી જશે.’ હું આ વાત સાથે સંપૂર્ણ સહમત નથી.

દરેક અન્યાય ચૂપચાપ સહન કરવો એ કોઈ મહાન ગુણ નથી. ખાસ કરીને સંબંધોમાં સતત અપમાન, શોષણ, હિંસા કે માનસિક ત્રાસ સહન કરવો એ સહનશક્તિ નહીં, ક્યારેક પોતાની જાત પ્રત્યેનો અન્યાય પણ બની શકે છે. સહનશક્તિને લાચારી વચ્ચેનો તકાવત સમજવો જરૂરી છે. ક્યારે ચૂપ રહેવું, ક્યારે વાત કરવી, ક્યારે વિરોધ કરવો અને ક્યારે સંબંધમાંથી સન્માનપૂર્વક દૂર થઈ જવું, એ સમજદારી છે. દરેક લડાઈ લડવી જરૂરી નથી, પરંતુ દરેક અન્યાય સહન કરવો પણ જરૂરી નથી.

આપણા જીવનમાં કેટલીક વ્યક્તિઓ એવી હોય છે જેમને આપણે સતત ખુશ રાખવાનો પ્રયત્ન કરીએ છીએ. એમને ખરાબ ન લાગે એટલે પોતાનું

▮ **અનુસંધાન પાના નં.૦૮ પર** ▸

ન વરાત્રિ ધામધૂમથી પૂરી થઈ. દિવાળી માથા પર છે ત્યારે કમ સે કમ બે રાજ્યોમાં પાણીની ભૂમ ઊઠી છે. આ વરસે ચોમાસું ધાર્યા મુજબનું નીવડ્યું નથી એટલે મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય સરકારે તો છેક ૨૦૨૭ના ઓગષ્ટ સુધી રાજ્યભરમાં પંદર ટકા પાણી કાપ ચાલુ રાખવાની સત્તાવાર જાહેરાત કરી દીધી છે. ગુજરાત રાજ્ય સરકારે પણ વહેલે મોડે આવી જાહેરાત કરવી પડે એવા સંજોગો છે. આવા

સમયે દક્ષિણનાં રાજ્યોની અગમચેતી આંખે ઊડીને વળગે એવી છે. તામિલનાડુ સહિત સાઉથનાં રાજ્યોમાં બબ્બે ચોમાસાં હોય છે છતાં તામિલનાડુ રાજ્ય સરકારે છેલ્લાં થોડાં વરસોથી રૂફ ટોપ રૈનવોટર હાર્વેસ્ટિંગ ફરજિયાત કર્યું છે. આ શબ્દોથી ચોંકતા નહીં. સાવ સરળ શબ્દોમાં કહીએ તો છાપરા પર કે ધાબા પર પડતું વરસાદનું પાણી પાઈપ દ્વારા ભોંયતળિયે પહોંચે અને ટાંકામાં ભરાઈ જાય. એ ટાંકાનું પાણી બારેમાસ ઘરવપરાશના કામમાં આવે. વરસમાં એકાદ બે વાર એમાં પોટેશિયમ પરમેંગેનેટ કે ક્લોરિન પાઉડર જેવાં ઔષધો નાખીને એની શુદ્ધતા જાળવી રાખવામાં આવે.

આજે માઠા દિવસો આવ્યા છે. પોલિટિશ્યનો અને બિલ્ડરોની મીલીભગતના કારણે મુંબઈ, સુરત, અમદાવાદ, વડોદરા, રાજકોટમાં પચીસ પચાસ માળના ટાવર બંધાતા થયા છે. આવા ટાવરના ફ્લેટલી કંરોડો રૂપિયાની કિંમત મધ્યમ વર્ગના લોકોને પરવડે નહીં. વળી આવા ટાવરમાં ભોંયટાંકા બનાવી

દુનિયાના નકશા પર ભાગ્યે જ કોઈ એવો દેશ હશે જેને પોતાના પાડોશી દેશ સાથે મતભેદ ના હોય પરંતુ બે કોરિયન દેશોનો એક બીજા પરનો કાંકરીયાળો જંગમતાં સૌથી મોટું ટેન્શન લાવી દે છે. તાજેતરમાં ઉત્તર કોરિયાના તાનાશાહ કિમ જોંગ ઉને કટ્ટર દુશ્મન દેશ દક્ષિણ કોરિયાની સરહદ પર નવી ફાયર પાવર યુનિટ્સ ગોઠવતા ખળભળાટ મચી ગયો હતો. ડિમિલિટરાઈઝ્ડ ઝોન (ડીએમઝે) તરીકે ઓળખાતા સરહદી વિસ્તારમાં એક પ્રયંડ વિસ્ફોટ થયા પછી આરોપ-પ્રતિ આરોપ અને હાકલા-પડકારાનો નવો દોર શરુ થયો છે. નિષ્ણાતો માને છે કે તાજેતરમાં થઈ રહેલી બંને દેશોની સરહદ નજીકના હિલચાલ રટિન

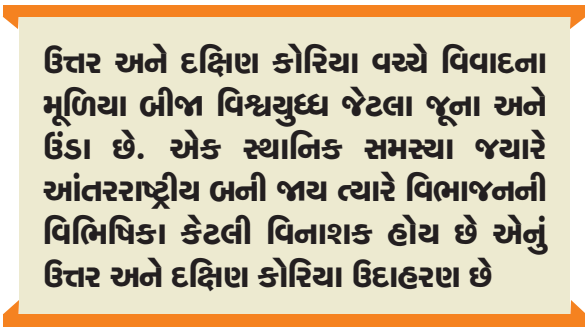
તણાવ કરતા વધુ ગંભીર છે. સૌ જાણે છે કે છેલ્લા ૭૬ વર્ષથી કિમ પરિવારનું એક હથ્થુ શાસન ધરાવતું ઉત્તર કોરિયા પરમાણુ બૉમ ધરાવે છે અને બેલેસ્ટિક મિસાઈલોના કાર્યક્રમ લોક કલ્યાણના બજેટના ભોગે ચલાવે છે. તાનાશાહ કિમ જોંગ ઉનની પરમાણુ વેલ્દણ વિશ્વ શાંતિ માટે સૌથી મોટા ખતરા સમાન છે. ઉત્તર કોરિયાની દરેક હિલચાલ પર દક્ષિણ કોરિયાના મૂડીવાદી લોકતાંત્રિક શાસનની ચાંપતી નજર રહે છે. આજની તારીખમાં દક્ષિણ કોરિયા આર્થિક દ્રષ્ટીએ એક સમ્પન્ન દેશ છે જ્યારે ઉત્તર કોરિયા કિમ જોંગ પરીવારની નાગચુડામાં ફસાઈને દુનિયાથી અલગ પડી ગયો છે.

ઉત્તર અને દક્ષિણ કોરિયા વચ્ચે વિવાદના મૂળિયા બીજા વિશ્વયુધ્ધ જેટલા જૂના અને ઉંડા છે. એક સ્થાનિક સમસ્યા જ્યારે આંતરરાષ્ટ્રીય બની જાય ત્યારે અને ચાર્લ્સ બોનેસ્ટીલને કોરિયામાં અમેરિકાના પ્રભાવ હેઠળનો વિસ્તાર કંડારવાનું કાર્ય સોંપ્યું હતું. બંનેએ ટૂંકા સમયમાં પણ ખૂબજ અપ્રસ્તુત એવી ડટખી સમાન્તર

મીડ વીક

હસમુખ ગજજર

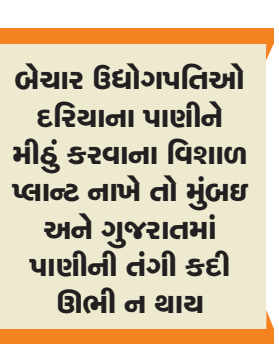
હતા. બીજા વિશ્વયુધ્ધમાં જાપાનની હાર પછી સ્વતંત્ર રાષ્ટ્રની ઝંખના ધરાવતા કોરિયાઈ લોકોએ આટલા કુર ભાગલા પડશે એવું વિચાર્યું ન હતું. જાપાને શરણાપતિ સ્વીકાર્યા પછી કોરિયા પર સામ્યવાદી સોવિયત સંઘનો કબ્જો મજબૂત

બનવાની શક્યતા ઉભી થતા મૂડીવાદી અમેરિકાને ફાળ પડી હતી. અમેરિકાએ તાબડતોબ બે યુવા અધિકારીઓ નામે ડીન રસ્ક અને ચાર્લ્સ બોનેસ્ટીલને કોરિયામાં અમેરિકાના પ્રભાવ હેઠળનો વિસ્તાર કંડારવાનું કાર્ય સોંપ્યું હતું. બંનેએ ટૂંકા સમયમાં પણ ખૂબજ અપ્રસ્તુત એવી ડટખી સમાન્તર

વિભાજનને સ્વીકારી લેતા કોરિયાઈ પ્રાયદ્વીપ બે કબજાવાળા ક્ષેત્રમાં વિભાજીત થયો હતો. આમ તો વિભાજન આ એક હંગામી વ્યવસ્થા હતી પરંતુ બે મહાસત્તાઓ વચ્ચેના શીતયુધ્ધમાંથી શરુ થયેલા અવિશ્વાસના પગલે સ્થાઈ બની હતી. ૧૯૪૮માં કોરિયાઈ પ્રાયદ્વીપના દક્ષિણ ભાગમાં થયેલી

જેટલો લાંબો દરિયાકાંઠો છે અંબાણી-અદાણી જેવા બેચાર ઉદ્યોગપતિઓ દરિયાના પાણીને મીઠું કરવાના વિશાળ પ્લાન્ટ નાખે તો મુંબઈ અને ગુજરાતમાં પાણીની તંગી કદી ઊભી ન થાય. એક સમયે નિષ્ણાત પર્યાવરણવાદી ગણાયેલા કચ્છી માડુ ડાંકટર રશ્મિ મધુરે આજથી ત્રીસ પાંત્રીસ વર્ષ પહેલાં કહેલું કે દરિયાના પાણીને મીઠું કરીને

મોટે પાયે વાપરવાનો ખર્ચ એક લિટર પાણીએ માત્ર ૪ પૈસાનો આવે. ઉદ્યોગપતિઓએ આ દિશામાં વિચારવાની તાતી જરૂર છે. ખાસ કરીને હવે મોટાં શહેરોમાં જ્યારે ગરનચુંબી ટાવર્સ આકાશને આંબી રહ્યા છે ત્યારે દરિયાના પાણીનું કે ગટરના પાણીનું રિસાઈકલીંગ કરવાનો સમય ક્યારનો પાકી ગયો છે.

▮ **અનુસંધાન પાના નં.૦૮ પર** ▸

ઉત્તર અને દક્ષિણ કોરિયા વચ્ચે 76 વર્ષથી ‘છત્રીસનો આંકડો’

રેખા (૩૮ ઉત્તર અક્ષાંશ) તૈયાર કરી જે કોરિયાને દક્ષિણ અને ઉત્તર ભાગમાં વહેંચતી હતી. આ રેખા અંતર્ગત રાજધાની સિયોલ અમેરિકી પ્રભાવ ક્ષેત્રમાં રહી હતી. ખેતરો, ગામ, રસ્તાઓ અને રેલવેલાઈનને પાર કરીને જતી આ રેખાને સ્થાનિક ભૂગોળ કે ઈતિહાસ સાથે કોઈ જ સંબંધ ન હતો. નવાઈની વાત તો એ છે કે સોવિયત સંઘે પણ આ

ચૂંટણી પછી ૧૫ ઓગસ્ટ ૧૯૪૮ના રોજ રિપબ્લીક ઓફ કોરિયા (દક્ષિણ કોરિયા) બનાવવાની જાહેરાત થઈ હતી. સપ્ટેમ્બર ૧૯૪૮માં સોવિયત સંઘના નિયંત્રણવાળા ઉત્તર ભાગમાં સુપ્રીમ પીપલ્સ એસેમ્બલીની ચૂંટણી થવાની સાથે જ ડેમોક્રેટિક પીપલ્સ રિપબ્લીક ઓફ કોરિયા (ડીપીઆરકે) ની જાહેરાત થઈ હતી. ચૂંટણીની જાહેરાત પછી પણ બંને ભાગો વચ્ચે સૈન્ય અને રાજકીય વિરોધભાસ ચાલું રહયો હતો. કોરિયાના ઉત્તરભાગમાં સોવિયત સંઘે ચૂંટણી પહેલા જ કોમ્યુનિસ્ટ નેતા કિમ ઈલ સૂંગને ડેમોક્રેટિક પીપલ્સ રિપબ્લીક ઓફ કોરિયાના પ્રમુખ તરીકે સમર્થન આપ્યું હતું. કોરિયાના દક્ષિણ ભાગમાં અમેરિકાએ સિગ્મેનને રિપબ્લીક ઓફ કોરિયા (આરઓકે) ના નેતા તરીકે ટેકો

ગુજરાત સમાચાર

બજારમાં તેજીનો ચમકારો

બજારમાં આ વરસે તેજીનો તોબાર ઘણા વરસો પછી હણહણાટ કરતો સંભળાયો. પ્રજાની ચેતનામાં ઉત્સવ એનું પ્રાણતત્ત્વ છે. આ વરસે પાછોતરા વરસાદને કારણે રવિ મોસમ વિલંબિત રહેશે. બજારમાં ઘરાકીના મહાનદને સમાંતર ઓનલાઈન શોપિંગની પણ ખૂસ મચેલી જોવા મળે છે. અગાઉ કેટલાક સમય માટે ભારતમાં ઓનલાઈન શોપિંગનો જોરદાર વિરોધ થયો હતો અને ઑફલાઈન શોપિંગ માટે હિમાયત થઈ હતી પરંતુ એમાં પણ ચાર્ટિનિડ ઉત્પાદનોના બહિષ્કારની જેમ એક ઉભરો આવીને સમી ગયો હતો. આજે પરિસ્થિતિ એ છે કે હજુ ઓનલાઈન શોપિંગ સતત વધી જ જાય છે અને છુટક વેપારીઓ માટે તથા જેને આપણે ગુજરાતી પ્રજા ખરા અર્થમાં બજાર કહે છે તે બજાર લુપ્ત થતી જાય છે. આજે ભારતીય પ્રજા દુનિયામાં ત્રીજા નંબરની સૌથી મોટી ઓનલાઈન શોપિંગ ક્ષમતા ધરાવે છે. માત્ર અમેરિકા અને ચીન જ ભારતથી આગળ છે. ઈ. સ. ૨૦૩૦ સુધીમાં ભારતમાં ઓનલાઈન ગ્રાહકોની સંખ્યા પચાસ કરોડ સુધી પહોંચી જવાની ધારણા છે.

દિવાળીના તહેવારોમાં બજારમાં ખરીદીનો જે માહોલ દેખાય છે એ બહુ જ પ્રસંગિક હોય છે છેલ્લા કેટલાક વર્ષોથી મધ્યમ વર્ગ અને ઉચ્ચ મધ્યમ વર્ગ બંને એક થઈ ગયા છે. વાસ્તવિક રીતે જુઓ તો હવે ઉચ્ચ મધ્યમ વર્ગ અસ્તિત્વ ધરાવતો જ નથી. હવે બે જ વર્ગ રહ્યા છે - મધ્યમ વર્ગ અને ઉચ્ચ વર્ગ એટલે કે આર્થિક મધ્યમ વર્ગ અને આવકની દ્રષ્ટિએ ઉચ્ચ વર્ગ. કેટલાક લોકો મધ્યમ વર્ગમાંથી ઉચ્ચ વર્ગમાં જવાનો જે પ્રયત્ન કરે છે એમાંથી એક નિયમિત કલ્ચર વિકસિત થાય છે. એને આપણે નૂતન શ્રીમાંનો કહી શકીએ અથવા નિયોરિય કહી શકીએ. આ નવશ્રીમાંનો મનોવિજ્ઞાન જુદા પ્રકારનું હોય છે. તેમની પાસે જિંદગીમાં પહેલીવાર એક એવી આવક આવે છે જ જે મહિનાના અંત પછી પણ તેમના હાથમાં જ રહે છે અને એ પરંપરા આગળ જતાં ચાલુ રહે છે. એને એકસેસ ઈન્કમ કહેવાય છે. આ બહુ જ મહત્વનું ગ્રાહક જૂથ છે.

એક જમાનો હતો કે જ્યારે આપણા દરેક ગામમાં એવા પરિવારો હતા જેને ખાનગીમાં લોકો લોભિયા તરીકે ઓળખતા હતા. વાસ્તવમાં તેઓની જરૂરિયાતો બહુ જ ઓછી હતી અને બચતો બહુ વધારે હતી. એ લોકોએ જીવનના સુખનું એક મોડેલ રજૂ કર્યું પરંતુ દેખાદેખીના આધુનિક યુગમાં અને લોભિયા ગણાઈ જવાના ડરમાં કોઈએ એ મોડેલ સ્વીકાર્યું નહીં. પાછલી પેઢીએ એવા પણ પરિવારો જોયા છે કે જ્યાં ભર બપોરે જઈએ તો પરિવાર બોજન કરવા બેઠો હોય પણ ઘરના દરેક પંખા બંધ હોય. બહારથી આવનારા મહેમાને જાતે પૂછવું પડે કે કાકા હું પંખો કહું? તો જવાબમાં કાકા એટલું જ કહે કે પંખો કરો પણ ઊભા થાઓ એટલે બંધ કરવાનું ભૂલતા નહીં. એ લોકોની તુલનામાં આજના લોકોનો હાથ કેટલો છુટો છે અને એના કાકા કેવા પરિણામો વર્તમાન પ્રજા ભોગવે છે એ આ જગત સમક્ષ સ્વયંસ્પષ્ટ છે. ગુજરાતી પ્રજા ઘણું બધું દરિયામાંથી લઈ આવી છે.

એમાં કરકસરના સંસ્કાર પણ એને વહાણવટામાંથી મળ્યા છે. ગુજરાતના દરિયા કિનારેથી લાંબી સફર નીકળતા વેપારી જહાજોમાં કરકસર જ એક પ્રમુખ લાક્ષણિકતા હતી. જેને કારણે અલ્પસાધન છતાં તેઓ લાંબી મુસાફરીઓ કરતા અને ગુજરાતીઓના વાવટા દુનિયાભરના બંદરો પર ફરકતા હતા. ગુજરાતમાં અનેક નાના - નાના પરિવારો કરકસર કરીને દાનપુરુષ કરતા. તેઓની પાસે વધારાના નાણાં ન હતા તો પણ ઉચ્ચ જીવન ધોરણો જાળવવા અને પોતાની તથા સમાજની નવી પેઢી માટે તેઓ પરોપકાર કરતા જ રહેતા હતા. એ જ તેઓના અંતઃકરણનો આનંદ હતો. તેમને ભાલા સુખાકારી કે મનોરંજનની બિલકુલ જરૂર ન હતી. ગુજરાતી પ્રજા આર્થિક સંસ્કારોમાં બહુ સમૃદ્ધ હતી. આજે સમૃદ્ધિ છે પરંતુ કરકસર અને ભયત જેવા કેટલાક આર્થિક સંસ્કારો કમ્પ્રેસ: ગોંખા પડતા જાય છે.એનું કારણ સંયોગો છે. જો કે સંયોગો સામે ટકી રહેવાની લાક્ષત વિવિધ પ્રકારના સંસ્કાર જ આપે છે. શાળાઓમાં ટકાવારીના ભૂત ભરાઈ ગયા છે. તેઓ માને છે કે સંસ્કાર આપણે એ અમારો વિષય નથી. કઈ એકલા રાજસ્થાનમાં કોટા નગર નથી. કોટા એક વિભાવના છે અને અનેક પરિવારો સંતાનો પર ઉચ્ચ ટકાવારી હાંસલ કરાવવા ત્રાસ વરસાવે છે.

સિંગાપોરના તત્કાલીન વડાપ્રધાનનું બ્રષ્ટાચાર વિરોધી આક્રમક અભિયાન

સિંગાપોરના પર્યાવરણ પ્રધાનને દોટ વર્ષની કેદની સજા

છ-સાત દાયકા અગાઉ સિંગાપોરમાં ચાલતી ભ્રષ્ટ રીતરસમો તો લિક્કવાનના કડક પગલાંથી ક્યારનીય ખતમ થઈ ગઈ છે, પણ આપણા દેશમાં આજે સરકારના બે ખાતા સૌથી ભ્રષ્ટ ગણાય છે, જેમાં પોલીસ તંત્ર અને રેવન્યુ ખાતાનો સમાવેશ થાય છે. લિક્કવાને Corrupt Practices Investigation Bureau (CPIB) ના અધિકારીઓને કડક આદેશ આપી દીધો કે ખાસ કરીને પોલીસ અને રેવન્યુ ખાતાના ઉચ્ચ અધિકારીઓ પર તમે બાજ નજર રાખો. આ બન્ને ખાતાઓના નીચલા સ્તરે ચાલતા ભ્રષ્ટાચારને ડામવા માટે લિક્કવાન સરકારે ભ્રષ્ટ ઈન્સ્પેક્ટરો વિરૂધ્ધ કાર્યવાહી કરવાની પ્રોસીડર વધુ સચોટ અને વધારે સરળ બનાવી દીધી, જેથી ભ્રષ્ટ તત્વો વિરૂધ્ધ ત્વરિત કાર્યવાહી કરી તેમને શિક્ષા કરમાવી શકાય.

વર્ષ ૧૯૮૦ માં સિંગાપોર સરકારે ૧૯૭૭ ના જૂના ભ્રષ્ટાચાર વિરોધી કાયદામાં ધરખમ ફેરફાર કરીને જોગવાઈઓ વધુ આકરી બનાવી, જેથી ભ્રષ્ટ તત્વો છટકી ના શકે. મહત્વનો એક સુધારો એ કયો કે તપાસ અધિકારીની સત્તા વધુ વ્યાપક બનાવી ભ્રષ્ટ અધિકારીની ધરપકડની સત્તા પણ તેમને આપી

સિંગાપોરના તત્કાલીન વડાપ્રધાન પોતાના પ્રધાનોને સ્ટેજપણ છાવરતા નહોતા

દેવાઈ. વળી, માત્ર ભ્રષ્ટ તત્વોના બેન્ક એકાઉન્ટ્સ જ નહીં, પણ ભ્રષ્ટાચારીની પત્ની, તેમના સંતાનો કે તેમના વચેટીઓ એજન્ટો બેન્ક પાસબુકો તપાસવાની પણ ખાસ સત્તા તપાસ અધિકારીઓને અપાઈ હતી. કોઈ સરકારી અફસરની લાઈફસ્ટાઈલ કે તેની સમ્પત્તિ, એ અફસરની આવકના પ્રમાણમાં વધારે પડતી હોવાના પુરાવા મળે તો કોર્ટ એ પુરાવાને સમર્પન આપતો પુરાવો (Corroborating evidence) ગણી શકે કે આરોપી

અફસરે લાંચ લીધી જ છે. વડાપ્રધાન લિક્કવાને કાયદામાં આવા ઘણાં સુધારા કરતા સિંગાપોરમાં લાંચિયા કર્મચારી-અધિકારીઓમાં ભારે ફફડાટ ફેલાઈ ગયો હતો, પણ લિક્કવાન આટલેથી જ ન અટક્યા. સુધારેલા કાયદાનો અતિ કડક અમલ કરવાના કડક ફરમાન તેમણે બહાર પાડ્યા. ભ્રષ્ટાચાર વિરોધી બ્યુરો પ્રાઈમ

મિનિસ્ટર વિરૂધ્ધમાં તપાસ કરવાની ખાસ સત્તા અપાઈ હતી. સિંગાપોરના વડાપ્રધાન લિક્કવાને કોઈ ભ્રષ્ટાચારીને નહીં છોડીએ એવી ભાષણોમાં કેવળ ગુલબાંગો નહોતી હાંકી પણ કેટલાક કોઈપણ મિનિસ્ટર વિરૂધ્ધમાં તપાસ કરવાની ખાસ સત્તા અપાઈ હતી. સિંગાપોરના વડાપ્રધાન લિક્કવાને કોઈ ભ્રષ્ટાચારીને નહીં છોડીએ એવી ભાષણોમાં કેવળ ગુલબાંગો નહોતી હાંકી પણ કેટલાક

વિ.ટુન બુન, પર્યાવરણ મંત્રાલયમાં રાજ્યક્ષત્રાના પ્રધાન હતા, તે સમયગાળા દરમિયાન વર્ષ ૧૯૭૫ માં પરિવાર સાથે તેઓ ઈન્ડોનેશિયાના પ્રવાસે ગયા હતા, જેનો તમામ ખર્ચ એક હાઉસિંગ ડેવલપરે ચુકવ્યો હતો. પર્યાવરણ મંત્રી વિ.ટુન.બુને આ બિલ્ડરની ફાઈલ કિલચર કરવા સનદી અધિકારીઓને ખાસ ભલામણ કરી હતી. આ બિલ્ડરે પ્રધાનને પ લાખ સિંગાપોરિયન ડોલરની કિંમતનો બંગલો પણ ભેટમાં આપ્યો હતો.વધારામાં શેર બજારમાં સ્કામપોરી કરીને કમણી કરવા માટે પ્રધાને આ બિલ્ડર પાસેથી બીજા ૩ લાખ ડોલર પણ પડાવ્યા હતા.

નિર્દયો ટલ્લે ચઢી રહ્યા છે નભળું આયોજન

અગ્રણી ઉચ્ચ શિક્ષણ સંસ્થાઓમાં પડ ટકા પદ પર જગા ખાલી

ભારતની કેટલીક અગ્રણી ઉચ્ચ-શિક્ષણ સંસ્થાઓ નેતૃત્વની અછતનો સામનો કરી રહી છે. ૧૫૫ રાષ્ટ્રીય મહત્વની સંસ્થાઓમાંથી ૩૭ (૨૩.૯ ટકા) કામચલાઉ, કાર્યકારી અથવા ઈન-ચાર્જ વડાઓ, વધારાના ચાર્જની વ્યવસ્થા અથવા મુદત વધારા હેઠળ કાર્યરત છે. કેન્દ્રીય યુનિવર્સિટીઓમાં આ સમસ્યા વિશેષરૂપે ગંભીર છે, જ્યાં વિશ્લેષણ કરવામાં આવેલી ૪૮ સંસ્થાઓમાંથી ૨૦ સંસ્થાઓમાં કામચલાઉ નેતૃત્વ છે અથવા મુદત વધારી આપવામાં આવી છે. ૨૦૨૪માં જગ્યાની જાહેરાત કરવામાં આવી હોવા છતાં અને આવી હોવા છતાં કેટલીક ફરીથી જાહેરાત કરવામાં આવી હોવા છતાં, માત્ર એક લગભગ ૨૧

વહીવટી અગવડતા કરતાં વધુ છે. વાઈસ-ચાન્સલરો અને ડાયરેક્ટરો ફેફડલી ભરતી, શૈક્ષણિક કાર્યક્રમો, બજેટ, ઈન્ફ્રાસ્ટ્રક્ચર અને સંશોધન સંબંધિત નહોતો, કારણ કે ભ્રષ્ટાચાર વિરોધી બ્યુરોનો રિપોર્ટ મેં પોતે સામીક્રા કરે તેવી આ મહામંત્રીએ માંગણી કરતા વધુમાં કહ્યું 'તું કે ખોટા આરોપોના કારણે એક નિર્દોષ માણસની કારકિર્દી ધૂળમાં મળી રહી છે. મહામંત્રીની આ માંગણીના અનુસંધાનમાં વડાપ્રધાન લિક્કવાન યુએ તેમના સંસ્મરણોમાં લખ્યું છે કે યુનિયનના પ્રમુખ અને અમારા પક્ષના સંસદસભ્ય ફેય યુ કોક નિર્દોષ હોવાની યુનિયનના મહામંત્રીની રજૂઆત સાથે હું સંમત નહોતો, કારણ કે ભ્રષ્ટાચાર વિરોધી બ્યુરોનો રિપોર્ટ મેં પોતે સામીક્રા કરે હતો અને એ રિપોર્ટના આધારે જ આ કેસમાં આગળ વધવા માટે મેં પોતે જ બ્યુરોના વડાને ઓર્ડર કર્યો હતો. શાસક પક્ષના એક સાંસદ વિરૂધ્ધ તપાસ માટે પણ વડાપ્રધાને મંજૂરી આપી હતી

મેરઠની કોર્ટે બે ચુકાદામાં ફાંસીની સજા ફરમાવીને સેન્સેશન ઉભું કર્યું છે

સ્વતંત્ર ભારતમાં માત્ર એક મહિલા સહિત ૭૫૦ ગુનેગારોને ફાંસી અપાઇ છે

જ્યારે ભારતની કોર્ટમાં કોઈ ગુના હેઠળ મહિલાને ફાંસીની સજા સંભળાવાય ત્યારે લોકોમાં સેન્સેશન ઉભું થાય છે. મેરઠની બે કોર્ટે ઉપરા આવેલો મૃત્યુદંડ આપમેળે ફાંસીમાં છાપરી બે મહિલાને ફાંસીનો ચુકાદો પરિણમતો નથી. ભારતીય નાગરિક આપીને ઈતિહાસ સર્જ્યો છે. પંદરેક દિવસ અગાઉ મેરઠની જિલ્લા અને સેશન કોર્ટે મુસ્કાન રસ્તોગી અને તેના સાથી સાહિલ યુક્લવને તેના પતિ સોરભ રાજપૂતની હત્યા કરી અને તેના શરીરના ટુકડા કરીને સિમેન્ટ ભરેલા લીલા પ્લાસ્ટિકના ડ્રમમાં છુપાવવા બદલ ફાંસીની સજા ફટકારી હતી. ત્યારબાદ એક દિવસ પછી ૧૬ ઓક્ટોબરે, મેરઠની અન્ય એક કોર્ટે દાયકાઓ દરમિયાનના કેસો પર નવજી કરીયે તો હાઈકોર્ટે દારૂ નક્કી કરાચેલા ૧,૦૮૫ ફાંસીના કેસોમાંથી ૧૦૬, અથવા ૯.૭૭ ટકાની ફાંસીની સજા કાયમ કરવામાં આવી હતી. હાઈકોર્ટેએ ૭૭૬ લોકોને નિર્દોષ જાહેર કર્યા અને ૫૧૫ મૃત્યુદંડની સજાને આજીવન કેદ જેવી ઓછી

સજાઓમાં બદલી નાખી હતી. એક અહેવાલમાં જણાવ્યા અનુસાર ભારતમાં આઝાદી પછી ૭૫૦ જેટલી ફાંસી અપાઈ છે. ભારતમાં કેટલાક સમયથી ફાંસી આપવાનો વિરોધ પણ થઈ રહ્યો છે. કાયદા અનુસાર સજા પામનારને દરેક સ્તરે મુક્તિની રજૂઆત કરવાની છૂટ અપાય છે. સુપ્રીમ કોર્ટનો રેકૉર્ડ પણ હાઈકોર્ટે જેવા જે છે. સુપ્રિમ કોર્ટ ૨૦૨૩ અને ૨૦૨૫ની વચ્ચે કોઈપણ ફાંસીની સજાને કાયમ નથી કરી. ૨૦૨૫માં ફાંસી કાનૂની પ્રક્રિયાને કારણે અમલ

વિશ્રોઈ ગેંગનું અર્થશા અને મનોવિજ્ઞાન જ્યારે સિસ્ટમમાં છિન્ને હોય ત્યારે જેલની દીવાલો ગુનાને રોકતી નથી. લોરેન્સ વિશ્રોઈ ગેંગ એક સાધારણ યુનિવર્સિટી ગેંગમાંથી બનેલી આંતરરાષ્ટ્રીય સિનિડેટ છે. મૂળ પંજાબનો ૩૩ વર્ષનો લોરેન્સ

વિશ્રોઈ હાલ ગુજરાતની સાબરમતી સેન્ટ્રલ જેલમાં બંધ છે, છતાં એફબીઆઈના કહેવા મુજબ જેલમાંથી દાણચોરીના ફોન અને ઈન્ટરનેટ ડિવાઈસથી આખું પેટનટ ચલાવે છે. આ ગેંગનો ધંધો- ટાર્ગેટ હિલિંગ, ખંડણી, હથિયાર અને ટ્રસ્ટ સ્મગલિંગ. ઉત્તર ભારત - પંજાબ, હરિયાણા, રાજસ્થાન, દિલ્હી તેનો

‘લાલુ, શું વાત છે? આમ ચંબલવા ઝાડુ જેવી બુકાની પહેરીને કેમ આવ્યો?’ ‘અરે ભાઈ, આ બુકાની નથી માસ્ક છે માસ્ક. ધરમાં જ્યાં જુઓ ત્યાં રાંદો એટલા વધી ગયા છે કે પેસ્ટ-કન્ટ્રોલવાળા દવા છાંટવા આવ્યા છે. એટલે માસ્ક પહેરવો પડે છે.’ ‘લાલુ, પણ તારા ધરમાં આટલા બધાં કોકરોય કેમ વધી ગયા?’ ‘કોકરોય ન વધે તો શું થાય? લખણવંતી લીલા કિચનમાં એટલી ગંદકી કરે છે કે પછી વાંદા વધી જ જાયને?’ ‘લાલુ, તારી વાત સાચી હો? આપણાં દેશમાં રાજકારણમાં ફેલાયેલી ગંદકીને લીધે જ કોકરોય વધતા જાય છેને?’ ‘અરે ભાઈ, આપણાં દેશમાં એટલે જ તો વાંદાઓમાં વધારો થતો જાય છે ને? કાંદા શરદીના દરદી ઘટાડે અને વાંદા દરદી વધારે.’ ‘લાલુ, મુંબઈમાં એફડીએના કડક કમિશનર મુંડે હોટેલોમાં વાંદા ફરતા દેખાય તો લાયસન્સ સમ્પેન કરે છે, તો પછી આ દેશ આખામાં કોકરોય ફરતા જાય છે, ધમાલ કરતા જાય છે એને વધતી પબ્લિકિસિટી વચ્ચે કેસની તરત જાય છે છતાં સરકાર કેમ કાંઈ કરતી નથી?’ ‘અરે ભાઈ, આજે વાંધાજનક અને વાંદા-જનક સ્થિતિ કેવી વણસી છે ખબર છે? જનતાએ પટેડલા, કોભાંડોમાં અટકેલા અને ગાદી મેળવવાની પછા કેવાં ફૂંક ફૂંક વખતથી લટકેલા કેટલીય પાર્ટીના લીડરો આ વાંદાસેનાનો સાથ મેળવી સત્તા પર આવવા રીતસર

‘લાલુ, તારી વાત સાચી. ઓહુ ગીત છે ખબર છે? યે વાદા રહ્યા ના હોંગે જુદા... વાદા કરલે સાજના, તેરે બિના મેં ના રહું, મેરે બિના તું ના રહે હો કે જુદા... એ ગીત ફેરવીને વિપક્ષીઓ કોકરોયની ભેગા થઈને ગાવા લાગ્યા છે કે: યે ‘વાંદા’ રહ્યા ના હોંગે જુદા...’ ‘હા... હા... હા... અત્યારે તો ઘોડેસ વારી નહીં પણ વાંદા સવારી કરીને દિલ્હીનું ગાદીસ્થાન સર કરવાની જાણે હોડ લાગી છે એવો જ સીન લાગે છે હો?’ ‘લાલુ, વિપક્ષોની આ કેવી લાચારી કહેવાય? પોતાની ‘નિર્ભ’ગતા થી વારંવાર હારી પછીને હંદાં પડ્યા હારી વાંદાને સહારે વિપક્ષીઓ ઊભા થવાના મરણિયા પ્રયાસ કરે છે.’ ‘સાહેબ, વાંદાના ટેકેદારો તો રંગમાં આવી ગાવા પણ માંડ્યા છે કે: અમારું વાંદા-વન છે રૂડું કે વેડુંક નહીં રે આવું, નહીં આવું હો નંદજીના લાવરે...’ ‘લાલુ, વાંદરાના ટેકે અત્યાર

ખબર છેને? પણ અત્યારે ફૂંક ફૂંક કરતા વાંદાઓની સાથે કેટલીય વાંદી પણ ટેકડા મારવા લાગી છે.’ ‘લાલુ, ફરી કહું છું હો? કે મોટી પાર્ટીઓના વામપક્ષ નેતા આ વાંદા-સવારી કરીને ક્યાં પહોંચશે?’ ‘એક કોકરોય પર ચડી બેસવા પડાપડી કરતા નેતાઓ શું કહે છે ખબર છે? બારી બારી સબકી બારી અબકી બારી કોકરોય સવારી હમારી.’ ‘એટલે ટૂંકમાં કોકરોય ઉપર કોણ પહેલો બેસે એની પણ જાણ થવા માંડી છે, કાંદાબાજ કરી ચૂકેલાઓ હવે વાંદાબાજ કરવા માંડ્યા છે.’ ‘લાલુ, શરૂઆતમાં તં ધરમાંથી વાંદાનો ત્રાસ દૂર કરવા માટે પેસ્ટ કન્ટ્રોલ કરાવ્યું એ વાત કરીને? પણ કોકરોયનો ત્રાસ દૂર કરવા ધરગથ્થુ ઉપાય શું છે, ખબર છે? સાકર સાથે બેકિંગ સોડા અથવા બોરિક પાઉડરનું મિશ્રણ છાંટવાનું

ફાંસીની સજા થાય પછી તે ચુકાદો અનેક કાનૂની તબક્કાઓમાંથી પસાર થાય છે, દયાની અરજી પણ હોય છે

‘લાલુ, આપણાં દેશમાં રાજકારણમાં ફેલાયેલી ગંદકીને લીધે જ કોકરોય વધતા જાય છેને?’ ‘અરે ભાઈ, આપણાં દેશમાં એટલે જ તો વાંદાઓમાં વધારો થતો જાય છે ને? કાંદા શરદીના દરદી ઘટાડે અને વાંદા દરદી વધારે.’

‘લાલુ, આપણાં દેશમાં રાજકારણમાં ફેલાયેલી ગંદકીને લીધે જ કોકરોય વધતા જાય છેને?’ ‘અરે ભાઈ, આપણાં દેશમાં એટલે જ તો વાંદાઓમાં વધારો થતો જાય છે ને? કાંદા શરદીના દરદી ઘટાડે અને વાંદા દરદી વધારે.’

ચિત્તસ્થ ચિત્તોડગઢીય મંદિરે મીરા

કઠોર શૌર્ય અને ક્રોમળ કળાનો સમન્વય રણજણ થાય

રાજસ્થાની કલા શૈલીનેરજપૂતના શૈલી તરીકે ઓળખતા આપણે શું એ વાત નોંધી છે ખરી કે મહાકાવ્ય હિલ્લા, ઊંચી ઊંચી દીવાલાં, તોપ, તોપથી તાકવા માટેની ગળકબારીઓ, વિશાળ-મજબૂત દ્વારો, કલાત્મક ઝરૂખા, છજ્ર, સ્તંભો, ટોડલા, જાળી, અગાશીઓ, રવેશ, પ્રવેશ દ્વારે રસિકોને રોકતા શિલ્પો, પગથિયાં ઢોળાવવાળા રસ્તા, છતરીઓ, મહેલો એન તેના મસ મોટા ઓરડાઓ, જળસંચયની સાંઈ, મંદિરો, તેની જગતી, તેના મંડપ, ગર્ભગૃહ, પ્રદક્ષિણા પથ, પ્વજ-કળશ સહનાં શિખરો, ગુંબજઆદિસ્થાપત્યનાંઅંગો અને અંશો એક જ શીર્ષક હેઠળ મૂકી શકતાં નથી ! એના ચોખ્ખા બે ભાગ પડી જાય છે. અભ્યાસુની દ્રષ્ટિએ ક છે યુદ્ધઅનેએનીવિકરણતાનાપુરાવાઓ અને તેના ઉપયોગો; તો, અન્ય છે લાસ્ત્રભરપૂર, લાલિત્યપૂર્ણ રસપદ વિશાળ છતાં નજાકતાભર્યા કલાશ સમ સ્થાપત્યો - જેને આપણે મંદિર, પ્રાંગણશામિયાણાં, મંદિરની આંતરિક કળા, ગવાક્ષ, ગોખલા, કાંગરીઓ, નકશી-કોતરણીના વાઘા જેવી કલાકૃતિઓ તરીકે ઓળખીએ છીએ. હિલ્લા સ્પષ્ટ બે ભાગમાં વહેંચાઈને આપણી મનોરશ્મિમાંરાજકરે છે. પ્રથમ ભાગ શક્તિ, ઝનૂન અને વિજયની અકાંક્ષાનું પ્રતીક છે, જ્યારે દ્વિતીય હિસ્સો કલાત્મકતા, શ્રધ્ધા, આશાઅને

સાહિત્યના પ્રતીક તરીકે ઉજાગર થાય છે. કદાચ આવાં સંતુલન સાધવા જ પ્રાચીનસમયેઆવીવિરાટસંરચનાઓ સર્જાઈ હશે. રાજવંશો વીરતા પરાવતા અને લડી લેવાનું સાહસ પણ કરતા.

સાથે સાથે હૃદયની કૂણી લાગણીઓને વહેવડાવવા અને જનહિત સારુ ધનની પોટલીઓ છોડવામાં કોઈ કસર ન કરતા. તેથી જતો ઈતિહાસ આજે પણ શ્રેષ્ઠ છે ધબકારમાં.

મહારાણકુંભાએ મીરાનું મંદિર ચિત્તોડગઢ વચાળે બધાવ્યું ૧૪૯૮માં જન્મેલાં મીરાબાઈનું બાળપણ મારવાડ-મેડતામાં વીત્યું. રાવ જોધના વંશજ, રાવ દુદાછાનું પૌત્રી, રાવ રતનસિંહ રાઠોડ અને વીરકુંવર માતાનાં પુત્રી મીરાના હાથમાં કાચી વયે ‘રામ રમકડું જડચું રે રાણાજી મને...’ ને સિધ્ધ કરતી શ્રીકૃષ્ણની મૂર્તિ હાથ લાગી હતી અને એ જ એમનાં ‘મેરે તો ગિરધર ગોપાલ દૂસરો ન કોઈ’ના મૂળમાં હતી. પતિ ભોજરાજસિંહ સિસોદિયાનો વિશ્વાસ જીતીને કૃષ્ણમય બની ગયેલાં મીરા અલગ મહેલમાં રહેતાં. ભક્તિ યુગવલ ગાળામાં સાંપડેલા ગુરુ રવિદાસ-રેદાસની પ્રેરણાની ભક્તિરસ પ્રચુર

હિમાલયને સાઈકલ પર ખુંદનાર દિવ્યા સિંઘ

કોઈપણ મહિલામાં ઈશ્વરે નારાયણી શક્તિ આપેલી છે. નારાયણી શક્તિ સ્ત્રીને દઢ મનોબળ અને સખત મહેનત કરવાની શક્તિ આપે છે.

ગોરખપુર પાસેના ગામની દિવ્યા સિંઘે આ સમીકરણ સાબિત કરી બતાવ્યું. દિવ્યા સિંઘ હિમાલય એવરેસ્ટના બેઈઝ કેમ્પ સુધી સાઈકલ પર સવારી કરી અલ્ટે ટ્રેકીંગ તેણે બાઈસીકલ લઈને ક્યું.

બેઈઝ કેમ્પ એટલે લગભગ કો ઈપણ પર્વતના લગભગ અડધેથી કોઈ ઊંચાઈ પર તળેટીથી ઉપર આવેલું હોય. પર્વતારોહકો માટે કો ઈપણ સગવડ કે મદદ લેવાનો આ

એવરેસ્ટ ટ્રેકીંગના સ્વપ્નાએ તેને ટ્રેકીંગ તરફ વાળી. નાના શહેરની સામાન્ય ખેડૂતની દીકરી શિક્ષિકા બની અને ગોરખપુરની શાળામાં નોકરી લીધી. પરંતુ તેનું હિમાલયન ટ્રેકીંગનું સ્વપ્ન તો દ્રઢીકરણ થઈ ચૂક્યું હતું. આથી શાળાની રજાઓમાં પ્રથમ વાર દિવ્યાએ હિમાલયના પહાડોમાં ટ્રેકીંગ કર્યું.

નાનપણથી દિવ્યા ખૂબ સારી બાઈસીકલ રાઈડર હતી. તેણે જોયું કે હજુ સુધી કોઈ ભારતીય મહિલા સાઈકલ લઈને હિમાલયના એવરેસ્ટના બેઈઝ કેમ્પ સુધી ગઈ નથી. આથી તેણે બાઈસીકલ રાઈડીંગ કરી માઉન્ટ એવરેસ્ટ બેઈઝ કેમ્પ સુધી જવાનો નિર્ણય કર્યો અને તેને પોતાની નારાયણી શક્તિ વડે સીંચી આખરી સ્વપ્ન બનાવ્યું.

આ માટે દિવ્યાએ લગભગ દોઢ વર્ષ તૈયારી કરી. તેણીએ માઉન્ટેનીયર ઉમા સિંઘની મદદ લીધી. તેના કોચ તરીકે તેમણે ટ્રેનિંગ આપી. શરૂઆતના ગોરખપુર આસપાસના આડાઅવળા રસ્તા પર સાઈકલીંગ કર્યું. પછી ૧૫-૨૦ દિવસના અંતરે ઉત્તરાખંડ, હિમાચલ પ્રદેશનાં પહાડી રસ્તાઓ પર અને નેપાલના રસ્તા પર સતત ૮ થી ૯ કલાક સાઈકલીંગ કર્યું. સતત સાઈકલીંગ અને ઊંચાઈ પર ચાલવાનું જ છે. રોકવાનું નહીં, ચઢવાનું જ છે. એ મારી અંદરની નારાયણ શક્તિએ આ મિશન પુરું કરાવ્યું.

હવામાન ઉપરાંત તમે જેમ ઉપર ચઢો તેમ ઓક્સિજન લેવલ પણ ઓછું થતું જાય કારણ કે હવાપાતળી થતી જાય. એટલે મે

આ બધી શક્તિઓ મેળવ્યા પછી, માઉન્ટ એવરેસ્ટ બેઈઝ કેમ્પના રસ્તા પર સાઈકલીંગ કરી આખરી સ્વપ્ન બનાવ્યું. આ માટે દિવ્યાએ લગભગ દોઢ વર્ષ તૈયારી કરી. તેણીએ માઉન્ટેનીયર ઉમા સિંઘની મદદ લીધી. તેના કોચ તરીકે તેમણે ટ્રેનિંગ આપી. શરૂઆતના ગોરખપુર આસપાસના આડાઅવળા રસ્તા પર સાઈકલીંગ કર્યું. પછી ૧૫-૨૦ દિવસના અંતરે ઉત્તરાખંડ, હિમાચલ પ્રદેશનાં પહાડી રસ્તાઓ પર અને નેપાલના રસ્તા પર સતત ૮ થી ૯ કલાક સાઈકલીંગ કર્યું. સતત સાઈકલીંગ અને ઊંચાઈ પર ચાલવાનું જ છે. રોકવાનું નહીં, ચઢવાનું જ છે. એ મારી અંદરની નારાયણ શક્તિએ આ મિશન પુરું કરાવ્યું.

હવામાન ઉપરાંત તમે જેમ ઉપર ચઢો તેમ ઓક્સિજન લેવલ પણ ઓછું થતું જાય કારણ કે હવાપાતળી થતી જાય. એટલે મે

મેપ (અ.લ.ઈ) : Temperance- ટેમ્પેરન્સનું કાર્ડ વર્તમાન સમય દરમ્યાન તમે શાંતિ અનુભવી રહ્યા હોવાનું અને કોઈ મુશ્કેલ સમયમાંથી પસાર થઈ રહ્યા હો તો તેનો ઉકેલ શોધવા પ્રયત્નશીલ હોવાનું સૂચવી જાય છે. સ્વપ્રયત્નો દ્વારા કરવામાં આવેલા કાર્યોમાં સરળતા રહેશે. વારસાગત સમસ્યાઓનો ઉકેલ મેળવી શકશો. તા. ૨૮, ૩૧, શુભ. **ગુપ્તભ (બ.વ.ઘ) :** The Moon- ધ મૂનનું કાર્ડ ચાલુ સપ્તાહ દરમ્યાન સહકુટુંબ ટુંકી મુસાફરી થશે અને નાણાકીય દ્રષ્ટિએ કોઈ નિર્ણયો લઈ રહ્યા હો તે લઈ શકવાનું સૂચવી જાય છે. ચાલુ સપ્તાહ દરમ્યાન તમારે કોઈને મદદરૂપ થવાનું આવશે. સ્વજનોએ અને મિત્રો સાથે કોઈ મહત્વનાં કાર્ય અંગે વાતચીત થશે. તા. ૨૮, ૨૯, ૧, ૨, શુભ.

મિથુન (ક.છ.ઘ) : The Lovers- પલવર્સનું કાર્ડતમારી પ્રિય વ્યક્તિ સાથે ટુંકી મુસાફરી થવાનું સૂચવી જાય છે. ઉમરલાયક અવિવાહિત વ્યક્તિઓ યોગ્ય જીવનસાથીની પસંદગી માટે મનગમતી વ્યક્તિને પ્રસ્તાવ મૂકી શકશે. કુટુંબમાં શુભ પ્રસંગનું આયોજન થશે. શુભ સમાચાર મળશે. તા. ૩૦, ૩૧, ૩, શુભ.

કર્ક (સ.ઘ) : The High Priestess- ધ હાઈ પ્રિસ્ટેસનું કાર્ડતમારા માનસમાનમાં વધારો થવાનું સૂચવી જાય છે. તમારા કાર્યક્ષેત્રે લાભદાયક ફેરફારો થશે. તમારી આવડત હોશિયારી અને જ્ઞાનનો ઉપયોગ કરી શકો તેવો પ્રસંગ બનશે. નવી વ્યક્તિઓના પરિચયમાં આવવાનું થશે. તા. ૨૮, ૨૯, ૧, ૨, શુભ.

સિંહ (મ.ટ) : The Sun- ધ સનનું કાર્ડ તમારા મનગમતા કાર્યો માટે હાલ જે પ્રયત્ન કરી રહ્યા હશો તેમાં નજીકના

ગેય ગીતો, પદ, કાવ્ય ભજન, કીર્તનના વિશ્વમાં રમમાણ રહી શ્રીકૃષ્ણને ‘પરણું તો પ્રીતમ પ્યારો... અખંડ સૌભાગ્ય મારો...’ ગણતા. કૃષ્ણ સાથેના દિવ્ય જોડાણને કારણે કવિતામાં માધુર્યભાવ છલકાતો એન આંખોમાંનિવિકારપ્રેમ!આવોદુર્લભ ભક્તિકવચિત્રી ભેટી મનોભાવોને કારણે રાજસ્થાન, ગુજરાત, ઉત્તર પ્રદેશ-બિહાર-પંજાબ સુધી ખ્યાતિ પામ્યાં હતાં. ચિત્તોડગઢઉપર આવેલ ‘મીરા રા મંદિર’ના લાલરેતિયા પથ્થરની બાંધણીમાંથી આજેય શામળિયાજીનાં મિલન-વિરહનાં કાવ્યોની સરવાણી રમતિયાળ ન્યોછાવરીના ભાવમાં સમર્પણ ભાવનામાં સ્પટ થતી સૂરીલી સરગમરૂપે રસિકોને ભાવકોને

સંભળાય. સોળમી સદીના આ ઐતિહાસિક/ધાર્મિક મહત્ત્વવાળા મંદિર પરિસરમાં પ્રવેશતાં જ મોહિત સ્તંભ થઈ જવાય. આ દિવ્ય મંદિર ધ્યાન, યોગ, યોગનિદ્રા અને જીવન માટેયોગદિશાનુંસૂચનકરે છે. કૃષ્ણને વરેલા સંત કવિચિત્રી મીરાનું મંદિર ઈન્દો-આર્યનસ્થાપત્યકળાનીમોથેરી મિરાત ધરાવે છે. શરદ પૂર્ણિમાનાં જાતકમીરાનીદિવ્યઆભાઅહીંપ્રસરે છે. અહીંની સ્થાપત્ય કળા શાસ્ત્રીય નાગરઅનેમારુગર્જરશૈલીનાંલક્ષણો ધરાવે છે. આ શૈલી જન્મી જ છે મેવાડ વિસ્તારમાં !

વિષકા યાલા રાણાજીએ ભેજ્યો પિતમીરાહાસી...પગથૂંધર... ચિત્તોડગઢ પરિસરમાં આવેલ કુંભશ્યામ મંદિર પરિસરમાં જ

પરંતુ નાનું ઓક્સિજન સીલીન્ડર અને ઓક્સિજન પકીઠો લગાવી દેતી અને આગળ વધતી. ઉપરાંત માનસિક રીતે પણ સ્વસ્થતા જાળવવી પડે છે. ઘણીવાર ઘર યાદ આવી જાય. આગળ નહીં વધી શકું તેની માનસિક પરિસ્થિતિ સર્જતી, પરંતુ તે વખતે ઈશ્વરને યાદ કરી આગળ વધતી.

આમ ઘણી મુશ્કેલીઓનો પડકાર આવ્યો પણ ઈશ્વરની મહેરબાની અને મારી આંતરિક શક્તિને કારણેતે પાર કરી શકી.

વાયકને સ્વાભાવિક પ્રશ્ન થાય કે, આ કપરા બર્ફીલા રસ્તાઓ પર ખોરાકનું, રાત્રિ સુવાનું દિવ્યા સિંઘ શું કરતી હશે ?

તો તેનો જવાબ છે. ઈમ્બ ટ્રેક ઉપર ‘ટી હાઉસ ટ્રેક’ તરીકે ઓળખાય છે. દિવ્યા સિંઘ લુલકા, ફાકડીંગ નામયે બામર, તેંજળો ચે, ડીંગળો ચે વગેરે જગ્યાઓએ રોકાઈને માઉન્ટ એવરેસ્ટ બેઝ કેમ્પ સુધી પહોંચી.

અહીં સાદા ગાદલા અને ધાબળા સાથે રૂમ (લાકડાના) આપાય છે. સામુહિક જમવાનો રૂમ અને સામાન્ય વોશ રૂમ હોય છે. દિવ્યાને આ જગ્યાઓ પર ચ્હા, ગરમ પાણી અને સારો ખોરાક મળતો હતો. અને રાત્રી રોકાણ કરી રાત્રીની ઊંંચ એ અહીં લેતી હતી.

છેલ્લા પડાવ માટે દિવ્યા સિંઘ જણાવે છે કે, બારમા દિવસ પૂરા થતા પહેલા ૧૫ હજાર મીટરની ઊંચાઈએ બેઈઝ કેમ્પની લગભગ નજીક હોવા છતાં મને ઓલટીટયુટ (અક્ષાંશ) સીકનેસ જણાઈ. આથી લગભગ મને થયું કે હું હવે આગળ નહીં વધી શકું. ભાંગી પડીશ. પરંતુ મારા માતા-પિતાની આશા, મારા વિદ્યાર્થીઓના અવાજ અને મારી શાળાના વિદ્યાર્થીઓની આશા અને શુભેચ્છાઓએ મારી શક્તિએ માટે ઉદ્દેપીકરનું કામ કર્યું અને ૧૪મા દિવસે મેં સાઈકલીંગ કરી માઉન્ટ એવરેસ્ટ બેઈઝ કેમ્પ સુધીની મુસાફરી કરી.

જાય છે. તમારા બગડેલા સંબંધો કુટુંબની વ્યક્તિ સાથેના હોય કે તમારી પ્રિય વ્યક્તિ સાથેના હોય તે ફરીને જીવંત સુમેળભર્યા બનશે. તમારા વ્યવસાયક્ષેત્રે નાણાકીય લાભ મળશે. ભાગીદારી સંબંધિત બાબતોમાં નવી તક મળશે. તા. ૧, ૨, શુભ.

તુલા (ર.ત) : The Magician- ધ મેજીસીયનનું કાર્ડ ચાલુ સપ્તાહ દરમ્યાન કોઈ આશ્ચર્યજનક ઘટના બનવાનું સૂચવી જાય છે. વર્તમાન સમય તમારા ઉત્સાહને વધારશે. કોઈ વ્યક્તિ સાથેના મતભેદભર્યા તમારા સંબંધો સુધરશે. મિત્રો સાથે ટુંકી મુસાફરી થશે. તા. ૩૦, ૩૧, ૧, ૨, શુભ.

કન્યા (પ.ઘ.છ) : Justice- જસ્ટીસનું કાર્ડકોઈકાર્યમાં તમને અન્યાય થયો હશે તેમાં યોગ્ય ન્યાય મળવાનું સૂચવી જાય છે. કાનૂની કાર્યવાહી સાથે સંકળાયેલી વ્યક્તિઓ માટે વર્તમાન સમય લાભદાયક પૂરવાર થશે. ભૂતકાળમાં કોઈ વ્યક્તિ સાથેના મતભેદભર્યા તમારા સંબંધો સુધરશે. મિત્રો સાથે ટુંકી મુસાફરી થશે. તા. ૩૦, ૩૧, ૧, ૨, શુભ.

વૃશ્ચિક (ન.ચ) : The Hermit- ધ હેરમીટનું કાર્ડકોઈ કારણસરતમે હતાશા અનુભવી રહ્યા

અન્ટી ડિપ્રેસન્ટ્સની શોધ ક્યારે થઈ?

દુનિયાની વસતિના બે ટકા જેટલા લોકો હતાશાથી પીડાતા હોય છે. પણ પચાસના દાયકામાં હતાશાવિરોધી દવાની શોધ બાદ અસંખ્ય લોકોનાં ડિપ્રેશન દૂર થયાં છે. તેમાંય એસીના દાયકામાં પ્રોઝાક-ફ્લુઓક્સેટાઇનની શોધ થઈ ત્યારે એવી આશા બંધાઈ હતી કે હતાશા પર માનવીએ વિજય મેળવી લીધો છે. પણ એ આશા કળારી નીવડી છે. કારણ કે પ્રોઝાકની બીજ કેટલીક સાઈડ-ઈફેક્ટ્સ હવે બહાર આવી છે.

પૃથ્વી પર મહાપ્રલયની થિયરી સાવ બોગસ નથી

વિશ્વની બધી સભ્યતાઓમાં મહાપ્રલયનું વર્ણન છે, થોડા સમય પહેલાં વૈજ્ઞાનિકો આને ક્ષોળકલિત માનતા હતા. તેઓ હવે સત્ય માનવા લાગ્યા છે કે પૃથ્વી પર ફેલાયેલું ઓઝોનનું કવર જો કમજોર પડી જશે- તેમાં છિદ્ર પડી ગયું તો પૃથ્વીનું

તાપમાન ૪/૫ ડિગ્રી સેલ્સિયસ જેટલું વધી જશે. આવી હાલતમાં હિમનદીઓ, સાર્થબેરિયા, ઉત્તર ધ્રુવ અને દક્ષિણ ધ્રુવમાં પથરાયેલો બરફ ઝડપથી પીગળવા લાગશે અને ધરતીના અનેક પ્રદેશ સમુદ્ર હેઠળ ઊંી જશે. આ સાથે જ પૃથ્વીનું ઉષ્ણતામાન ૧૫ ડિગ્રી સેલ્સિયસ જેટલું વધ્યું તો મહાપ્રલયનનું દ્રશ્ય ખડું થશે. આપણી પૃથ્વીની ઉપર ૨૦/૨૫ કિલોમીટર વાચુની એક ચાદર પથરાયેલી રહે છે, તેને ઓઝોન વાયુ કહેવાય છે. ઓઝોન ઓક્સિજનનું વિશુદ્ધ સ્વરૂપ છે. જેની

તારવાધથી હૃદયના તારને ઝંફુત કરતા સંતકવચિત્રી

ધ્યાનાકર્ષક મીરા રા મંદિર (મીરાનું મંદિર)ની શોભામાં અભિવૃદ્ધ કરે તેવાં અનેક અન્ય સ્થાપત્યોચિત્તોડગઢસંકુલમાંછેતેમાં રાણાકુંભાનોમહેલઅંતિજાજરમાન હશેએવુંએનાભગ્નાવશેષોનેજોઈને થાય. સૌથી જૂના એન હજી જીવંત લાગતા આ મહેલમાં ‘લાસ્ટઈ સ્ટોન બ્લૉકવર્ક’ મુજબ બનેલ છે - એટલે કે પાષાણ એકમેકમાં સાલવેલા છે. વિશાળ પ્રાંગણમાં બે માળમાં રૂમો, દેવડી, કમાન, ધુમ્મટ અને મહેરાણ ધ્યાન દોરે. મદલ, દઢી, સ્તંભો અને બ્રેકેટસ એકમેકના આદાર છે. કુદરતી રીતે હવાનું આવાગમન અહીં થાય

! વળી શિરે પારંપરિક આમલક અને કળસ સોંદર્ય વેરે ! પ્રવેશે જ ગર્ભગૃહ તરફ મુખ કરીને ગરૂડ શિલ્પ અલગ છતરી ઉપર ઊભા છે. બાહરી દીવાલે ગોખલા અંતિ અલંકૃત છે જેમાં સાથે સાથે શિલ્પો, ભુજા અને નકશી કોતરણીથી શોભતા અસંખ્ય દેવી - દેવતાઓનાં લઘુ-ગુરૂ શિલ્પો દર્શનીય છે જે સ્થાનિક સ્થાપત્યનું ચુંબકીય શિખર શોભે છે - જે સ્તરયુક્ત અને વળાંકવાળું છે. ઊરુશુંગો (નાનાં શિખરો) અસંખ્ય ! બેવડાંતી જતી શુંગારિત શિખર શુંખલા જ જોઈ લો

છલોછલ- કોઈપણ ભેદભાવ વગર દર્શનાભિલાષી ભક્તો એનાં દર્શન કરે. એમાં પાંચ માનવ શરીર અને માત્ર એક શિર દેખાય છે કે જે કોઈપણ જાતના બંધનવગર જનધનને વકારે છે. નજીકમાં જ ગુરૂ શ્રી રૈદાસની છતરીવાળું સ્મારક છે જેમાં એમનાં પગલાંની છાપ છે. મંદિર ભીતરની ભીંતો પર અસંખ્ય ચિત્રો અને મ્યુરલ્સની ઝાંખી થાય. એમાં ભક્તિરસ અને સેવાનાં પ્રમાણ મળે દ્રશ્યચિત્રોમાં. પ્રભુ કૃષ્ણઅને મીરાના સાહિત્ય પર આધારિત કૃતિો છે.

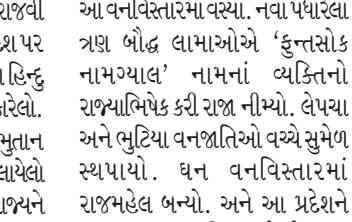
ગર્ભગૃહમાં મીરાબાઈ અને શ્રીકૃષ્ણને સમર્પિતસુંદરતમપ્રતિમાઓદર્શનથાય. સમૃદ્ધ આકૃતિજન્ય શિલ્પો એ આ મંદિરની ઓળખ છે. ઝીણી કારીગરી સહિત શ્રી કૃષ્ણની મૂર્તિના ચરણોમાં મીરાબાઈની પ્રતિમાઓ : **લસરકો :**

“બાઈ મીરા કહે”ભક્તકવચિત્રી પોતાનાં ગીતો સંગીત સંયોજન પણ કરતાં, રાગ ગોવિંદ, સોરઠ, મહારા આદિને જીવંત કરતાં. સાંસૌકી માલા, પદાવલિ અને નસિંહજીનાં કાવ્યોને પણ સજાવતા.

સિક્કિમ ભારતનું રાજ્ય કઈ રીતે બન્યું?

આશરે ૧૭૬૧ વર્ષ પૂર્વે સમ્રાટ હર્ષવર્ધન એક ભવ્ય ધાર્મિક યાત્રા લઈને પાટલિપુત્રથી કનોજ પધાર્યા, ત્યારે દૂર દૂરથી આવેલા અને તેમની યાત્રામાં સામેલ થયેલા

અનેક રાજાઓમાં એક બ્રાહ્મણ રાજવી હતોભાસ્કર વર્મા,જે ‘કામરૂ’ પ્રદેશ પર એક હજાર પેઢીથી રાજ કરતો. આ હિન્દુ બ્રાહ્મણ રાજાએ બૌદ્ધ ધર્મ સ્વીકાર્યો. તેના રાજ્યનો વિસ્તાર નેપાળ, ભુતાન અનેક્રાન્ધિલાર (બિહાર) સુધી ફેલાયેલો હતો, અનેચીનના ‘શું પ્રાંત’તેના રાજ્યને અડતો. તેથી એ પ્રાચીન યુગમાં સિક્કિમના વન-પર્વત વિસ્તારનોસ્વામી રાજા ભાસ્કર વર્મા ગણી શકાય. જ્યારે પ્રસિદ્ધ ચીની વિદ્વાન મુસાફર હુ એન ત્સાંગ હિન્દુસ્તાનના તેના પ્રવાસ દરમ્યાન ‘કિયા-મે-લ્યુ-પો’ પ્રદેશમાં પ્રવેશ્યો, એ પ્રદેશ એટલે સંસ્કૃતમાં ‘કામરૂપ’ તરીકે જાણીતો આસામનો પ્રદેશ. સિક્કિમનો કણ નજીકનો ઈતિહાસ એવો છે કે ૧૭મી સદીમાં તિબેટમાં અમુક બૌદ્ધ પંથોની વચ્ચેના વિખવાદને કારણેત્યાના કેટલાકધાર્મિક પ્રજાજનો દક્ષિણમાં ભાગી આવ્યા અને

આ વનવિસ્તારમાં વસ્યા. નવા પંથારેલા ત્રણ બૌદ્ધ લામાઓએ ‘કુનત્સોક નામગ્યાલ’ નામનાં વ્યક્તિનો રાજ્યાધિપતિ કરી રાજ નીમ્યો. લેપચા અને ભુટિયા વનજાતિઓ વચ્ચે સુમેળ સ્થપાયો. ધન વનવિસ્તારમાં રાજાસહેલ બન્યો. અને આ પ્રદેશને નામ મળ્યું ‘ચુ’ ખિન’ એટલે ‘નવું ઘર’. તે આજનું સિક્કિમ. સાવ તાજેતરના કમ અનુસાર ભારતની આઝાદી વખતે સિક્કિમની પ્રજા ભારત સાથે જોડાવા ઈચ્છતી હતી, પરંતુ રાજા તાશી નામગ્યાલેરાજાશાહી ચાલુ રાખવા વિનંતી કરી અને તે સ્વીકારાઈ. પણ ૧૯૭૩ પછી લોહિયાળ ખેંફાનો થતાં ભારત સરકારે પરિસ્થિતિ પોતાના હસ્તક લીધી. એ તિબેટમાં અમુક બૌદ્ધ પંથોની વચ્ચેના વિખવાદને કારણેત્યાના કેટલાકધાર્મિક પ્રજાજનો દક્ષિણમાં ભાગી આવ્યા અને

ઉમેરવાની છૂટ નથી. ચ્યુઈગમ કદી જ નિર્દોષ નથી. તેનું કૃત્રિમ ગળપણ અને કૃત્રિમ રંગ બાળકોની તબિયત બગાડે છે.

‘વી’ ફોર વિકટરીની સંજ્ઞા કઈ રીતે શરૂ થઈ?

બે આંગળાને પહોળા કરીને વિજય તરીકેની સંજ્ઞા બતાવવાનું ક્યારે શરૂ થયું? બીજી વિશ્વયુદ્ધ દરમિયાન બ્રિટનના પ્રમુખ વિન્સ્ટન ચર્ચિલે પ્રથમ બે આંગળાને પહોળા કરીને બીજી વિશ્વયુદ્ધની વિજય ઘોષણા માત્ર સંકેત દ્વારા કરી હતી તે પછી ઘણી વખત શાંતિના ચિહ્ન તરીકે પણ ‘વી’ની નિશાની કાપાય છે. હવે આંગળા પહોળા કરીને ‘વી’ની સંજ્ઞા બતાવે છે. ‘વી’ની નિશાની કરીને પાકેપાકી ગાળ દેવી હોય તો બે આંગળાની વચ્ચે નાક ભરાવીને હારેલા માણસને શરમીનો કરાય છે.

ફૂલ (ગ.શ.સ.ષ) : The Fool- ધ ફૂલનું કાર્ડ વિલંબમાં વ્યસન હોય તેવી વ્યક્તિઓ માટે હાલ તમારા માટે યોગ્ય સમય હોવાનું સૂચવી જાય છે. એકાદ હૃદયસ્પર્શી શુભ ઘટના તમારા આનંદ ઉત્સાહમાં વધારો કરશે. તમારા કાર્યક્ષેત્રે મનગમતા ફેરફારો થશે. ભાઈ-સ્થાથી બની શકશે. તા. ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, શુભ.

મકર (ખ.જ) : The Tower- ધ ટાવરનું કાર્ડ નસીબમાં જે બનવાનું લાખ્યું હોય તે થઈને રહેવાનો અનુભવ ચાલુ સપ્તાહ દરમ્યાન થવાનું સૂચવી જાય છે. તમારી અપેક્ષા પ્રમાણેના કાર્યોનું આયોજન કરી શકશો. તમારા માટે વર્તમાન સમય પરિવર્તનનો છે જે જન્મનાં ઝ્રલો પ્રમાણે શુભાશુભ ફળ આપશે. સ્થાન પરિવર્તન માટે કોઈ નિર્ણય લેવો હોય તે લઈ શકશો. મિત્રો સાથેની મુલાકાત આનંદદાયક બનશે. તા. ૩૦, ૩૧, ૧, ૨, શુભ.

મીન (દ.ચ.ઝ.ઘ) : The Empress- ધ એમ્પ્રેસનું કાર્ડ સર્જનાત્મકનું પ્રતીક છે. તમારા માટે સર્જનાત્મક કાર્યો અંગેનો શુભ સંકેત છે. તમે કંઈક નવું કરવા ઈચ્છી રહ્યા હો તે થઈ શકવાનું સૂચવી શકશો છે. માતા, બહેન કે કોઈ સ્ત્રી વ્યક્તિનો સહકાર પુરૂષ વ્યક્તિને અણધાર્યાં મળી રહેશે અને તેના મનઈચ્છિત કાર્યમાં લાભદાયક નીવડશે. તમારા આનંદ ઉત્સાહમાં વધારો થાય તેવી ઘટના બનશે. તા. ૨૮, ૨૯, ૩, શુભ.

08

યદી હે જિંદગી

અનુસંધાન
એ છતાં, દયાભાવથી પ્રેરાઈને ફુઆએ છોટ ઉપર સુધી લપાપટ્ટી કરી, અંતત સંબંધોના પણ ઉપયોગ કર્યો. એને લીધે સવિતાને હંગામી પટાવાળા તરીકે નોકરી મળી ગઈ. મકાનભાડું અને બે ટંક રોટલાનો પ્રશ્ન ઉઠકી ગયો…’

એક શ્વાસે આટલું બોલ્યા પછી આરતીએ ફરીથી બે ઘૂંટડા પાણી પીધું.

‘શ્રીકાંત, ફુઆ પાસે તક અને આવડત હોવા છતાં આ નોકરીમાં ક્યારેય લાંચ નહોતી લીધી, કોઈ ભ્રષ્ટાચાર પણ નહોતો કર્યો. અલબત્ત, ક્યારેક કોઈ સામેથી ભેટ આપી જાય તો એ લેવાની ના નહોતા પાડતા. ભેટ સ્વીકારી લેતા.

અહેસાસના ભારથી દબાયેલી ઓશિયાળી સવિતા માટે તો આ સાહેબ દેવપુરુષ સમાન હતા. પોતાની નોકરી ચાલુ રહે ને દીકરાને ઉછેરી શકાય એ માટે આ દેવપુરુષને કૃપા નિતંતર મળવી જોઈએ એવી મજબૂરીની ભાવનાથી એણે સામે ચાલીને પોતાની જાત ફુઆને સમર્પિત કરી દીધી !’

એની નોકરીને દોઢેક વર્ષ થયું ત્યારે સ્ટાફમાં ચણભણ શરૂ થઈ ગઈ. એકાગ્રન વર્ષના સાહેબ અને ચોવીસ વર્ષની સવિતા વચ્ચે ઇલુ-ઈલુ ચાલે છે એની બધાને ગંધ આવી ગઈ.

કાંતાફૈબાની નજર એક્સરે જેવી હોવા છતાં ફુઆના આ પ્રકરણની જાણ એમને ખૂબ મોડી થઈ. મારા પપ્પાને કોઈક વાત પહોંચાડી કે તમારા બંનેવીને ઓફિસની પટાવાળી જોડે લફરું છે. પપ્પાને પીડા થઈ. દુઃખી થઈએ એ ફૈબા પાસે પહોંચી ગયા. આ વાત ફુઆના અવસાનના સાતેક મહિના અગાઉની છે…’

આગળના શબ્દો ગોઠવવા માટે આરતી લગીર સંધ્યા કરી. શ્રીકાંત શાંતિથી સાંભળતો હતો.

‘ફૈબાએ તદ્દન સાહજિકતાથી નાનાભાઈને સમજાવ્યું કે એમનો પગ ફુંડાળે પડી ગયો છે એની મને ખબર છે, પણ એમાં એમનો કોઈ દોષ નથી; અમુક વસ્તુ તો કુદરતી રીતે જ થઈ જતી હોય છે. આ ઉપરે એમની સાથે આ મુદે ઝઘડવાનું ના શોભે. આખી જિંદગી મેં એમને જે સુખ નથી આપ્યું, એની કસર પૂરી કરવા જતી જિંદગીએ એ સુખ શોધીને એ ખુશ રહે છે એ જ મારો રાજખો ! એમની પુશીમાં મારે દીવાસળી નથી ચાંપવી, ભાઈ ! જીવારના સુકા રોટલાને બદલે ગરમાગરમ ફૂલકા રોટલી કોઈ થાળીમાં મૂકે તો ભલભલા ઋષિ-મુનિઓ પણ લલચાઈ જાય. તારા બનેલી ભગવાન તો છે નહીં, હાડ-માંસના માણસ તરીકે એમણે આ એક ભૂલ કરી એમાં એમની આખી જિંદગીની સારપ ભૂલીને સજા શા માટે કરવાની?’

આરતી ભીના અવાજે બોલતી હતી. શ્રીકાંત સ્તબ્ધ બનીને સાંભળતો હતો.
‘મોટી ભક્તિના વાત સાંભળીને પપ્પા પણ સ્તબ્ધ હતા.ફૈબાએ એમને આગળ કહ્યું કે ભાઈ ! હું પરણીને આવી એ પછી આખી જિંદગી એમણે મને સાચવી છે. મારી એકેય ઈચ્છા અપૂરી ના રહે એની એ માણસે કાળજી રાખી છે. એમની સરખામણીમાં હું તો સાવ અભણ જેવી. દેખાવમાંય અમારી જોડી હંસ એને કાગડીની જોડી જેવી લાગે એ છતાં એમણે ક્યારેય મને તિરસ્કારથી નથી જોઈ, ઓછું આવવા નથી દીધું. એકેએક વાતમાં મારી કાળજી રાખી છે. આ ઉપરે એમણે મનમન સુખ શોધી લીધું એમાં એમનો કોઈ વાંક નથી.’

મોટી બહેનની આવી સમજણ જોયા પછી પપ્પા શું બોલે?

‘રિપલેઝી ગ્રેટ !’ શ્રીકાંત બોલી ઉત્તે. ‘આવી ઉદારતા ક્યાંય જોવા ના મળે.’
‘વાત હજુ અપૂરી છે…’ આરતી એ આગળ કહ્યું. ‘ફુઆ ગુજરી ગયા એના બે વર્ષ પછી એટલે આજથી ચારેક વર્ષ અગાઉ સવિતા ઉપર ફરીથી આભ તૂટી પડ્યું. એનો દીકરો છ વર્ષનો થઈ ગયો હતો. એની તબિયત લથડી. દસ ડગલાં ચાલે ત્યાં જ હાંકી જાય તો. ત્યાંના ડોક્ટરે અમદાવાદ મોકલ્યા. ખબર પડી કે હાટના વાલવમાં ખામી છે. ડોક્ટરે તાકીદ કરી કે તાર્કાલિક ઓપરેશન નહીં કરાવો તો ગમે ત્યારે ફગ્યો ફૂટી જશે ! ત્રણ લાખના ખર્ચની વાત સાંભળીને સવિતા ઓફિસના સ્ટાફની સામે યોધાર આંસુએ રડી પડી.’

સ્ટાફમાંથી કોઈકે કાંતાફૈબાને વાત કરી. ફૈબાએ સવિતાને બોલાવી. એ પછી સવિતા અને એના દીકરાને લઈને ફૈબા અમારા ઘેર આવ્યાં. પૈસાની પરવા કર્યા વગર આ છોકરાને સારામાં સારી

ટ્રિટમેન્ટ મળે એ જોવાની જવાબદારી અમને સોંપીને ફૈબાએ પપ્પાના હાથમાં ત્રણ લાખ રૂપિયા પકડાવી દીધા ! પપ્પા તો આશ્ચર્યથી બહેન સામે જોઈ રહેલા. એ બાળકને હોસ્પિટલમાં દાખલ કરાવીને ફૈબા પપ્પા સાથે ઘેર આવ્યા. એ પછી ફૈબાએ ભીના અવાજે કહ્યું કે ભાઈ, તારા બનેલીએ મારા માટે શું નથી કર્યું ? એમના આધારે વટથી જીવી, એ અકાળે અવસાન પામ્યા તોય એટલી જોગવાઈ કરીને ગયા કે રાજરાણીની જેમ છેલ્લા શ્વાસ સુધી જીવવામાં મને કોઈ વાંધો ના આવે. જીવતેજીવ અને મયાં પછી પણ એ મહાત્માએ મારા જેવી અભાગણીને ફૂલની જેમ સાચવી. એની સામે મારી કોઈ ફરજ જ નહીં ? એમના સંબંધનું સન્માન જાળવવા જેટલી ખાનદાની ના બતાવું તો એમનો આત્મા દુઃખી થઈ જાય. એમની હયાતી નથી, પણ હું તો જીવતી છું ને ? પાપ ગણાય તો પાપ પણ એમને સવિતા સાથે સંબંધ હતો એ હકીકત છે. એ ઓશિયાળીએ તારા બનેલીને જે સુખ આપેલું એ ઋણનો ભાર મારા માથે છે. એમના સંબંધનું સન્માન જાળવવાની મારી જવાબદારી છે. એમાં મારાથી પાછીપાની ના થાય. સવિતાના દીકરાને બચાવવા જેટલા રૂપિયા જોઈએ એ હું પ્રેમથી આપીશ…’

આરતી ગળગળા અવાજે બોલતી હતી. ‘શ્રીકાંત, ફૈબાના એ શબ્દો તો આજે પણ મારા કાનમાં પડ્યાય છે…’

અચાનક કર્ઠક યાદ આવ્યું હોય એમ એણે શ્રીકાંત સામે જોયું. ‘તે સવિતાને પણ જોઈને ? ફૈબાને હોસ્પિટલમાં લાવ્યા ત્યારથી ભૂખ-તરસનું ભાન ભૂલીને એ ફૈબની પાસે જ બેસી રહી હતી. ફૈબા મૃત્યુ પામ્યા પછી યોધાર આંસુએ રડતી રડતી એ હોસ્પિટલમાંથી નીકળી ગઈ હતી. શરમ અને સંકોચને લીધે એ આપણી સાથે ગામડે નહોતી આવી.’

આર.સી.યુ.માં ફૈબાના પલંગ પાસે સ્ટૂલ પર બેઠેલી સ્ત્રી સવિતા હતી એની શ્રીકાંતને અત્યારે ખબર પડી.

‘શ્રીકાંત, હવે જવાબ આપ…’ આરતી ભીના અવાજે પૂછતી હતી. ‘મૃત પતિના આવા સંબંધનું પણ સન્માન જાળવનારી સ્ત્રી આખી દુનિયામાં તે ક્યાંય જોઈ છે ખરી?’

સ્તબ્ધ શ્રીકાંત શું બોલે ? એની આંખ સામે ફૈબાના શામળો ચહેરો તરવરી ઉઠ્યો. અત્યારે એ જાણે દિવ્યતેજથી ઝળહળી રહ્યો હોય એવું એને લાગતું હતું.

(શીર્ષક પંક્તિ : લેખક)

વહેતું જીવન

નીતાબહેને હાર તેમના તરફ ફેંકીને કહ્યું, ‘હવે એ પણ કહેશો કે આરતી સાથે તમારો કોઈ સંબંધ નથી?’

અશોક ગભરાઈ ગયા. ‘તું શું બોલે છે?’

હું બધું જાણું છું. છેલ્લા છ મહિનાથી તું ઓફિસમાં મોડો સુધી રોકાય છે. મોબાઈલમાં આરતીના મેસેજ મેં જોયા છે. બે વખત તમે બંનેને રેસ્ટોરન્ટમાં સાથે જોયા છે. ગયા અઠવાડિયે તું કહેતો હતો કે અમદાવાદ મીટિંગમાં જઈ રહ્યો છે, જ્યારે હોટેલના બિલમાં આરતીનું નામ પણ હતું.’ અશોક મોન રહ્યા.

નીતા બહેન આગળ બોલ્યાં, ‘અને આજે આ લાખો રૂપિયાનો હાર! કોના માટે ખરીદ્યો હતો? મારા માટે તો નથી ખરીદ્યો કારણએમાં આરતીનો ‘છ’ પણ કોતરાવેલો છે.આપણા લગ્નની વર્ષગાંઠ પણ નથી.’ થોડી ક્ષણ માટે આખા હોલમાં સન્મતો છવાઈ ગયો.

અશોક ધીમા અવાજે બોલ્યા, ‘હા... હું સ્વીકારું છું. છેલ્લા કેટલાક મહિનાથી આરતી સાથે મારા સંબંધો મર્યાદા બહાર ગયા હતા. હું તેને આ હાર બેટ આપવા જતો હતો. પરંતુ મેં ભૂલ કરી છે.’

આ શબ્દો સાંભળતાં જ નીતા બહેન તૂટી પડ્યાં. ‘પૈસાથી બધું ખરીદી શકાય, વિશ્વાસ નહીં.’

તેમણે રડતાં રડતાં અશોકને થપ્પડ મારી.ગુસ્સામાં અશોકે કાબૂ ગુમાવ્યો. પોતાના લગ્નજીવનનો ભાંડો ફૂટવાનું કારણ તેમને સામે ઊભેલો અજાણ્યો મનન જ લાગ્યો.

તેઓ મનન પર બરાડી ઊઠ્યા,તેણે મનનનો કોલર પકડી લીધો. ‘તું જ આ બધું કરવા આવ્યો છે! તારા વગર આ વાત બહાર આવી જ ન હોત.’ મનન ગભરાઈ ગયો. ‘સાહેબ, હું તો માત્ર તમારી વસ્તુ પરત આપવા આવ્યો છું...’

‘તું કોણ છે? તું મારા ઘરમાં ઝઘડો કરાવવા આવ્યો છે? કોના કહેવાથી આવ્યો છે? સાચુંબોલજે !’મનન ગભરાઈ ગયો.

‘સાહેબ, ભગવાનને સાક્ષી રાખીને કહું છું, આ બોશ મને રસ્તામાં તમારા ખિસ્સામાંથી પડતા

જોયું હતું અને મને મળ્યું હતું.’

પરંતુ ગુસ્સામાં અંધ બનેલા અશોકે તેને જોરથી ધક્કો માર્યો.મનન જમીન પર પટકાયો.

એટલામાં ઘરના બે નોકરો પણ આવી ગયા.અશોકે ચીસ પાડીને નોકરોને કહ્યું, ‘આને બહાર કાઢો.’

બંને નોકરોએ મનનને ખેંચીને બહાર લાવ્યો અને માર મારવા લાગ્યા.મનન હાથ જોડીને વિનંતી કરતો રહ્યો. ‘મારો કોઈ દોષ નથી... હું તો ફક્ત તમારો હાર પરત આપવા આવ્યો છું...’

પણ કોઈએ તેની વાત સાંભળી નહીં.માર ખાતા ખાતા તેના હોઠ ફાટી ગયા, કપાળમાંથી લોહી વહેવા લાગ્યું અને તે અધમૂઓ થઈ ગયો.છવટે સિક્યુરિટી ગાર્ડ તેને રસ્તા પર મૂકી દીધો.

થોડા સમય પછી એક રાહદારીએ તેને હોસ્પિટલ પહોંચાડ્યો.

સાંજે મનન ઘરે આવ્યો ત્યારે પત્નીની આંખોમાં આંસુ ચાવી ગયા.

તેણે ધીમેથી પૂછ્યું, ‘શું થયું?’ મનને આખી ઘટના કહી.થોડીવાર મોન રહ્યા પછી તે હળવું હસ્યો, પરંતુ એ હાસ્યમાં અસંભ પીડા છુપાયેલી હતી. તે ધીમા અવાજે બોલ્યો, ‘અરે... હું ખોટો ઈમાનદાર બનવા ગયો! તેને ઘરે જવાને બદલે ફોન કરી દીધો હોત તો સારું હતું.’

પત્નીની આંખોમાં પણ પાણી આવી ગયું.તેણે કહ્યું, ‘ના મનન, ખોટા તમે નથી. ખોટો તો તેમનો પ્રેમ હતો. જ્યાં વિશ્વાસ મરી જાય છે ત્યાં સચ્ચાઈ પણ શંકાસ્પદ લાગી જાય છે.’

એક જ દે ચિનગારી

ભલાઈ કરનારે યાદ રાખવા જેવી મહત્વની બાજતો :

૧. ભલાઈ કરો અને ભૂલી જાઓ.

૨. ભલાઈ એ શરત પણ નથી અને સોદો પણ નથી, ભલાઈ આપણી ફરજ છે.

૩. ભલાઈ એ બુજદિલીનો પર્યાય નથી તેમ દુષ્ટોને બહેકવા માટેનું મોંઘડું મેદાન પણ નથી.

૪. ભલા માણસે આત્મરક્ષા ને જાગૃત્તતાને બે હાથ વીંટળાઈને પકડી રાખ્યા હતા : ‘જુઓને ! આ મુવો મને ચોંટી પડ્યો છે ! હલકટ, જગલી ! નાલાયક !’

પહેલા બધાએ જગજીવનલાલને ઝૂડી રાખ્યો. પછી પોલીસને હવાલે કર્યો. એફઆઈઆર પણ લખાવી. સાથે સાથે વિરિયો અને ફોટા પણ આપ્યા, સાબિતી રૂપે.

બધું પધું તેના પંદરેક દિવસ પછી ભેરવીબેન એના દીકરાને કહી રહ્યા હતાં :

‘તારે બારમુ પાસ કરીને મેડિકલમાં જવું હતું ને ? તો એની ૩૫ લાખની ફીની વ્યવસ્થા થઈ જશે ! તને ખબર નહીં હોય, પણ મેં વરસો પહેલાં એક એફ.ડી. કરાવી રાખી હતી...’

ભેરવીબેન જાણતાં હતાં કે એમનું આ કાલિદય જ બહુ મોટી એફ.ડી. હતી.

ઝાકળ બન્યું મોતી

ખાસ તો પેલી સાડા બાવીસ હજારવાળી કાંચવરમ સિલ્ક સાડી માટે ત્યારે એ રાજપાકમાં આવીને બોલ્યો : ‘અરે, ભાવતાલ શું કરવાનો ? મેડમ, આ સાડી મારા તરફથી ! જાવ બસ ?’

ભેરવીબેને સાવ ભોટ હોવાની એકિટંગ કરતાં, અને કાંચવરમ સિલ્ક સાડીનો પાલવ પોતાના ખભેથી નીચેની તરફ સરકાસતા પૂછ્યું, ‘ઓ રીયલી ? ખરેખર ? હાઉ સ્વોત !’

બસ, ભૈરવીબેન જાણતાં હતાં કે, આ કાળિયો, જાડિયો ટોટલી ધાયલ થઈ ગયો છે ! પણ રમતની આ તો હજી શરૂઆત હતી. દસેક દિવસ પછી ભૈરવીબેન એ દુકાને ફરીવાર ગયાં. આ વખતે સાવ સાદો અને સસ્તો સફેદ સાડલો જ લીધો. પેલાએ પૂછ્યું, ‘શું થયું ?’

રડવા જેવું મોં કરીને ભૈરવીબેન બોલ્યાં : ‘હવે શું કહું ? મારા પપ્પા એક્સપાયર થઈ ગયા... વિચારો મારા ભાઈ હજી નાનો છે. એને નવી સુપર બાઈક લેવી હતી પપ્પાએ પ્રોમિસ આપેલું કે બચતમાંથી જરૂર લઈ આપીશ પણ...’

‘અરે બાઈક કેટલાની છે, એમ બોલો ને ?’

ભૈરવીબેને તરત જ આંકડો પાડી દીધો : ‘આમ તો કાવાસાકીની બાઈક ૧૧ લાખમાં આવે છે, પણ એક પાંચ લાખની એફ.ડી. છે...’

‘હોતું હતું ? એવી કોઈ એફ.ડી. તોડવાની નથી. બાઈકના પૈસા હું આપું છું ! બસ ?’

‘પણ તમને પાછા ક્યારે...’ ‘મેં માંગ્યા ?’ જગજીવનલાલે સીધો ભૈરવીબેનના ખભે હાથ મૂકી દીધો, ‘અને માંગવાનો પણ નથી, સમજ્યા ? અરે, માણસ માણસના કામમાં નહીં આવે તો કોણ આવશે ?

બહુ દુઃખ થયું તમારા પપ્પાનું સાંભળીને...’

ભૈરવીબેને જગજીવનલાલને હાથ ત્યાં સુધી પસારવા દીધો જ્યાં સુધી એ માણસના આખેઆખા શરીરની નસેનસમાં વીજળીનો કરંટ

હોડતો ના થઈ જાય !

એમ તો ભૈરવીબેન હોશિયાર હતાં. એટલે વધુ દિવસોનો ગેપ પાડ્યા વિના પંદરેક દિવસ પછી જ દુકાને પહોંચી ગયા. એ પણ ભરખબોરે ! ત્યારે તો સેલ્સમેન પણ નહોતો.

દસ-બાર સાડીઓ જોયા પછી કહ્યું : ‘બસ, આટલી જ છે ? દુકાનમાં અંદર જે સ્ટોક ભરી રાખ્યો છે, એમાં જોવા જેવું કશું નથી ?’

જગજીવનરામ કંઈ તક ચૂકે ખરાં ? એ તરત જ ભૈરવીબેનને દુકાનના પાછલા અંધારિયા ભાગમાં લઈ ગયા અહીં જગજીવનલાલ જે ચાન્સ શોધતા હતા તે ભૈરવીબેને જ ઊભો કરી આપ્યો. જગજીવનલાલ ઊંચેથી એકાદ થળી પાડવા જતા હતા ત્યાં જ ‘હાય હાય ! આ ઉદર !’ એમ કરતા ભૈરવીબેન જગજીવનલાલને બાઝી પડ્યાં ! જગજીવનલાલ પહેલાં તો સ્તબ્ધ ! પણ પછીયે ભૈરવીબેને એમને છોડ્યાં નહીં એટલે એ પણ વળગ્યા...

બે મિનિટ પછી ભૈરવીબેન અચાનક સાડી સરખી કરતાં ખસીને બહાર નીકળી ગયાં ‘કોઈ જોઈ જશે તો ? બળ્યું, તમે તો જબરા છો, હો !

ત્યારબાદ થોડા થોડા સમયના અંતરે ‘નાની બહેનની સગાઈમાં જમાઈને સોનાની ચૈઈન કરાવી આપશે...’. ‘બહેનના દહેજમાં મારે જ ઘરેણાં કરાવી આપવા પડશે ને’ અને ‘હું શું લગ્નમાં ઘરેણું પહેર્યો વિના જ જઈશ’ એવી વાતો કરીને જગજીવનલાલ પાસેથી રૂપિયા કઢાવતા રહ્યો.

હવે છેલ્લો દાવ રમવાનો ટાઈમ આવી ગયો હતો.

‘હું શું કહું છું, આ તમારી દુકાન બહુ રિક્તી છે. મારા ઘરે આવો ને, આજે રાત્રે ઘરમાં કોઈ નથી... અને સાંભળો આવતાની સાથે જ ચોંટી ના પડતા ! તમે છે ને પાછળ કિચન બાજુથી આવજો...’

એ રાત્રે હરખપદ્મડા થતા જગજીવનલાલ પાછળના દરવાજેથી ઘરમાં ઘૂસ્યા. થોડાં અડધલા કરવા દીધાં પછી જગજીવનલાલ જેવા બે હાથે વળગી પડ્યા કે તરત જ ભૈરવીબેને ચીસાચીસ કરી મૂકી !

આખા ઘરમાં ફટાફટ લાઈટો ચાલુ થઈ ગઈ ! સામટા દસ-બાર જણા દોડી આવ્યા ભૈરવીબેને જગજીવનલાલને બે હાથ વીંટળાઈને પકડી રાખ્યા હતા : ‘જુઓને ! આ મુવો મને ચોંટી પડ્યો છે ! હલકટ, જગલી ! નાલાયક !’

બધું પધું તેના પંદરેક દિવસ પછી ભેરવીબેન એના દીકરાને કહી રહ્યા હતાં :

‘તારે બારમુ પાસ કરીને મેડિકલમાં જવું હતું ને ? તો એની ૩૫ લાખની ફીની વ્યવસ્થા થઈ જશે ! તને ખબર નહીં હોય, પણ મેં વરસો પહેલાં એક એફ.ડી. કરાવી રાખી હતી...’

ભેરવીબેન જાણતાં હતાં કે એમનું આ કાલિદય જ બહુ મોટી એફ.ડી. હતી.

ઝાકળ બન્યું મોતી

ખાસ તો પેલી સાડા બાવીસ હજારવાળી કાંચવરમ સિલ્ક સાડી માટે ત્યારે એ રાજપાકમાં આવીને બોલ્યો : ‘અરે, ભાવતાલ શું કરવાનો ? મેડમ, આ સાડી મારા તરફથી ! જાવ બસ ?’

ભેરવીબેને સાવ ભોટ હોવાની એકિટંગ કરતાં, અને કાંચવરમ સિલ્ક સાડીનો પાલવ પોતાના ખભેથી નીચેની તરફ સરકાસતા પૂછ્યું, ‘ઓ રીયલી ? ખરેખર ? હાઉ સ્વોત !’

બસ, ભૈરવીબેન જાણતાં હતાં કે, આ કાળિયો, જાડિયો ટોટલી ધાયલ થઈ ગયો છે ! પણ રમતની આ તો હજી શરૂઆત હતી. દસેક દિવસ પછી ભૈરવીબેન એ દુકાને ફરીવાર ગયાં. આ વખતે સાવ સાદો અને સસ્તો સફેદ સાડલો જ લીધો. પેલાએ પૂછ્યું, ‘શું થયું ?’

રડવા જેવું મોં કરીને ભૈરવીબેન બોલ્યાં : ‘હવે શું કહું ? મારા પપ્પા એક્સપાયર થઈ ગયા... વિચારો મારા ભાઈ હજી નાનો છે. એને નવી સુપર બાઈક લેવી હતી પપ્પાએ પ્રોમિસ આપેલું કે બચતમાંથી જરૂર લઈ આપીશ પણ...’

‘અરે બાઈક કેટલાની છે, એમ બોલો ને ?’

ભૈરવીબેને તરત જ આંકડો પાડી દીધો : ‘આમ તો કાવાસાકીની બાઈક ૧૧ લાખમાં આવે છે, પણ એક પાંચ લાખની એફ.ડી. છે...’

‘હોતું હતું ? એવી કોઈ એફ.ડી. તોડવાની નથી. બાઈકના પૈસા હું આપું છું ! બસ ?’

‘પણ તમને પાછા ક્યારે...’ ‘મેં માંગ્યા ?’ જગજીવનલાલે સીધો ભૈરવીબેનના ખભે હાથ મૂકી દીધો, ‘અને માંગવાનો પણ નથી, સમજ્યા ? અરે, માણસ માણસના કામમાં નહીં આવે તો કોણ આવશે ?

બહુ દુઃખ થયું તમારા પપ્પાનું સાંભળીને...’

દાણ-દાણાઈ

રેડિયો વિશે કરેલી વાતને પણ આજના સંબંધે અનાકુલ ચિત્તે વિચારજો. અરે ભાષા-સાહિત્ય વિશેના તેમના વિચારો-અભિપ્રાયોને પણ ક્યારેક ક્યારેક તપાસશો. તમને લાગવાનું કે ગાંધીજીએ જીવનના કોઈ ક્ષેત્રને સ્પર્શવાનું બાકી રાખ્યું નથી. અરે, સ્ત્રી વિશે, યુવાનો વિશેનાં તેમના ખ્યાલોનો આજે પણ વિચાર કરશો તો આશ્ચર્ય થશે.

મારો મુદ્દો યુવાન મિત્રો, ગાંધીજી પાસે હવે તમારે ખરેખર પહોંચવાના દિવસો આવી પહોંચ્યાં છે તે છે. તમે જરૂર તેમની સાથે ક્યાંક અસંમત થઈ શકો. પણ ત્યારેય યાદ રાખશો ત્યાં લગીરે સ્વાર્થની દુર્ગંધ નહીં હોય. ખાસ તો સત્ય-અહિંસાની એરણ પર પોતાના જીવનને મૂકીને જે અગિયાર વ્રતો જીવનભર તમણે જીવ્યાં, એ મુદ્દાને સમજવા જેવો છે. માણસ કોઈપણ હોય તે જો આ ગાંધીજી ચીંધી દિશામાં જીવવા પ્રયત્ન કરે તો જરૂર તે ગાંધીસત્ત્વ સુધી પહોંચી શકે, અથવા તેને સમજવા એક ભૂમિકા પ્રાપ્ત થઈ રહે...

ગાંધીજીને માપવા હજી આપણે કોઈ માપદંડ ઊભો કરી શક્યા નથી, ઊભો થઈ શકે તેમ નથી. તેમણે જે કર્યું તેમાં તેઓ કૃષ્ણની જેમ પોતાને નિમિત્ત લખે છે. છતાં ગાંધીજી ભારતીય જનચેતનાના રથના કૃષ્ણ સમા સારથી હતા. માનવરૂપે

મહામૃત્યુંજય મંત્ર: શું મૃત્યુને ખરેખર ટાળી શકાય?

મહામૃત્યુંજય મંત્ર ઋગ્વેદના સાતમા મંડળના ૫૯મા સૂક્તના ૧૨મા મંત્રમાં જોવા મળે છે. તે ભગવાન રુદ્રને સમર્પિત છે, જેમને પાછળની શેવ પરંપરામાં ભગવાન શિવ સાથે ઓળખવામાં આવ્યા છે. ‘મહામૃત્યુંજય’નો અર્થ થાય છે - મૃત્યુ પર મહાન વિજય મેળવનાર. આ જ કારણે તેને સંકટ, માંદગી અને મૃત્યુના ભયના સમયે શ્રદ્ધાપૂર્વક જપવામાં આવે છે.

પરંતુ આ મંત્રનો મૂળ અર્થ સમજવા માટે તેની પંક્તિઓમાં ઊતરવું પડે. મહામૃત્યુંજય મંત્ર આ પ્રમાણે છે:

ૐ ત્યંબક યજ્ઞમહે સુગન્ધિ પુષ્ટિવર્ધનમ્,
ઉર્વારુકમિવ બન્ધનાન્મૃત્યોર્મુક્તીય મામૃતાત્.

માર્કડેય ઋષિની કથા અને મૃત્યુ પર વિજય

મહામૃત્યુંજય મંત્ર સાથે જોડાયેલી સૌથી જાણીતી પૌરાણિક કથાઓમાંની એક છે. માર્કડેય ઋષિની કથા. લોકપ્રચલિત કથા અનુસાર, માર્કડેયનું આયુષ્ય માત્ર સોળ વર્ષનું હોવાનું નક્કી થયું હતું. પરંતુ તેઓ ભગવાન શિવના પરમ ભક્ત હતા. નિર્ધારિત સમયે જ્યારે યમરાજ તેમના પ્રાણ લેવા આવ્યા, ત્યારે માર્કડેય શિવલિંગને વળગી રહ્યા. તેમની ભક્તિથી પ્રસન્ન થઈને ભગવાન શિવે તેમને મૃત્યુથી બચાવ્યા અને દીર્ઘજીવનના આશીર્વાદ આપ્યા.

આ કથાનાં વિવિધ સ્વરૂપો પ્રચલિત છે. તે મહામૃત્યુંજય મંત્રની ઋગ્વેદીય ઉત્પત્તિનો ઐતિહાસિક પુરાવો નથી, પરંતુ ભારતીય ધાર્મિક પરંપરામાં મૃત્યુ સામેની ભક્તિ, શ્રદ્ધા અને ઈશ્વરીય કૃપાનું પ્રતીક બની છે.

કરે છે. મહામૃત્યુંજય મંત્રની શક્તિ વિશે વાત કરતી વખતે શ્રદ્ધા અને વૈજ્ઞાનિક પુરાવા વચ્ચેનો ભેદ સમજવો જરૂરી છે. મંત્રજાપ, ધ્યાન અને લયબદ્ધ પુનરાવર્તનની માનસિક અસરો અંગે સંશોધન થઈ રહ્યું છે. કેટલાક અભ્યાસો સૂચવે છે કે નિયમિત મંત્રજાપ અથવા ધ્યાનની પદ્ધતિઓ તણાવ ઘટાડવામાં,

રોગ મટી જાય છે અથવા મૃત્યુને અટકાવી શકાય છે, તે સાબિત કરતા પૂરતા અને વિશ્વસનીય વૈજ્ઞાનિક પુરાવા ઉપલબ્ધ નથી. આનો અર્થ એવો પણ નથી કે મંત્રજાપ નિરર્થક છે. તેનો ધાર્મિક, સાંસ્કૃતિક અને વ્યક્તિગત આધ્યાત્મિક મહત્વ હોઈ શકે છે.

કેટલાક લોકો માટે મંત્રજાપ મુશ્કેલ સમયમાં આશા, હિંમત અને આંતરિક સ્થિરતાનો આધાર બની શકે છે. પરંતુ તેને તબીબી સારવારના વિકલ્પ તરીકે જોવો યોગ્ય નથી. ગંભીર બીમારીમાં યોગ્ય તબીબી સલાહ અને સારવાર જરૂરી છે.

આમ, મંત્રની આધ્યાત્મિક શક્તિ અંગેની માન્યતા વ્યક્તિની શ્રદ્ધાનો વિષય છે, જ્યારે તેના આરોગ્યલક્ષી દાવાઓનું મૂલ્યાંકન વૈજ્ઞાનિક પુરાવાના આધારે થવું જોઈએ.

મહામૃત્યુંજય મંત્રનું સૌથી ઊંડું રહસ્ય કદાચ આ છે: તે માત્ર મૃત્યુને દૂર કરવાની પ્રાર્થના નથી, પરંતુ મૃત્યુના ભયમાંથી મુક્ત થવાની અને જીવનના શાશ્વત અર્થને સમજવાની પ્રાર્થના પણ છે.

મહામૃત્યુંજય મંત્રનું સૌથી ઊંડું રહસ્ય કદાચ આ છે: તે માત્ર મૃત્યુને દૂર કરવાની પ્રાર્થના નથી, પરંતુ મૃત્યુના ભયમાંથી મુક્ત થવાની અને જીવનના શાશ્વત અર્થને સમજવાની પ્રાર્થના પણ છે

- ‘ત્યંબક યજ્ઞમહે’ એટલે આપણે ત્રણ નેત્રોવાળા ભગવાનની ઉપાસના કરીએ છીએ.
- ‘સુગન્ધિ પુષ્ટિવર્ધનમ્’નો ભાવ છે - જે જીવનનું પોષણ કરે છે અને સમૃદ્ધિ વધારે છે તેવા પરમ તત્ત્વની આરાધના.
- ‘ઉર્વારુકમિવ બન્ધનાન્’ - જેમ પાકેલું ફળ તેની વેલના બંધનમાંથી છૂટે છે, તેમ આપણે પણ મૃત્યુના બંધનમાંથી મુક્ત થઈએ.
- ‘મૃત્યોર્મુક્તીય મામૃતાત્’ - આ શબ્દપ્રયોગનો સામાન્ય ભાવ છે, મૃત્યુમાંથી મુક્તિ મળે, પરંતુ અમૃતત્વથી વિખૂટા ન પડીએ. અહીં - - - ‘અમૃતત્વ’નો અર્થ માત્ર શરીરનું અનંત આયુષ્ય એવો જ નથી. આધ્યાત્મિક અર્થઘટનમાં તેને શાશ્વત તત્ત્વ કે મુક્તિ સાથે પણ જોડવામાં આવે છે.

તો શું મંત્રથી મૃત્યુ ટાળી શકાય?

આ પ્રશ્નનો જવાબ શ્રદ્ધા અને વિજ્ઞાનના દૃષ્ટિકોણથી અલગ પડે છે. ધાર્મિક માન્યતા મુજબ મંત્રજાપ સંકટમાં રક્ષણ, માનસિક બળ અને આધ્યાત્મિક શાંતિ આપી શકે છે. ઘણા લોકો માંદગી કે જીવનની મુશ્કેલ ઘડીઓમાં આ મંત્રનો જાપ આશા અને હિંમત મેળવવા માટે

મનને શાંત કરવામાં અને ભાવનાત્મક સંતુલન જાળવવામાં મદદરૂપ થઈ શકે છે. જોકે આ અસરો વ્યક્તિ, જાપની પદ્ધતિ અને અભ્યાસની ગુણવત્તા પ્રમાણે બદલાઈ શકે છે.

પરંતુ અહીં એક મહત્વનો તફાવત છે. મંત્રજાપથી માનસિક શાંતિ મળી શકે છે એ શક્યતા અને મંત્રના જાપથી મૃત્યુ ટાળી શકાય છે એ દાવો - આ બંને એકસરખા નથી. મહામૃત્યુંજય મંત્રના જાપથી આયુષ્ય ચોક્કસ વધે છે, ગંભીર

Health is Wealth

ફેટી લીવરમાં આહારનું મહત્વ

માનવ શરીરના પાંચ મહત્વના અવયવો મગજ, હૃદય, ફેફસાં, કીડની અને લીવરને પ્રાયમરી વાયટલ ઑર્ગન્સ કહેવાય છે. એમાં પણ લીવર એટલે કે યકૃત શરીરમાં રહેલું સૌથી મોટું નક્કર અંગ અને ગ્રંથિ છે. શરીરની કાર્યપ્રણાલીને સુવ્યવસ્થિત રાખવા આજ લીવર પ્રતિદિન આશરે પાંચસો જેટલાં મહત્વના કાર્યો કરે છે. તે ખોરાકમાંથી મળતાં

કથળતી જાય છે અને કેટલીક ઉગ્ર અવસ્થામાં લીવરને કાયમી નુકસાન થઈ શકે છે.

ફેટી લીવર થવાની સંભાવના વધુ પડતો ચરબી અને શર્કરાયુક્ત ખોરાક ખાવાવાળા તથા મલાઈ યુક્ત વાનગીઓ તળેલાં ફરસાણ, ભજ્યા, ફેન્ચ શર્ડસ, ફાસ્ટ ફૂડ અને કાજુ ન ખાવા. આલ્કોહોલ સદંતર ત્યાગવો.

ફેટી લીવરમાં ખાવા લાયક ખોરાક

પાલક, મેથી, તાંદળજી જેવી તમામ ભાજ, દૂધી, તુરિયા, બ્રોકલી, કોબીજ, ફ્લાવર, ગાજર, ભીંડા, કારેલાં જેવાં શાક. ફળોમાં સફરજન, પેર, કાળી તથા લાલ દ્રાક્ષ, જામફળ, બ્લુ બેરીઝ, સ્ટ્રોબેરીઝ,

યોગ્ય આહાર, નિયમિત કસરત, વજનનું નિયંત્રણ કરવાથી લીવરમાં જમા થયેલી ચરબીમાં નોંધપાત્ર ઘટાડો શક્ય છે

જ્યુસ પીવા કરતાં આખા ફળોમાં ફાયબર્સ મળતા હોવાથી વધુ ફાયદો કરે છે. આખા આનાજ અને મિલેટ્સમાં ઘઉં, જુવાર, ઓટ્સ, જવ, રાગી તથા મટીગ્રેઈનની રોટલી, ભાખરી, બ્રાઉન રાઈસ ને આહારમાં સ્થાન આપી શકાય. કઠોળમાં મગ, ચણા, તમામ પ્રકારની દાળ, ફણગોલા કઠોળ ખાવા યોગ્ય છે. લો

ફેટ દૂધમાંથી બનાવેલાં દહીં છાશ લઈ શકાય. લો-ફેટ પનીરમાં હે-પ્રોટીન હોવાથી લીવરને ઓક્સિડેટીવ સ્ટ્રેસ સામે રક્ષણ આપે છે. ટોફુ અને સોયાબીનમાં આયસોફલેવોન્સ હોઈ ઈન્સ્યુલીન સેન્સીટીવીટી સારી કરી લીવરમાં ચરબી જમા થતી મેદસ્વી લોકો, ટાઈપ-૨ ડાયાબીટીસ, હાઈ બીપી ઈન્સ્યુલીન રેસીપ્ટન્ટસવાળા, જેમને ટ્રાઇગ્લીસરાઈડ અને કોલેસ્ટેરોલ વધારે રહેતું હોય, બેઠાડુ જીવ જીવનારા લોકો અને દારૂનું વ્યસન કરનારામાં વિશેષ રહેલી છે. અમુક દવાઓની આડઅસરથી તથા વંશપરંપરાગત પણ ફેટી લીવર થઈ શકે છે. ફેટી લીવર ગ્રેડ ૧ની શરૂઆતમાં ખાસ કોઈ લક્ષણો દેખાતા ન હોવાથી વ્યક્તિને આ સ્થિતિની જાણ હોતી નથી. પણ સોનોગ્રાફી અને બ્લડ રીપોર્ટ દ્વારા આનું પરિક્ષણ થઈ શકે છે. પણ કેટલાક કિસ્સાઓમાં અતિશય થાક, નબળાઈ, પેટની જમણી બાજુ દુ:ખાવો, અસ્વસ્થતા, ઉબકા, અરુચિ, પાચન સંબંધિ સમસ્યા, વજન ઘટવું જેવા લક્ષણો જોવા મળતાં હોય છે. સારી વાત એ છે કે ફેટીલીવરની શરૂઆતના તબક્કામાં જીવનશૈલીમાં પરિવર્તનો જેમ કે યોગ્ય આહાર, નિયમિત કસરત, વજનનું નિયંત્રણ કરવાથી લીવરમાં જમા થયેલી ચરબીમાં નોંધપાત્ર ઘટાડો શક્ય છે. ફેટીલીવરની સારવાર અને નિયંત્રણમાં આહારનું વિશેષ મહત્વ છે.

|| અનુસંધાન પાના નં.૦૮ પર ►

મૃત્યુ સંબંધિત સ્વપ્નો આપણને અસ્વસ્થ કરી મૂકે છે. તમને સ્વપ્નમાં એવું દેખાઈ શકે કે તમારું મૃત્યુ થઈ રહ્યું છે, તમારા કોઈ પ્રિયજનનું મૃત્યુ થયું છે, તમે કોઈની અંતિમવિધિમાં હાજર છો અથવા કબર પાસે ઊભા છો. પરંતુ એક મહત્વની વાત યાદ રાખવી જોઈએ: સ્વપ્નમાં મૃત્યુ દેખાય એનો અર્થ એ નથી કે તમારું કે તમારા કોઈ સ્વજનનું મૃત્યુ થવાનું છે. આ સપનું પ્રતીકાત્મક હોય છે.

આ સ્વપ્નનો અર્થ શું હોઈ શકે?

એક સંભવિત અર્થ એ છે કે મૃત્યુ કોઈ પરિચિત વસ્તુના અંત અને નવી શરૂઆતનું પ્રતીક હોય. આપણે જીવનના જુદા જુદા તબક્કાઓમાંથી પસાર થતા રહીએ

સ્વપ્નલોક

છીએ. બાળપણ કે યુવાની પૂરી થાય છે, સંબંધો બદલાય છે, નોકરી કે કારકિર્દીનો અંત આવે છે, સંતાનો મોટાં થઈને ઘર છોડે છે અને સમય જતાં આપણું વ્યક્તિત્વ પણ બદલાય છે. આ બધા ફેરફારો જરૂરી હોય કે આવકારદાયક હોય, છતાં ક્યારેક તેમની સાથે કંઈક ગુમાવ્યાની લાગણી જોડાયેલી હોય છે.

મૃત્યુનું સ્વપ્નનો સંબંધ આ ફેરફાર સાથે જોડાયેલો છે. કદાચ તમે તમારી જૂની ઓળખ પાછળ છોડી રહ્યા છો, કોઈ બદલાઈ રહેલા સંબંધને કારણે સંઘર્ષ કરી રહ્યા છો અથવા ભવિષ્યમાં શું થશે તેની અનિશ્ચિતતાનો સામનો કરી રહ્યા છો. સ્વપ્ન દરમિયાન તમને કેવું લાગે છે એ પણ મહત્વનું છે. દુ:ખ, ભય, રાહત, શાંતિ કે પરિસ્થિતિનો સ્વીકાર - આ દરેક લાગણી અનુસાર સપનાનો અર્થ બદલાઈ જાય છે.

૨. સપનાના પ્રકારો

મૃત્યુ સંબંધિત સ્વપ્નો જુદા જુદા રીતે આવી શકે છે.

પોતાના મૃત્યુનું સ્વપ્ન: તમે તમારી જ અંતિમવિધિ થતી જુઓ છો, પોતાને મૃત્યુ પામતા અનુભવો છો અથવા તમારું જીવન પૂરું થઈ રહ્યું છે એવું જુઓ છો. આવું સ્વપ્ન જીવનમાં થતા ફેરફારો, પોતાની નબળાઈ અથવા તમે કેવી રીતે જીવી રહ્યા છો એ વિશે વિચારવાની તક બની શકે છે.

માતા-પિતા કે કોઈ પ્રિયજનનું મૃત્યુ: તમે સ્વપ્નમાં કોઈ નજીકની વ્યક્તિને ગુમાવી દો છો અને ગભરાઈને જાગો છો. આ સ્વપ્ન તે વ્યક્તિ સાથેના લગાવ, તેનાથી વિખૂટા પડવાના ડર અથવા તેની તબિયત અને સુખાકારી વિશેની ચિંતા સાથે જોડાયેલું હોઈ શકે છે.

પહેલેથી મૃત્યુ પામેલી વ્યક્તિને સ્વપ્નમાં જોવી: તમને તમારા સ્વર્ગસ્થ માતા-પિતા, મિત્ર કે સગાં

સપનામાં જ્યારે તમારું કે સ્વજનનું મૃત્યુ થાય છે...

જોવા મળે છે. આવાં સ્વપ્નો જૂની યાદો, તેમની ખોટ સાલવી, તેમના મૃત્યુનું દુ:ખ અથવા તમારા જીવનમાં તેમનું આજે પણ રહેલું ભાવનાત્મક મહત્વ દર્શાવી શકે છે.

કોઈની અંતિમવિધિમાં હાજર રહેવું: તમે સ્વપ્નમાં શોક મનાવતા લોકોની વચ્ચે હો, અંતિમયાત્રા જોતા હો કે કબર પાસે ઊભા હો. આ સ્વપ્ન કોઈ બાબતનો અંત સ્વીકારવાની કે મનથી તેમાંથી બહાર આવવાની પ્રક્રિયા સાથે જોડાયેલું હોઈ શકે છે.

કોઈના મૃત્યુના સમાચાર મળવા: તમે ફોન કે સંદેશ દ્વારા કોઈના મૃત્યુના સમાચાર સાંભળો છો, પરંતુ મૃત્યુ થતું જોયું નથી. આ સ્વપ્નમાં આઘાત અને લાચારીની લાગણી મહત્વની હોઈ શકે છે.

મૃત્યુમાંથી બચી જવું કે ફરી જીવતા થવું: તમે મૃત્યુની નજીક પહોંચી જાઓ છો, જીવલેણ અકસ્માતમાંથી બચી જાઓ છો અથવા મૃત્યુ પછી ફરી જીવતા થાઓ છો. આ સ્વપ્ન મુશ્કેલીમાંથી બહાર આવવા, ફરી બંધા થવા કે જીવનમાં

નવી શરૂઆત કરવાના પ્રતીક તરીકે સમજી શકાય છે.

આ સ્વપ્નમાંથી શું શીખી શકાય?

કદાચ આ સ્વપ્નમાંથી મળતો સૌથી મહત્વનો સંદેશ આ છે: કોઈ વસ્તુ ગુમાવવાનો ડર આપણને એ

આ સપનાનો અર્થ એ છે કે કદાચ તમે તમારી જૂની ઓળખ પાછળ છોડી રહ્યા છો, કોઈ બદલાઈ રહેલા સંબંધને કારણે સંઘર્ષ અનુભવી રહ્યા છો અથવા ભવિષ્યમાં શું થશે તેની અનિશ્ચિતતાનો સામનો કરી રહ્યા છો.

ઘપ્પોગ કરવા પ્રેરે છે. શું આપણે એવી કોઈ વસ્તુને કે સંબંધને પકડી રાખ્યો છે જેનો અંત આવી ચૂક્યો છે? શું આપણને વૃદ્ધ થવાનો કે જીવનના નવા તબક્કામાં પ્રવેશવાનો ડર લાગે છે? શું આપણે કોઈ સંબંધને એટલો સહજ માની લીધો છે કે તેની કદર કરવાનું ભૂલી ગયા છીએ?

મૃત્યુનું દરેક સ્વપ્ન આવે ત્યારે તેનો કોઈ છુપાયેલો અર્થ શોધવા માટે બેચેન થવાની જરૂર નથી. ક્યારેક આવાં સ્વપ્નો માત્ર માનસિક તણાવ, દુ:ખ કે ઊંઘ દરમિયાન ચાલતી સામાન્ય માનસિક પ્રક્રિયાઓનું પરિણામ હોય છે.

એક વાત યાદ રાખો: સ્વપ્નનો સંદેશ એવો નથી કે મૃત્યુ નજીક છે, પરંતુ આ સપનાનો અર્થ એ છે કે જીવન સતત બદલાતું રહે છે અને આપણો સમય તથા આપણા સંબંધો મહત્વના છે.

આમ, મૃત્યુનું સ્વપ્ન આપણને જીવનને વધુ સંપૂર્ણ રીતે જીવવાની પ્રેરણા આપી શકે છે - ડરના કારણે નહીં, પરંતુ વધુ સભાનતા, પ્રેમ અને હિંમત સાથે.

એલર્જીના ઉપચાર માટે પાયાની સમજણ

માને છે. શરીરમાં રહેલી આ પ્રતિકાર શક્તિ-ઈમ્યુનીટી-વાયટલ ફોર્સ (VITAL FORCE) ને સંતુલનમાં રાખવા માટેના પાયાના નિયમો પર નજર નાખીએ.

(૧) એલર્જી નાક વાટે શરીરમાં પ્રવેશતાં જ શરીર સૌ પ્રથમ એનો પ્રતિકાર કરે છે. શરીર પોતે છીંકો કે ઉધરસ દ્વારા આ પ્રકારના તત્વોને બહાર ફેંકવા પ્રયત્ન કરે છે. આવા વખતે છીંકો કે ઉધરસ મટાડવા તાત્કાલિક કોઈ ઉપચાર કરવો નહિ. ધીરજ રાખી શરીરને એનું કામ કરવા દેવું - આ ઉપચાર માટેનો પ્રથમ નિયમ છે. નાકમાં પ્રવેશતા ધૂળ, ડસ્ટ કે પોલન જેવાં એલર્જનને અટકાવવા નાકમાં હુંફાળું કરેલું દેશી દિવેલ લગાવી રાખવું. દિવેલની ચીકણા સાથે આવા તત્વો ચોંટી રહેશે અને ફેફસામાં દાખલ થશે નહિ. પ્રદૂષિત વાતાવરણમાં નીકળી ત્યારે નાક આગળ કોટનનો રૂમાલ અથવા નેસલ માર્ક પહેરી

રાખવાથી પણ એલર્જી શરીરમાં પ્રવેશતા અટકાવી શકાય છે. (૨) બીજો મહત્વનો નિયમ આહારના પ્રમાણનો છે. જ્યારે પણ એલર્જીજન્ય રોગનો હુમલો આવે ત્યારે ભોજનને સદંતર ત્યાગી આત્યંતિક ઉપવાસ કરવા ઉચિત નથી. એમ કરવાથી પણ રોગપ્રતિકાર શક્તિ નબળી પડે છે. વળી તેનાથી તદ્દન વિરુદ્ધ પેટ ભરીને ભોજન કરવું, એની સાથે દવાના જોરથી રોગને કાબુમાં રાખવો એ પણ યોગ્ય નથી. એલર્જીના દર્દીએ હંમેશા ભૂખ કરતાં ઓછો, અલ્પ અને હલકો ખોરાક ખાવો. ગરમ-ગરમ અને રૂચિકર ભોજન ખાવું પથ્ય છે. વધુ પડતાં ખાટાં અને આશાવાળા પદાર્થો ત્યાગવા. સૂંઠ પોતે રોગપ્રતિકાર શક્તિ વધારનાર પરમ દ્રવ્ય હોઈ, સેવન કરવા યોગ્ય છે. સૂંઠ નાખી ઉકાળીને તેયાર કરેલું હુંફાળું પાણી પ્રતિ દોઢતી બે કલાકના અંતરે પીધા કરવું.

એલર્જી પેદા કરનાર એલર્જન જ્યારે શરીરમાં પ્રવેશે ત્યારે એની સામે લડત આપવા લોહીમાં એક પ્રકારના પ્રતિકણો (એન્ટિબોડી) પેદા થાય છે જે રોગોત્પાદક તત્વોનો નાશ કરવા કાર્યશીલ બને છે. ક્યારેક એન્ટિજન અને

એલર્જીના દર્દીએ હંમેશા ભૂખ કરતાં ઓછો, અલ્પ અને હલકો ખોરાક ખાવો

એન્ટિબોડીના પરસ્પરના યુદ્ધ દરમિયાન હિસ્ટામીન નામના તત્વનું પ્રમાણ લોહીમાં વધી જાય તો પણ એલર્જીના લક્ષણો વધુ ઉગ્ર બને છે. આવા વખતે હળદરમાં રહેલું કક્યુમીન નામનું રંજક દ્રવ્ય હિસ્ટામીનને નિયંત્રિત કરી રોગ પ્રતિકાર શક્તિ વધારે છે. એ માટે બે થી અઢી ગ્રામ હળદર સરખા ભાગે સાકર ઉમેરી હુંફાળા પાણી સાથે સવાર-સાંજ એમ દિવસમાં બે વખત લઈ શકાય.

(૩) કબજિયાત - બંધકોષનું નિવારણ કરી આંતરડા શુદ્ધ રાખવા - એ રોગપ્રતિકાર શક્તિ વધારવા પાયાનો ત્રીજો નિયમ છે.

|| અનુસંધાન પાના નં.૦૮ પર ►

સામે પૂરે ધરાર જીવ્યો છું, હું બહુ ધારદાર જીવ્યો છું...

‘જ્યાં સુધી તમે શ્વાસ લઈ શકો છો, ત્યાં સુધી લડી શકો છો. (શ્વાસ પણ મોત સામે ચાલતો મૌન સંગ્રામ જ છે ને આપણો !) તો શ્વાસ લેતા રહો ને લડતા રહો. અર્થાત્, અંતિમ શ્વાસ સુધી પ્રયાસ પડતો ના મૂકો !’ હમણાં જેમનું બનાવેલું ‘ધ રિગર’ ફિલ્મ પ ગયું પણ ઓસ્કારમાં મજબૂત દાવેદાર બને એટલું સુંદર હતું એ ઈનારછંટુની લિયોનાર્દો ડિકેપ્રિયોને ઓસ્કાર અપાવનાર ફિલ્મ ‘રેવેનન્ટ’નો આ ધરખમ જોશીલો સંવાદ છે.

વિજાપાદશમીએ જ વિજય માટેનો સંગ્રામ દેખાડતી ફિલ્મ ‘હેલફોલ’ જોઈ, એ આની જ યાદ અપાવે છે. આ પણ જાણે હેમિંગ્વેની ઓલ્ડ મેન એન્ડ ધ સી છે. ફરફ એટલો કે અહીં ખેલ દરિયાના પેટાળમાં સ્પર્મ હેલના પેટમાં છે. અને યંગ મેન છે, જેનું નામ જ છે ‘જય’. ધ વિકટરી ! પણ સ્પિરિટ એ છે. માણસને પડકારો હરાવી શકે છે, હતાશ કરીને તોડી શકતા નથી !

દરિયાની હજારો ફીટ ઊંડાઈ, આસપાસ કાળો રિંગાંબ અંધકાર, ગૂંગળાવી નાખતું જીવલેણ દબાણ અને એક વિશાળકાય સ્પર્મ હેલના વિરાટ ગુફા જેવું પેટ ! હેલફોલ માત્ર એક કાલ્પનિક થ્રિલર કે સમુદ્રની ડોક્યુમેન્ટ્રી જેવી સાહસકથા નથી; તે આદિમ માનવ ચિત્ત, તેની અદ્ભૂત સહનશક્તિ અને ‘જીજીવિષા’ની અત્યંત ભયાનક પણ પ્રેરણાદાયી પરિસ્થા છે. જ્યારે ઓકિસજનનો છેલ્લો થ્રંટડો ગહનતરીની મિનિટોમાં પૂરો થઈ રહ્યો હોય અને ચારેય તરફ હાડ ઓગાળી નાખતો એસિડિક દાહ હોય, ત્યારે એક નાનકડો માનવી આખી સૃષ્ટિ સામે એકલે હાથે કેવી રીતે લડે છે --એ વાત આપણને જિંદગીના સૌથી મોટા પાઠ શીખવી જાય છે સિનેમા થિયેટરના અંધકારમાં.

કેદિન પરિસ્થિતિમાંથી ઉગરવાની યાને સર્વાઈવલ થીમ હંમેશાં માનવજાતને આકર્ષતી રહી છે, કારણ કે મુસીબત જ્યારે તેની પરાકાષ્ઠાએ પહોંચે છે, ત્યારે જ ખરેખર માણસને પોતાની સાચી તાકાતનું ભાન થાય છે. હેલફોલનો નાયક જે અકલ્પનીય સ્થિતિમાં ફસાય છે, ત્યાં કોઈ બચાવ ટુકડી પહોંચી શકે તેમ નથી. ત્યાં નથી કોઈ સેટેલાઈટ સિગ્નલ કે નથી કોઈ સહારાનો હાથ. જીવનમાં

પણ કેટલીકવાર એવી વિષમદૃર્ગમ પરિસ્થિતિઓ આવે છે જ્યાં આપણે આ જ રીતે એકલા પડી જઈએ છીએ. મનનો કોઈ થાકેલો નિરાશ ખૂણા એવું કહેવા લાગે છે કે ‘હવે બસ, હાર સ્વીકારી લે.’

પણ સાચો ફાઈટિંગ સ્પિરિટ એ જ ક્ષણે જન્મ લે છે. જ્યારે તમારી સામે સમગ્ર બ્રહ્માંડ એક મોટો પડકાર બનીને ઊભું રહી જાય, ત્યારે વિજય એ વાતમાં નથી કે તમારી પાસે કેટલા હથિયારો છે, પણ એ વાતમાં છે કે તમારી પાસે લડવાનો કેટલો સંકલ્પ છે !

‘જીજીવિષા’ શબ્દનો અર્થ થાય છે - જીવવાની તીવ્ર, અદ્ભૂત અને અવિચળ ઝંખના. દરિયાના તળિયે, ધોર અંધકારમાં જ્યારે મૃત્યુ જ સમગ્ર સત્ય દેખાતું હોય, ત્યારે પણ શ્વાસ લેવા માટે આકાશ તરફ ધસવું - એ જ માનવચેતનાની સુંદરતા છે. એટલે તો આ પૃથ્વી પર માનવજાત છે કાળની થપાટો સામે.

કોઈપણ સર્વાઈવર સ્ટોરીનો મૂળ આત્મા ‘હોપ’ (આશા) છે. આશા કેવળ વિચાર નથી. એ એક સક્રિય નિર્ણય છે. એક્ટિવ પ્રીસિશન. જ્યારે પરિસ્થિતિ તમને ચારેય તરફથી દબાવતી હોય, ત્યારે પણ જીવવા ને જીતવાની આશા રાખવી એ જ સૌથી મોટો વિાલવ છે. જ્યારે આપણે મુસીબતના મુખમાં હોઈએ, ત્યારે અંધકાર ચોતરફથી ઘેરી વળે છે આપણને. ત્યારે પ્રકાશ બહારથી નહીં જરે, આપણી અંદર અદ્ભૂત આત્મવિશ્વાસ સાથે એને પેટાવવો પડે ! આ તો છે મનને રોશન કરતી દિવાળી!

જિંદગી કે સંજોગો તમને કેટલો સખત ફટકો મારે છે તે મહત્વનું નથી, તમે એ ફટકો સહન કરીને પણ કેટલા આગળ વધો છો, એ અગત્યનું છે. એ છે જયપથ ! જ્યારે સંકટનો પહાડ પર્વત જેવો ઊંચો થઈ જાય, ત્યારે તેને સંઘર્ષથી પીગાળવો જ પડે છે. એવે વખતે રસ્તો શોધવાનો નહીં, રસ્તો બનાવવાનો હોય છે.

હેલફોલની વાર્તા બહુ મોટી નથી. જેવા પર વર્ષો પહેલા લખેલું છે ‘૧૨૭ અવર્સ’ની યાદ અપાવે એવી છે ને એ લેખકની પણ પ્રેરણા છે. એના લેખક ડેનિયલ કાઉસ ઓલ્ડરેડી ઓસ્કાર વિનર ‘શેપ ઓફ ધ વોટર’ના પટકથાલેખક રહી ચૂક્યા છે. જે નોવેલ પણ લખે છે જૂન ૨૦૨૧ માં માસાયુસેટ્સના કેપ

કોડ ખાતે માઈકલ પેકાર્ડ નામના લાંબ્સ્ટર ડાઈવર (ડૂબકીમાર)ને એક હમ્બ્રેકે વહેલે અકસ્માતે પોતાના મોંમાં પકડી લીધો હતો અને આશરે ૩૦ સેકન્ડ પછી સમુદ્રની સપાટી પર આવીને બહાર થૂંકી દીધો હતો. આ સમાચાર વાંચીને ડેનિયલ કાઉસને વિચાર આવ્યો : ‘જો કોઈ માણસને વહેલ ખરેખર ગળી જાય અને મોં બંધ થઈ જાય, તો અંદરની પરિસ્થિતિ કેવી હોય?’

આ વિચાર આવ્યા પછી કાઉસે જાણ્યું કે માણસ આખો ગળી જાય એવું ગળું બધી હેલનું નથી ખૂલતું. પણ કેવળ સ્પર્મ હેલનું જ ખુલે છે. બાય ધ વે, હેલ માછલી એવું આપણે બોલીએ. પણ હેલ દરિયાની અંદર જીવતું મેમલ યાને સ્તનપાયી જળચર છે. કાઉસે મરીન બાયોલોજિસ્ટ્સ, વહેલ નિષ્ણાતો અને સ્કુબા ડાઈવિંગ એક્સપર્ટ્સ સાથે ઊંડું સંશોધન કર્યું. તેમણે સ્પર્મ વહેલના ચાર કોઠારવાળા પેટની બનાવટ, એસિડિટી લેવલ, પ્રેશર અને સ્કુબા ફિઝિક્સની ટેકનિકલ વિગતો એકઠી કરીને કથાને શક્ય એટલી વાસ્તવિક બનાવવાનો પ્રયાસ કર્યો. આમ તો જડબું બંધ થાય એનું દબાણ અને હેલના પેટમાં રહેલા જલદ પાયકરસ કોઈને જીવવા ન દે અંદર. પેટમાં મિથેન જેવો ઝેરી વિસ્ફોટક વાયુ હોય. એટલે ઓક્સિજન ટેન્કનો કલાકેક ચાલતો ઓક્સિજન ખતમ થાય તો એમ પણ

મોત નિશ્ચિત થઈ જાય. અને એના ગળાની રચના એવી છે કે એના ઊલટી કર્યા વિના બહાર ન નીકળી શકાય.

આ બધી ચેલેન્જ હીરો સામે મૂકીને કાઉસને માત્ર એક થ્રિલર

લાજવાબ કામ છે)

કસાયેલો ગોતાખોર હતો. એ ગામડાનો પ્રકૃતિપ્રેમી જીવ હતો જે માનતો કે સમુદ્ર કે ધરતીનું પર્યાવરણ એની સાબિતી છે. સાવ એકલા નાયકના બધા પ્રયાસો કેવા છે બચવાના? પછી છેલ્લે શું થાય છે ને કેમ થાય છે એ માટે ફિલ્મ ફીલ કરવા જેવી છે.

કોઈ પણ કટોકટીમાં કા .લાગે એવી ‘સ્ટોપ’ ફોર્મ્યુલા આ ફિલ્મમાં પણ છે. અંગ્રેજી શબ્દ સ્ટોપ એસટીઓપી માં એસ એટલે સીટ, પહેલા કોઈ ઉત્પાત કે ગભરાટ વિના શાંતિથી બેસો. ઊંડા શ્વાસ લો. ટી ફોર થિન્ક. હવે વિચારો. આપણે શું કરી શકીએ ને શું નહીં. હાજરમાં શું છે ને શું નથી. ઓ ફોર ઓબ્ઝર્વ. આસપાસ જુઓ. ફાયદા નુકસાન અને શક્તિ નબળાઈનું આકલન કરી. શું કરશો તો શું અસર થશે એ મનોમન ચકાસો. અને પી. ધાન. હવે યુક્તિઓ ને આયોજન ફટાકટ કરી અમલમાં ઝુકાવી દો.

એવો અંગ્રેજી શબ્દ છે રેઝિલિયન્સ. એટલે માત્ર અણધારી આફતોને સહન કરી લેવી એમ નહીં, પણ દરેક આઘાત અને પરાજય પછી અગાઉ કરતાં પણ વધુ મજબૂત બનીને ટકી રાખવાની માનસિક ક્ષમતા. આવું આત્મભળ એ કોઈ જન્મસિદ્ધ ભેટ નથી, પરંતુ જેમ કસરતથી સ્નાયુઓ સ્ટ્રોંગ થાય એમ માનસિક અનુશાસન અને વિચારોની કેળવણીથી એને ઉડવલ કરી શકાય. રેઝિલિયન્સ પ્રાપ્ત કરવું હોય તો મુસીબત આવે ત્યારે ‘મારી સાથે જ આવું કેમ થયું?’ વાળો

મનુષ્યો મહાસાગર કરતાં મંગળ ગ્રહ વિશે વધુ જાણે છે !

નાયક જય જન્મ્યો ને બહુ રડ્યો ત્યારથી એના ફેફસાં નબળા હતા. એનો બાપ (ફિલ્મમાં થેનોસ બનનાર અભિનેતા જોશ બ્રોલિનનું

લાજવાબ કામ છે) કસાયેલો ગોતાખોર હતો. એ ગામડાનો પ્રકૃતિપ્રેમી જીવ હતો જે માનતો કે સમુદ્ર કે ધરતીનું પર્યાવરણ એની સાબિતી છે. સાવ એકલા નાયકના બધા પ્રયાસો કેવા છે બચવાના? પછી છેલ્લે શું થાય છે ને કેમ થાય છે એ માટે ફિલ્મ ફીલ કરવા જેવી છે.

કોઈ પણ કટોકટીમાં કા .લાગે એવી ‘સ્ટોપ’ ફોર્મ્યુલા આ ફિલ્મમાં પણ છે. અંગ્રેજી શબ્દ સ્ટોપ એસટીઓપી માં એસ એટલે સીટ, પહેલા કોઈ ઉત્પાત કે ગભરાટ વિના શાંતિથી બેસો. ઊંડા શ્વાસ લો. ટી ફોર થિન્ક. હવે વિચારો. આપણે શું કરી શકીએ ને શું નહીં. હાજરમાં શું છે ને શું નથી. ઓ ફોર ઓબ્ઝર્વ. આસપાસ જુઓ. ફાયદા નુકસાન અને શક્તિ નબળાઈનું આકલન કરી. શું કરશો તો શું અસર થશે એ મનોમન ચકાસો. અને પી. ધાન. હવે યુક્તિઓ ને આયોજન ફટાકટ કરી અમલમાં ઝુકાવી દો.

એવો અંગ્રેજી શબ્દ છે રેઝિલિયન્સ. એટલે માત્ર અણધારી આફતોને સહન કરી લેવી એમ નહીં, પણ દરેક આઘાત અને પરાજય પછી અગાઉ કરતાં પણ વધુ મજબૂત બનીને ટકી રાખવાની માનસિક ક્ષમતા. આવું આત્મભળ એ કોઈ જન્મસિદ્ધ ભેટ નથી, પરંતુ જેમ કસરતથી સ્નાયુઓ સ્ટ્રોંગ થાય એમ માનસિક અનુશાસન અને વિચારોની કેળવણીથી એને ઉડવલ કરી શકાય. રેઝિલિયન્સ પ્રાપ્ત કરવું હોય તો મુસીબત આવે ત્યારે ‘મારી સાથે જ આવું કેમ થયું?’ વાળો

ને આરંભમાં આવી જાય છે. યુવાન ડાયરેક્ટર બ્રાયન હિલ્ડે ફિલ્મ છતાં એકદમ રસપ્રદ બનાવી છે. ટેન્શન માત્ર બચવાનું નથી. બાપ દીકરા વચ્ચે અમિતાભ દિલીપકુમારની શક્તિની જેમ સ્વભાવના ટકરાવનું પણ છે.

જેમ આમ બોરિંગ ઉપદેશ લાગે પણ હયાતી ન હોય ત્યારે સાચી શિખામણ દેતા વડીલ કોઈ કટોકટીમાં યાદ આવે એવો આપણી સાથે થતો ઘાટ અહીં છે. સંવેદનશીલ દ્રશ્યો છે બાપબેટાના. અને દિલધકક દ્રશ્યો છે હેલના પેટના. પુત્રને ધીરે ધીરે અહેસાસ થાય છે કે પરાણે અઘરી ને આકરી તાલીમ ગુરુ બનીને જે પિતાએ આપેલી એ ત્યારે નહોતી ગમતી.

ઓન આજે લાઈફ ઓફ પાર્ટનો જેમ સાગરમાં કોઈ નથી ત્યારે રક્ષાકવચ બનીને ઉપયોગી થાય છે. ફિલ્મ આપણને રસાળ રીતે સાયન્સ પણ ભણાવે છે. દબાણ, ડૂબકી, સ્પર્મ હેલ વિશેની ચકિત કરી દેતી વિગતો. વાર્તાકથન મજબૂત હોય તો અવતાર જેવા બજેટ વિના પણ દરિયાઈ રોમાંચ ઊભો થઈ શકે એની સાબિતી છે. સાવ એકલા નાયકના બધા પ્રયાસો કેવા છે બચવાના? પછી છેલ્લે શું થાય છે ને કેમ થાય છે એ માટે ફિલ્મ ફીલ કરવા જેવી છે.

કોઈ પણ કટોકટીમાં કા .લાગે એવી ‘સ્ટોપ’ ફોર્મ્યુલા આ ફિલ્મમાં પણ છે. અંગ્રેજી શબ્દ સ્ટોપ એસટીઓપી માં એસ એટલે સીટ, પહેલા કોઈ ઉત્પાત કે ગભરાટ વિના શાંતિથી બેસો. ઊંડા શ્વાસ લો. ટી ફોર થિન્ક. હવે વિચારો. આપણે શું કરી શકીએ ને શું નહીં. હાજરમાં શું છે ને શું નથી. ઓ ફોર ઓબ્ઝર્વ. આસપાસ જુઓ. ફાયદા નુકસાન અને શક્તિ નબળાઈનું આકલન કરી. શું કરશો તો શું અસર થશે એ મનોમન ચકાસો. અને પી. ધાન. હવે યુક્તિઓ ને આયોજન ફટાકટ કરી અમલમાં ઝુકાવી દો.

એવો અંગ્રેજી શબ્દ છે રેઝિલિયન્સ. એટલે માત્ર અણધારી આફતોને સહન કરી લેવી એમ નહીં, પણ દરેક આઘાત અને પરાજય પછી અગાઉ કરતાં પણ વધુ મજબૂત બનીને ટકી રાખવાની માનસિક ક્ષમતા. આવું આત્મભળ એ કોઈ જન્મસિદ્ધ ભેટ નથી, પરંતુ જેમ કસરતથી સ્નાયુઓ સ્ટ્રોંગ થાય એમ માનસિક અનુશાસન અને વિચારોની કેળવણીથી એને ઉડવલ કરી શકાય. રેઝિલિયન્સ પ્રાપ્ત કરવું હોય તો મુસીબત આવે ત્યારે ‘મારી સાથે જ આવું કેમ થયું?’ વાળો

વિકિટમ માર્શન્સેટને વિચારવાને બદલે ‘આ સંજોગો મને શું શીખવવા આયા છે?’ એવા ગ્રોથ માર્શન્સેટ પર ફોકસ કરવું. આપણા વશમાં ન હોય એ બાબતો પર વિચારના વેફાટ છોડી દેવા. નાની નાની બાબતોમાં ફ્નોહ કરી કોન્ફિડન્સ ગેઈન કરતા જાવ ને દુનિયાના ઘોંઘાટને પડતો મૂકી અંદરના અવાજને બુલંદ બનાવો.

અને સૌથી મહત્વનું. સતત ફરિયાદ કરવાને બદલે મૌન રહીને સહન કરતા શીખો ! એ પણ માનસિક મજબૂતી વધારશે.

■ ■ ■

આત્મભળ એ કોઈ જન્મસિદ્ધ ભેટ નથી, પરંતુ જેમ કસરતથી સ્નાયુઓ સ્ટ્રોંગ થાય એમ માનસિક અનુશાસન અને વિચારોની કેળવણીથી એને કેવલપ કરી શકાય

શું પુત્રોની કોઈ જવાબદારી નથી હોતી? ‘હા, હોય છે. પોતાના પિતાને તેમના કાર્યો માટે જવાબદાર ઠેરવવાની.

આ વ્યંગ હેલફોલમાં છે. હેલના પેટમાંથી એક કલાકમાં બહાર નીકળવાની રેસ અગેઈન્સ્ટ ટાઈમ જેવી છપટાહટ જોડે આ દીકરાનો કડક બાપને પોતાની જિંદગી બાબતે કોસવાનો કક્ષાળટ પણ ચાલે છે. પણ એકલો છે ત્યારે એને એ બાપનો જ અવાજ સંભળાય છે. એની થેરેપી થઈ જાય છે હેલના પેટમાં એકાંતને જ પિતાની ડુંક ધારીને. પછી કુદરતી દુનિયા વિશે જે બાબ ફૂર લાગતી હતી, તે હવે સુંદર લાગે છે. કે આપણે બધા અંકબીજા પર નભીએ છીએ, એક અર્થમાં એકબીજાને ખાઈએ છીએ- એટલે જ આપણે જીવીએ છીએ. દરેક વાતમાં ક્લોઝર ન હોય. માણસો દરવાજા નથી હોતા. બંધ કરવાના. સંબંધ એ તો આખાય ધરનો નકશો છે, આખી ભુલભુલામણી છે.

હેલફોલ આપણને એ જ શીખવે છે કે આપણી ખરી લડાઈ બહારના દરિયા સાથે કે વિશાળકાય રાક્ષસો સાથે નથી હોતી, આપણી અસલી લડાઈ આપણી અંદરના ડર, નિરાશા અને અપરાધબોધ સામે હોય છે. જિંદગી પણ ક્યારેક આપણને હેલફોલ જેવી પરિસ્થિતિમાં મૂકી દે છે - જ્યાં ચારેય તરફથી આર્થિક, માનસિક કે સામાજિક દબાણ હોય, અંધકાર હોય અને કોઈ રસ્તો ન દેખાતો

હોય. પણ જે વ્યક્તિ પાસે પોતાની ભૂલો સ્વીકારવાની હિંમત છે, પોતાના ભૂતકાળને પાછળ છોડીને આગળ વધવાની ક્ષમતા છે, નવું શીખીને સુધરવાની ધગશ છે. અને છેલ્લા શ્વાસ સુધી ‘હું હારીશ નહીં’ કહેવાનો સ્પિરિટ છે - એ વ્યક્તિ દરિયાની ઊંડાણમાં ફસાયેલી હોય કે જીવનના સૌથી કઠિન વળાંક પર, એ માટે ભાગે બહાર નીકળવા મથે છે. આ સમુદ્રમંથન મનમાં છે. જ્યાં સાગરના પેટાળમાં સૂર્યોદય જેવું અજવાળું થાય. કોઈપણ કટોકટી, કુદરતી આફત કે અણધારી મુસીબત

વખતે ભૌતિક સાધનો કરતાં તમારી માનસિક સ્થિરતા, ભૂતકાળની શિસ્તબધ્ધ તાલીમ, વ્યવહારુ બુદ્ધિ અને સમય સ્થિતિનું જ્ઞાન વધુ મહત્વનું સાબિત થાય છે.

ડેનિયલ કાઉસ એમની નવલકથામાં લખે છે એકલું આયુષ્ય એ તણખાથી વધુ કંઈ નથી. ખરી વિસ્ફોટક અસર તો મૃત્યુ પછી આવે છે : પેહીઓ સુધી ગૂંજતા રહેતા કર્મના પડયા. તમારા શરીરનો દરેક ખવાયેલો અંશ, તમારી બુદ્ધિ, તમારી કડ્ડણ, તમારી સર્જકતા - એ પૂર્ણતા તરફની વધુ એક કોશિશ છે; આ વખતે, આગામી વખતે, કે એના પછીના સમયે બધું યોગ્ય કરી લેવાની વધુ એક તક. કોઈ પોતાના શ્રેષ્ઠ હિસ્સા કાયમ સાથે લઈને ફરી નથી શકતું. એ તો વહેંચાઈ ગયા હોય છે એમના સ્વજનો ને પ્રિયજનોમાં. આપણું ઉત્તમ આપણે જેમને આપી દીધું એમાં જીવે છે !

હેલફોલના જયને દરિયાના તળિયે એના પિતાના અવશેષો કે અસ્થિ ન મળ્યા. પણ એ સમજણ મળી કે એ પોતે જ તેના પિતાનો અવશેષ છે !

કિંગ થિંગ
‘શિકારી શત્રુ (કે સ્થિતિ) તમે લડીને પહોંચી ન વળો એવો પ્રયંડ શક્તિશાળી હોય ને તમને ભરડો લઈ લે ત્યારે બચવાનો એક રસ્તો છે. શિકાર ખુદ એટલો તોફાની ખતરનાક બની જાય, કે (મુઠાઈને) શિકારી એને પડતો મૂકી દે !’
(શીર્ષક: અમૃત ધાપલ)

તા. ૨૦૨૬ ના રોજ ફ્રાંસિસ હાલ્ઝેન (Francis Halzen) નામના બેલ્જિયમ - અમેરિકન ભૌતિક વિજ્ઞાનીને આઈસક્યુબ ન્યૂટ્રિનો ઓબ્ઝર્વેટરીમાં એમના નિર્ણાયક યોગદાન અને ઉચ્ચ-ઊર્જા ન્યૂટ્રિનોની શોધ માટે ૨૦૨૬ના વર્ષ માટેનું ભૌતિક વિજ્ઞાનનું નોબેલ પ્રાઈઝ એનાયત કરાયું. તે એન્ટાર્કટિકાના દક્ષિણ ધ્રુવ પર આવેલા દુનિયાના સૌથી મોટા ન્યૂટ્રિનો ડિટેક્ટર - આઈસક્યુબના મુખ્ય અન્વેષક છે. તેમણે અંતરિક્ષા (બ્રહ્માંડી સ્ત્રોતો) થી આવનારા અત્યંત ઉચ્ચ - ઊર્જાવાળા રહસ્યમય ન્યૂટ્રિનો કણો વિશે જાણકારી પ્રાપ્ત કરવાની બાબતમાં મહત્વપૂર્ણ ભૂમિકા ભજવી છે.

ન્યૂટ્રિનો બ્રહ્માંડના સૌથી રહસ્યમય અને મૂળભૂત કણો (Fundamental Particles) માંના એક છે. એમને મોટેભાગે ભૂતિયા કણો (Ghost particles) પણ કહેવામાં આવે છે. આ કણો પર કોઈ વિદ્યુત આવેશ (વીજ ભાર) (electrical charge) હોતો નથી અને એમનું દ્રવ્યમાન (mass) લગભગ શૂન્ય એટલે કે નગણ્ય હોય છે. એના પર કોઈ આવેશ હોતો નથી એટલે તે સામાન્ય પદાર્થોની સાથે બહુ જ ઓછી પ્રતિક્રિયા કરે છે. દર સેકન્ડે કરોડો ન્યૂટ્રિનો (Neutrinos) પૃથ્વી એના પરના પદાર્થો અને આપણા શરીરની આરપાર જરાય અવરોધ વિના નીકળી જાય છે અને આપણને ખબર પણ નથી પડતી. તે સૂર્યની અંદર થનારા પરમાણુ સંલવન (nuclear fusion) સુપરનોવા (તારાઓનો વિસ્ફોટ) અને બ્લેક હોલ જેવી ભીષણ બ્રહ્માંડીય ઘટનાઓથી ઉત્પન્ન થાય છે. તે અંશીમાં જરાય ભટક્યા વિના

સીધી રેખામાં જ મુસાફરી કરે છે એટલે એમનું અધ્યયન કરવાથી આપણને બ્રહ્માંડના એ અત્યંત દૂરના ભાગોની જાણકારી મળે છે. જ્યાંથી કોઈ પ્રકાશ કે અન્ય તરંગો આપણા સુધી પહોંચી શકતા નથી.

ન્યૂટ્રિનો કોઈપણ વસ્તુ સાથે અથડાતા નથી એટલે એમને પકડવા કે ડિટેક્ટ કરવા દુનિયાના સૌથી અઘરા કાર્યોમાંનું એક કાર્ય છે. એ કાર્યને શક્ય કરવા માટે આઈસક્યુબ બ્રહ્માંડના સૌથી રહસ્યમય અને મૂળભૂત કણો (Fundamental Particles) માંના એક છે. એમને મોટેભાગે ભૂતિયા કણો (Ghost particles) પણ કહેવામાં આવે છે. આ કણો પર કોઈ વિદ્યુત આવેશ (વીજ ભાર) (electrical charge) હોતો નથી અને એમનું દ્રવ્યમાન (mass) લગભગ શૂન્ય એટલે કે નગણ્ય હોય છે. એના પર કોઈ આવેશ હોતો નથી એટલે તે સામાન્ય પદાર્થોની સાથે બહુ જ ઓછી પ્રતિક્રિયા કરે છે. દર સેકન્ડે કરોડો ન્યૂટ્રિનો (Neutrinos) પૃથ્વી એના પરના પદાર્થો અને આપણા શરીરની આરપાર જરાય અવરોધ વિના નીકળી જાય છે અને આપણને ખબર પણ નથી પડતી. તે સૂર્યની અંદર થનારા પરમાણુ સંલવન (nuclear fusion) સુપરનોવા (તારાઓનો વિસ્ફોટ) અને બ્લેક હોલ જેવી ભીષણ બ્રહ્માંડીય ઘટનાઓથી ઉત્પન્ન થાય છે. તે અંશીમાં જરાય ભટક્યા વિના

ઓબ્ઝર્વેટરીનું નિર્માણ કરવામાં આવ્યું જે દુનિયાનું સૌથી મોટું ન્યૂટ્રિનો ડિટેક્ટર છે. તે બરફની અંદર એક ઘન કિલોમીટરના વિશાળ ક્ષેત્રમાં ફેલાયેલું છે. વિજ્ઞાનીઓ બરફમાં ગરમ પાણીથી ઊંડા છેદ કરે છે અને લગભગ ૧.૫ થી ૨.૫ કિલોમીટરના ઊંડાણમાં હજારો અત્યંત સંવેદનશીલ પ્રકાશ સેન્સર (Digital Optical Modules) ની લટકતી સ્ટ્રિન્સ લગાવે છે. જ્યારે અંતરિક્ષાથી આવનાર કોઈ અત્યંત ઉચ્ચ-ઊર્જાવાળો ન્યૂટ્રિનો બરફના કોઈ પરમાણુ જોડે અથડાય છે ત્યારે એક દુર્લભ પ્રતિક્રિયા થાય છે. આ અથડામણથી એક બીજા ભૂરા રંગનો પ્રકાશ ઉત્પન્ન થાય છે જેને ચેરેનકોવ વિકિરણ (Cherenkov radiation) કહેવાય છે. બરફની નીચે અંધારામાં ચમકનારા આ હળવા ભૂરા પ્રકાશને આઈસક્યુબના સેન્સરને ઝડપીને સંગ્રહિત કરી લે છે. એ પ્રકાશની

પેટર્નથી વિજ્ઞાનીઓ એ જાણકારી મેળવે છે કે ન્યૂટ્રિનો બ્રહ્માંડના કયા ભાગમાંથી કે કયા બ્લેકહોલમાંથી આવ્યો છે. ફ્રાંસિસ હાલ્ઝેને જ આ વિશાળકાય અને અનોખા કેમેરાની કલ્પના કરી હતી અને એને વાસ્તવિકતામાં મૂર્ત કરી જેને લીધે તેમને હમણાં નોબેલ પુરસ્કાર પ્રાપ્ત થયો.

ન્યૂટ્રિનો આધુનિક ક્વાન્ટમ ફિઝિક્સનો એક અત્યંત સૂક્ષ્મ અને રહસ્યમય ઉપ-પારમાણ્વિક કણ (Subatomic particle) છે. હિન્દુ આધ્યાત્મિક ન્યૂટ્રિનો વિશે જે કહે છે તેવી જ વાત વિવિધ દર્શનો થકી રજૂ કરે છે. અદ્વૈત વેદાંતમાં બ્રહ્મ કે ચેતના (Pure Consciousness) ને

ન્યૂટ્રિનો જેવી જ દર્શાવવામાં આવી છે જે આખી સૃષ્ટિનો કણે કણમાં વ્યાપ્ત છે છતાં કોઈપણ ભૌતિક વસ્તુથી અસ્પૃષ્ઠ / અલિપ્ત (untouched / detached) છે. બ્રહ્મ, ચેતના સર્વવ્યાપી અને નિર્લેપ છે. માંડુક્ય ઉપનિષદમાં વર્ણિત તુરીય અવસ્થાને પણ ન્યૂટ્રિનો ફીલ્ડની જેમ માની શકાય છે - એક એવી પરમ ચેતના જે બધી અવસ્થાઓ (જાગૃત, સ્વપ્ન, સુષુપ્તિ)ની પાર છે અને કોઈ ભૌતિક વિકારથી પ્રભાવિત થતી નથી.

ઉપનિષદમાં કહેવાયું છે - ‘યથા બ્રહ્માંડે તથા પિષ્ણે’ - જેવું બ્રહ્માંડમાં છે તેવું જ આપણા શરીરની અંદર

પણ છે.’ ન્યૂટ્રિનો ખગોળ વિજ્ઞાન એ દર્શાવે છે કે જ્યારે અત્યંત દૂર અંતરિક્ષામાં કોઈ વિશાળ તારો નાશ પામે છે (સુપરનોવા) કે બિગ બેન્ગ જેવી ઘટના બને છે ત્યારે ત્યાંથી નીકળેલા ન્યૂટ્રિનો સીધા આપણા શરીરની અંદરથી પસાર થાય છે. એનો અર્થ એ કે બ્રહ્માંડની સૌથી મોટી ઘટનાઓ અને આપણા શરીરના સૂક્ષ્મ સ્તરો એકબીજા સાથે ન્યૂટ્રિનોના માધ્યમથી સતત જોડાયેલા રહે છે.

જો કે ન્યૂટ્રિનો પરમાણુનો ભાગ નથી, છતાંય વ્યાપક ક્વાન્ટમ અને આધ્યાત્મિક વિજ્ઞાનમાં એને પ્રતીક કે રૂપકની રીતે જોઈ શકાય છે. પ્રોટોન ધન આવેશ (Positive

Charge) ધરાવે છે. તેનાથી તત્ત્વની ઓળખ થાય છે. હિન્દુ ત્રિદેવના ત્રિષુ રૂપને તેનું રૂપક માની શકાય. ત્રિષુ સત્વ ગુણ ધરાવે છે અને તે પાલન, પોષણ કરનારા છે. ઈલેક્ટ્રોન ઋણ આવેશ (Negative Charge) ધરાવે છે. તે ગતિ અને ઊર્જાનો ગુણધર્મ ધરાવે છે. ત્રિદેવના શિવ રૂપને તેનું પ્રતીક માની શકાય. શિવ તમસ ગુણ ધરાવે છે તે સંહાર, વિનાશ, રૂપાંતરણ કરનારા છે. ન્યૂટ્રિન ઉદાસીન (Neutral) છે. તે નાભિકને બાંધી રાખવાનું કામ કરે છે. ત્રિદેવમાં તે બ્રહ્મનું રૂપ છે. તે રજઃ (રજોગુણ) નું પ્રતીક છે. તે સર્જનનું કાર્ય કરે છે. ન્યૂટ્રિનો વિદ્યુત આવેશ, દ્રવ્યમાન રહિત છે. તે ઉદાસીન છે. અદ્રશ્ય અને સર્વવ્યાપી છે. તેને પર બ્રહ્મ, મૂળ પ્રકૃતિ શુધ્ધ, પરમ ચેતનાનું પ્રતીક સ